

P.Z.E. br. 884

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/47

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 19. ožujka 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/47*65-20-02**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 19. ožujka 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić i Sandu Kulić, pomoćnice ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 884

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/20-01/20
Urbroj: 50301-25/06-20-3

Zagreb, 19. ožujka 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/47*50-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Dobitnik: 19-03-2020		
Broj prijave: 022-03/20-01/47	Org. jed. 65	
Broj prijave: 50-20-01	Pril. 1	Vrij. 01

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić i Sandu Kulić, pomoćnice ministra pravosuđa.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ODVJETNIŠTVU**

Zagreb, ožujak 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o odvjetništvu (Narodne novine, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11) uređuje se ustrojstvo i djelovanje odvjetništva kao neovisne i samostalne službe koja osigurava pružanje pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama u ostvarivanju i zaštiti njihovih prava i pravnih interesa.

Izradi ovoga Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu pristupilo se radi usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije odnosno Direktivom 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija, Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu, Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija izmijenjena Direktivom 2013/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013, Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ, Direktivom Vijeća 2013/25/EU od 13. svibnja 2013. o prilagođavanju određenih direktiva u području prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga zbog pristupanja Republike Hrvatske te 77/249/EEZ: Direktivom Vijeća od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga.

Izradi ovoga Prijedloga zakona pristupa se i radi provedbe mjera Prvog akcijskog plana za liberalizaciju tržišta usluga prihvaćenog zaključkom Vlade Republike Hrvatske od 31. listopada 2019. godine.

Trenutno važeći Zakon o odvjetništvu potrebno je izmijeniti radi omogućavanja lakšeg obavljanja odvjetništva hrvatskim odvjetnicima u Republici Hrvatskoj i u državama članicama Europske unije te omogućiti odvjetnicima iz država članica Europske unije lakše obavljanje odvjetništva u Republici Hrvatskoj. Izmjenama i dopunama ovoga Zakona olakšat će se učinkovito ostvarivanje slobode pružanja odvjetničkih usluga odvjetnicima iz zemalja država članica Europske unije u Republici Hrvatskoj, kao i odvjetnicima iz Republike Hrvatske.

Ukazala se potreba za jasnijim propisivanjem mogućnosti za odvjetnike iz država članica Europske unije da unutar podružnica u Republici Hrvatskoj mogu pružati pravne usluge koje uključuju i usluge savjetovanja o pravu Republike Hrvatske, ukidanjem ograničenja osnivanja samo jednog ureda, uvođenjem mogućnosti da odvjetnik zasnije radni odnos s drugim odvjetnikom koji samostalno obavlja odvjetničku djelatnost kao poslodavcem te zajedničkim odvjetničkim uredom, ukidanjem prekomjernih zahtjeva prilikom upisa u Imenik stranih odvjetnika, ukidanjem ograničenja prestanka obavljanja odvjetništva za odvjetnike koji više od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavljaju odvjetničku djelatnost te uređenjem načina provjere znanja o hrvatskom pravu za strane odvjetnike.

Takoder se uvodi mogućnost uporabe kvalificiranog elektroničkog potpisa u poslovanju odvjetnika radi sudjelovanja u elektroničkoj komunikaciji, a sukladno procesnim propisima.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o odvjetništvu (Narodne novine, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovim Zakonom se za ustrojstvo i djelovanje odvjetništva osigurava provedba sljedećih propisa Europske unije:

- Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (SL L 77, 14.3.1998.)
- Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.)
- Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija izmijenjena Direktivom 2013/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. (SL L 255,30.9.2005.)
- Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL L 156,19.6.2018.)
- Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015.)
- Direktiva Vijeća 2013/25/EU od 13. svibnja 2013. o prilagođavanju određenih direktiva u području prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158,10.6.2013.)
- 77/249/EEZ: Direktiva Vijeća od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga (SL L 78, 26.3.1977.).“

Članak 2.

U članku 4. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Odvjetnik može zasnovati radni odnos kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 3.

Članak 12. mijenja se i glasi:

”(1) Svaki podnesak i ispravu koje sastavi odvjetnik mora potpisati i na njih staviti pečat svog odvjetničkog ureda odnosno potpisati ih kvalificiranim elektroničkim potpisom.

(2) Odvjetnik koji odvjetničku službu obavlja u odvjetničkom društvu, zajedničkom odvjetničkom uredu ili koji ima zasnovan radni odnos s odvjetnikom koji samostalno obavlja odvjetničku službu, uz pečat odvjetničkog društva, zajedničkog odvjetničkog ureda ili odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu i s kojim ima zasnovan radni odnos, mora staviti i svoj pečat, osim ako pečat odvjetničkog društva, zajedničkog odvjetničkog ureda ili odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu i s kojim ima zasnovan radni odnos sadrži i njegovo ime.”.

Članak 4.

Članak 22. mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnici, zajednički uredi i odvjetnička društva imaju urede, a mogu imati i pisarnice.

(2) Sjedište odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio u izjavi kao sjedište ureda prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika.

(3) Sjedište pisarnice odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika odnosno namjere osnivanja pisarnice.“.

Članak 5.

U članku 23. stavku 1. iza riječi: „ureda“ dodaju se riječi: „odnosno pisarnice“.

U stavku 2. riječ: „i“ zamjenjuje se riječju: „odnosno“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 24. i članak 24. mijenjaju se i glase:

„Nesamostalan rad odvjetnika

Članak 24.

Na radni odnos odvjetnika kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu primjenjuju se opći propisi o radu te odredbe ovoga Zakona i drugih općih akata Komore.“.

Članak 7.

Članak 27.a mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnička društva iz države članice Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se uređuju trgovačka društva i ovom Zakonu.

(2) Podružnice iz odvjetničkih društava iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske.

(3) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.“.

Članak 8.

Članak 36.a mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetničku službu pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničke službe, ako ispunjava uvjete iz članka 48. stavka 1. točki 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.

(2) Program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske.

(3) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničke službe u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Uvjet iz članka 48. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnici iz ovoga članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 9.

Članak 36.b mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetničku službu pod nazivom zanimanja iz svoje matične države ako priloži dokaz o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi odnosno pri nadležnom tijelu matične države.

(2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže se, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti te dokaz o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.

(3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokriva osiguranja.

(4) O upisu u Imenik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska odvjetnička komora izvijestit će nadležno tijelo matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnik koji je upisan u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetničku službu obavlja koristeći pri tome naziv iz svoje matične države izražen na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika svoje matične države, uz naznaku tijela pri kojem je upisan u svojoj matičnoj državi.

(6) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetničku službu obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetničku službu u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetničku službu pod nazivom »odvjetnik«.

(7) Odvjetnici iz država članica Europske unije mogu odvjetničku službu obavljati kao odvjetničko društvo ili zajednički odvjetnički ured pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a mogu koristiti naziv odvjetničkog društva ili zajedničkog odvjetničkog ureda kojega su članovi. Odvjetnik koji želi obavljati službu pod nazivom korištenim u matičnoj državi obavijestit će Hrvatsku odvjetničku komoru o činjenici da je član odvjetničkog društva ili zajedničkoga odvjetničkog ureda u matičnoj državi i o tome dostaviti sve potrebne podatke.

(8) Odvjetnici iz ovoga članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 10.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetniku prestaje pravo na obavljanje odvjetništva:

1. ako izgubi hrvatsko državljanstvo odnosno državljanstvo države članice Europske unije ili druge države potpisnice Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru
2. ako izgubi poslovnu sposobnost
3. ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje odvjetništva
4. ako mu je izrečena mjera sigurnosti zabrane obavljanja odvjetništva
5. ako je disciplinskom kaznom izrečena trajna zabrana obavljanja odvjetništva
6. ako se sam odrekne obavljanja odvjetništva
7. ako stupi u radni odnos, osim u odvjetničkom uredu
8. ako je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 7. ovoga članka odvjetniku iz Republike Hrvatske s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije ne prestaje pravo na obavljanje odvjetništva u slučaju stupanja u radni odnos izvan odvjetničkog ureda ako je to prema propisima te države članice dozvoljeno.“.

Članak 11.

U članku 58. stavku 1. točki 3. briše se tekst koji glasi: „odnosno ako nije obavljao odvjetništvo bez opravdanog razloga dulje od šest mjeseci,“.

Članak 12.

Postupci upisa u Imenik stranih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i postupci u kojima se utvrđuje prestanak prava na obavljanje odvjetništva započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o odvjetništvu (Narodne novine, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11).

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom dodaje se novi članak 1.a u kojem se navode nazivi propisa Europske unije čija se provedba osigurava Zakonom o odvjetništvu za ustroj i djelovanje odvjetništva.

Uz članak 2.

Ovim člankom dopunjuje se odredba članka 4. o načinima obavljanja odvjetništva propisivanjem da odvjetnik može zasnovati radni odnos u kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku djelatnost, u odvjetničkom društvu i kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu.

Uz članak 3.

Ovim člankom preciziraju se važeće odredbe članka 12. o načinu obilježavanja podnesaka i isprava. Posebno se propisuje mogućnost uporabe kvalificiranog elektroničkog potpisa u poslovanju odvjetnika radi usklađivanja s postupovnim propisima, a ujedno se i precizira način potpisivanja podnesaka od strane odvjetnika koji rade u odvjetničkom društvu, zajedničkom odvjetničkom uredu odnosno odvjetnika koji imaju zasnovan radni odnos s drugim odvjetnikom koji samostalno obavlja odvjetničku djelatnost.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuje se način poslovanja odvjetničkih ureda. Propisuje se da odvjetnici, zajednički odvjetnički uredi i odvjetnička društva odvjetničku djelatnost obavljaju u uredima te da mogu osnivati i pisarnice. Također se definira sjedište odvjetničkog ureda odnosno sjedište pisarnice.

Uz članak 5.

Ovim člankom nomotehnički se doručuje izričaj članka 23.

Uz članak 6.

Ovim člankom mijenja se dosadašnji članak 24. te se propisuje da se na radni odnos odvjetnika kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu primjenjuju opći propisi o radu, ovaj Zakon i drugi opći akti Komore.

Uz članak 7.

Ovim člankom mijenja se članak 27.a na način da se izričito propisuje da podružnice iz odvjetničkih društava iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske. Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.

Uz članak 8.

Ovim člankom mijenja se članak 36.a kojim se propisuju upis i dokazi potrebni za upis odvjetnika iz države članice Europske unije u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetničku službu pod nazivom „odvjetnik“. Propisuje se da program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske utvrđuje

Komora za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik stranih odvjetnika uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica Europske unije u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske te se smanjuju prekomjerni zahtjevi za upis.

Uz članak 9.

Ovim člankom mijenja se članak 36.b kojim se propisuju upis i dokazi potrebni za upis odvjetnika iz države članice Europske unije u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetničku službu pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, način obavljanja odvjetničke službe u Republici Hrvatskoj te se smanjuju prekomjerni zahtjevi za upis.

Uz članak 10.

Ovim člankom mijenja se članak 56. kojim se propisuju razlozi prestanka prava na obavljanje odvjetništva. Ukida se ograničenje prestanka prava na obavljanje odvjetništva odvjetniku koji više od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavlja odvjetničku djelatnost. Propisuje se da odvjetniku iz Republike Hrvatske s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije ne prestaje pravo na obavljanje odvjetništva u slučaju stupanja u radni odnos izvan odvjetničkog ureda ako je to prema propisima te države članice dozvoljeno.

Uz članak 11.

Ovim člankom mijenja se članak 58. stavak 1. točka 3. u dijelu u kojem se odnosi na neobavljanje odvjetništva bez opravdanog razloga dulje od šest mjeseci, a koji je tekst potrebno brisati sukladno izvršenim izmjenama članka 56. Zakona o odvjetništvu.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se način dovršavanja postupaka upisa u Imenik stranih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i postupaka u kojima se utvrđuje prestanak prava na obavljanje odvjetništva započelih prije stupanja na snagu ovog Zakona.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Obavljanje odvjetništva

Članak 4.

- (1) Odvjetnik odvjetničku djelatnost može obavljati samostalno, u zajedničkom uredu ili u odvjetničkom društvu u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Odvjetnik ne smije obavljati djelatnosti koje su nespojive s ugledom i neovisnošću odvjetnika.

Obilježavanje podnesaka i isprava

Članak 12.

Svaki podnesak i ispravu koje sastavi odvjetnik mora potpisati i na njih staviti pečat svog odvjetničkog ureda, a ako odvjetništvo obavlja u odvjetničkom društvu, uz pečat odvjetničkog društva mora staviti i svoj pečat.

Uredi i pisarnice

Članak 22.

- (1) Odvjetnik može imati samo jedan ured.
- (2) Zajednički uredi i odvjetnička društva mogu imati više pisarnica, uz uvjet da u svakoj pisarnici stalno radi barem jedan odvjetnik.
- (3) Sjedište odvjetničkog ureda je u mjestu na području kojega se nalazi pisarnica koja je u prijavi Komori označena kao sjedište ureda.

Promjena sjedišta ureda i pisarnice

Članak 23.

- (1) Odvjetnik slobodno bira i mijenja sjedište svoga ureda na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Svaka namjeravana promjena sjedišta ureda i pisarnice mora se prijaviti Komori.
- (3) Do promjene sjedišta ureda, odnosno pisarnice dolazi upisom promjene u odgovarajući upisnik Komore.
- (4) Upis iz stavka 3. ovoga članka Komora je dužna obaviti u roku od 15 dana od dana namjeravane promjene.

Dostava pismena

Članak 24.

Dostava pismena odvjetniku u sudbenim, upravnim i drugim postupcima obavlja se preko pisarnice u kojoj radi opunomoćeni odvjetnik, na način određen postupovnim zakonima.

Članak 27.a

- (1) Odvjetnička društva iz države koja je članica Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije, u Republici Hrvatskoj mogu osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, Zakonu o trgovačkim društvima i ovom Zakonu.
- (2) Podružnice iz stavka 1. ovoga članka mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.

III.A OBAVLJANJE ODVJETNIČKOG ZANIMANJA STRANIH ODVJETNIKA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Članak 36.a

- (1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.
- (2) Odvjetnik mora zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka priložiti potvrdu o državljanstvu države članice Europske unije, dokaz o tome da ima pravo obavljati odvjetnički poziv u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Uvjeti iz članka 48. točke 2. i 10. ovoga Zakona dokazuju se potvrdom izdanom po propisima odvjetnikove matične države. Dokazi ne smiju biti stariji od tri mjeseca i moraju biti priloženi u ovjerovljenom prijevodu na hrvatski jezik.
- (4) Ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka provodi se prema programu za polaganje pravosudnog ispita koji je propisan posebnim Zakonom.

Članak 36.b

- (1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom zanimanja iz svoje matične države ako priloži potvrdu o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi, odnosno pri nadležnom tijelu matične države.
- (2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže se potvrda o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti, kao i potvrda i dokazi o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.
- (3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokriva osiguranja.
- (4) Dokazi iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne smiju biti stariji od tri mjeseca i moraju biti priloženi u ovjerovljenom prijevodu na hrvatski jezik.
- (5) O upisu u Imenik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska odvjetnička komora izvijestit će nadležno tijelo odvjetnikove matične države.
- (6) Odvjetnik koji je upisan u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnički poziv obavlja koristeći pri tome naziv iz svoje matične države izražen na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika svoje matične države, uz naznaku tijela pri kojem je upisan u svojoj matičnoj državi.
- (7) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetnički poziv obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetnički poziv u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«.
- (8) Odvjetnici iz država članica Europske unije mogu odvjetničko zvanje obavljati kao odvjetničko društvo ili zajednički odvjetnički ured pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a mogu koristiti naziv odvjetničkog društva ili zajedničkog odvjetničkog ureda kojega je član. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod nazivom korištenim u matičnoj državi obavijestit će Hrvatsku odvjetničku komoru o činjenici da je član odvjetničkog društva ili zajedničkoga odvjetničkog ureda u matičnoj državi i o tome dostaviti sve relevantne podatke.
- (9) Strani odvjetnici iz članka 36.a i 36.b ovoga Zakona mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.

Prestanak prava na obavljanje odvjetništva

Članak 56.

Odvjetniku prestaje pravo na obavljanje odvjetništva:

1. ako izgubi hrvatsko državljanstvo,
2. ako izgubi poslovnu sposobnost,
3. ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje odvjetništva,
4. ako mu je izrečena mjera sigurnosti zabrane obavljanja odvjetništva,
5. ako je disciplinskom kaznom izrečena trajna zabrana obavljanja odvjetništva,
6. ako se sam odrekne obavljanja odvjetništva,
7. ako više od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavlja odvjetništvo,
8. ako stupi u radni odnos, osim u odvjetničkom uredu,
9. ako je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci.

Zabrana ponovnog upisa

Članak 58.

(1) Odvjetnik kome je prestalo pravo na obavljanje odvjetništva ne smije biti ponovno upisan u imenik odvjetnika:

1. ako mu je izrečena mjera sigurnosti zabrane obavljanja odvjetništva, prije nego što ova mjera bude izdržana ili obustavljena,
2. ako je osuđen na disciplinsku kaznu gubitka prava na obavljanje odvjetništva, prije nego što ova kazna bude izdržana,
3. ako se odrekao obavljanja odvjetništva, odnosno ako nije obavljao odvjetništvo bez opravdanog razloga dulje od šest mjeseci, prije nego što istekne šest mjeseci od dana donošenja rješenja o prestanku prava na obavljanje odvjetništva.

(2) Odvjetnik kome je izrečena mjera trajne zabrane obavljanja odvjetništva ne može biti ponovno upisan u imenik odvjetnika.

(3) U ostalim slučajevima odvjetnik kome je prestalo pravo na obavljanje odvjetništva može zahtijevati ponovni upis u imenik odvjetnika kad prestanu razlozi zbog kojih je prestalo obavljanje odvjetništva.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikazi podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	<p>Zakonom o odvjetništvu (Narodne novine, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11) uređuje se ustrojstvo i djelovanje odvjetništva kao neovisne i samostalne službe koja osigurava pružanje pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama u ostvarivanju i zaštiti njihovih prava i pravnih interesa.</p> <p>Zbog potrebe daljnjeg usklađivanja ovog Zakona s europskom pravnom stečevinom, učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga te omogućavanja lakšeg obavljanja odvjetništva u Republici Hrvatskoj za odvjetnike iz država članica Europske te hrvatskim odvjetnicima u Republici Hrvatskoj i u državama članicama Europske unije predlaže se unutar podružnica u Republici Hrvatskoj omogućiti pružanje pravnih usluga koje uključuju i usluge savjetovanja o pravu Republike Hrvatske, ukinuti ograničenje mogućnosti osnivanja samo jednog ureda, uvesti mogućnosti da odvjetnik zasnuje radni odnos s drugim odvjetnikom koji samostalno obavlja odvjetničku djelatnost kao poslodavcem te zajedničkim odvjetničkim uredom, ukinuti prekomjerne zahtjeve prilikom upisa u Imenik stranih odvjetnika, ukinuti ograničenja prestanka obavljanja odvjetništva za odvjetnike koji više od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavljaju odvjetničku djelatnost te urediti način provjere znanja o hrvatskom pravu za strane odvjetnike. Također se predlaže uvesti mogućnost uporabe kvalificiranog elektroničkog potpisa u poslovanju odvjetnika radi sudjelovanja u elektroničkoj komunikaciji, a sukladno važećim procesnim propisima.</p> <p>Pojedine od predloženih izmjena sadržane su i kao mjere Prvog akcijskog plana za liberalizaciju tržišta usluga, prihvaćenog zaključkom Vlade Republike Hrvatske od 31. listopada 2019. godine.</p>
Datum dokumenta	11.03.2020.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i	21. (predviđen Planom zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2020. godinu, I.tromjesečje)

akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja 20.02.-06.03.2020.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakona o odvjetništvu

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Marijan Bruketa	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU	<p>Povodom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, koj je predmet ovoga e-savjetovanja, moram prije svega i kao uvod navesti da je odredbom čl.27. Ustava RH određeno:</p> <p>“Odvjetništvo kao samostalna i neovisna služba osigurava svakome pravnu pomoć, u skladu sa zakonom.”</p> <p>Kao odvjetnik moram reći: "Kako to gordo zvuči!"</p> <p>Kada toj odredbi dodamo odredbu članka 5.st.1. važećeg Zakona o odvjetništvu koja glasi:</p> <p>“Pružanjem pravne pomoći kao zanimanjem smiju se baviti samo odvjetnici, ako zakonom nije drugačije određeno.”</p> <p>pomislili bismo kako je situacija u odvjetništvu u Hrvatskoj gotovo idilična.</p> <p>Međutim, 25 godina nakon donošenja Zakona o odvjetništvu (Narodne Novine br. 9. od 10. 02.1994.) nažalost raznim zakonima, a još više raznim, drugim uredbama, pravilnicima, te uputama, naputcima i sličnim aktima, svjedoci smo da se ova, ustavom zajamčena samostalnost i neovisnost odvjetništva da svakome osigura pravnu pomoć, svakodnevno umanjuje ili smanjuje, te krši bez ikakvih sankcija i posljedica po one koji to čine.</p> <p>Smatram da iz navedene ustavne odredbe,</p>	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

		<p>koja znači da je:</p> <p>1.odvjetništvo kao samostalna i neovisna služba, jedino ovlašteno osigurati svakome pravnu pomoć,u skladu s Zakonom proizlazi i</p> <p>2.pravo na ekskluzivitet u pružanju pravne pomoći - odnosno obvezatno zastupanje stranaka predom sudom od strane odvjetnika.”</p> <p>Stoga bi i sve odredbe predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, koje su predmet e-savjetovanje, trebale doprinjeti tom cilju.</p> <p>Naime moram istaći da se zalažem se za pravo odvjetnika na ekskluzivitet u pružanju pravne pomoći- odnosno obvezatnom zastupanju stranaka pred sudom od strane odvjetnika. Pravnu pomoć mogu i moraju pružati isključivo odvjetnici (uz napomenu da se ovaj pojam, u ovom tekstu, odnosi jednako i na osobe ženskog i muškog spola).</p> <p>Poštovani sudionici e-savjetovanja, mislim da će te svi, na pitanje:</p> <p>"Tko je u RH ovlašten obavljati i pružati liječničku pomoć odnosno baviti se liječničkom djelatnošću?</p> <p>sasvim logično i razumljivo odgovoriti "liječnici".</p> <p>Naime članak 5.Zakona o liječništvu određuje:</p> <p>"Liječničku djelatnost mogu obavljati samo liječnici."</p> <p>Stoga se postavlja pitanje tkome i zašto smeta, da jedino i ekskluzivno, samo odvjetnici pružaju pravnu pomoć i da imaju pravo da samo oni obvezatno zastupaju stranke pred sudom.</p> <p>Stoga se zalažem, a sve u cilju ostvarivanja navedenog ustavnog položaja odvjetništva, da se i u našem osnovnom Zakonu o odvjetništvu</p>		
--	--	--	--	--

odredi da stranka može sudjelovati u parničnom i drugim postupcima samo preko opunomoćenika koji je odvjetnik (određeni, ali samo izuzeci, mogli bi se urediti u tim zakonima kao lex specialis).

Stoga očekujem i kroz ovu raspravu, podršku ovakovom stavu, kako od svih kolega i kolegica, a isto tako i prije svega od sudaca, od pravne znanosti a svakako i od Ministarstva pravosuđa, koji je i nositelj ovoga e-savjetovanja.

Osnovi Zakon o odvjetništvu, u samostalnoj i neovisnoj RH, donešen je 1994. godine, objavljen je u Narodnim novinama br. 9 od 10. veljače 1994., a stupio je na snagu i primjenjuje se od 18. veljače 1994.

Dakle, prošlo je punih 25 godina od kada je Zakon stupio na snagu. Smatram da Hrvatska odvjetnička komora mora i treba, kao regulator profesije, izvršiti analizu, odredbi Zakona bitnih za ovu temu. Upravo je i ovo e-savjetovanje prilika da se postojeće odredbe ili izmjene ili poboljšaju.

U komentaru tog Zakona o odvjetništvu s uvodnim objašnjenjima i stvarnim kazalom, predgovor je napisao Ivica Crnić, tada Ministar pravosuđa a uvodna objašnjenja je napisao Mario Kos, tada Predsjednik HOK-e.

Iz tog komentara, citirati ću odredbe, bitne za ono što sam naprijed naveo.

" Ekskluzivitet u pružanju pravne pomoći (čl.5.st.1.)

To je jedna od najbitnijih odredaba Zakona: pružanjem pravne pomoći kao

zanimanjem smiju se baviti samo odvjetnici, ako zakonom nije drugačije određeno.
Za takvo rješenje postoje barem tri razloga: stručnost – jer odvjetnici mogu biti samo osobe s određenom stručnom spremom, pravosudnim ispitom i praksom, profesionalnost – jer odvjetnici obavljaju svoj posao kao profesionalci, što podrazumjeva niz obveza kao što su čuvanje profesionalne tajne, odvjetnička tarifa i dr., te odgovornost -odvjetnici odgovaraju za štetu koju bi mogli prouzrokovati svojim strankama cjelokupnom svojom imovinom, odgovaraju disciplinski za svoj rad, dužni su se pridržavati Kodeksa odvjetničke etike. Oni su dakle bitni činitelji pravne sigurnosti i stabilnosti u svakoj demokratskoj i pravnoj državi, te bitan uvjet za normalno djelovanje, kako pravosuđa tako državne uprave, a svugdje u svijetu i gospodarstva. Obvezatno zastupanje po odvjetnicima postoji gotovo u svim razvijenim demokratskim zemljama. (podcrtao Marijan Bruketa).

Zakon o odvjetništvu generalni je zakon, i on ne isključuje primjenu odredaba i drugih zakona. Treba napomenuti Javne bilježnike, javne pravobranitelje, revizore koji također pružaju pravnu pomoć u određenom stupnju, ali je obujam i djelovanje njihova rada točno zakonom određen i ograničen.

Ova odredba, zajedno s nekim drugima, o kojima će bit još riječi, reže korijenje nadriparstva, koje je u posljednjim godinama dobilo neslućene razmjere. (podcrtao Marijan Bruketa).

Profesori i docenti pravnih predmeta u pružanju pravne pomoći
(čl.5.st.2.i čl.50)

To je posve nova odredba, na tragu evropskih rješenja, primjerice u Italiji.

Profesori i docenti pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj smiju za nagradu davati pravne savjete i mišljenja, ali ne i druge oblike pravne pomoći. O tome izvješćuju Komoru, koja o tome vodi posebnu evidenciju. Navedene osobe u toj svojoj djelatnosti dužne su se pridržavati odredaba zakona i posebnih općih akata Komore te Kodeksa odvjetničke etike. U čl.5.st.3.ograničava se taj oblik pravne pomoći i navodi se da se ona ne odnosi na sastavljanje isprava, napose ugovora i oporuka, te na sastavljanje tužbi, žalbi, prijedloga i drugih podnesaka.

Odredba omogućava određenom krugu znastvenika, usko specijaliziranim stručnjacima za pojedina područja, da pružaju određeni dio pravne pomoći tj davanje pravnih savjeta i mišljenja, što samo može unaprijediti kakvoću pružanja pravne pomoći u državi.

Međutim, navedene osobe podvrgnute su nadzoru Hrvatske odvjetničke komore: od evidentiranja do obveznog pridržavanja općih akata Komore, napose Kodeksa odvjetničke etike i Tarife. (podcrtao Marijan Bruketa).

U čl.50.zadržana je odredba da profesori i docenti prava predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj imaju pravo na upis u Imenik odvjetnika i bez propisane prakse, ako ispunjavaju ostale uvijete propisane Zakonom. Međutim, u Zakonu je uveden daljnji uvijet i za tu kategoriju kandidata a to je da moraju položiti pravosudni ispit." (završen citat).

Novi institut zapravo je legalizacija stvarnog stanja, ali u posve drugim okolnostima, kada Hrvatska odvjetnička komora ima neposrednu ingerenciju i nadzor nad pružanjem pravne pomoći u tom dijelu .(podcrtao Marijan Bruketa).

			<p>Smatram da je ovo rješenje protivno osnovnoj ustavnoj i zakonskoj odredbi da se pružanjem pravne pomoći kao zanimanjem smiju se baviti samo odvjetnici.</p> <p>Da li odvjetnici mogu predavati na Pravnim fakultetima!??</p> <p>Naravno da ne mogu. Naime kada odvjetnici budu mogli predavati na Pravnim fakultetima ili obavljati nastavnu, znanstvenu i stručnu djelatnost i poučavati studente ili barem istima pomagati kao stručni suradnici i asistenti, sukladno Zakonu o visokim učilištima, onda sam suglasan da ove odredbe ostanu u našem Zakonu.</p>		
2	Ivana Zelić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU	<p>S obzirom da se donose izmjene zakona, potrebno je izmijeniti cl. 79. st. 1. Zakona koji se odnosi na zastaru, a trenutno glasi: "Pokretanjem i vođenjem disciplinskog postupka za teže povrede dužnosti i ugleda odvjetništva nakon četiri godine, a za lakše povrede nakon dvije godine od dana izvršene povrede". Prema tome, nedostaje nekoliko riječi kako bi cijeli stavak imao smisla.</p> <p>Stavak bi trebao glasiti: "Zastara pokretanja vođenja disciplinskog postupka za teze povrede dužnosti i ugleda odvjetništva nastupa nakon četiri godine, a za lakse povrede nakon dvije godine od dana izvršene povrede".</p>	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.
3	Ivica Ban	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, II.OCJENA STANJA I	<p>Predlažem da se već kod ovih Izmjena i dopuna Zakona o odvjetništvu briše očito neustavna odredba članka 78. stavak 2. Zakona o odvjetništvu o "prizivu Vrhovnom sudu Republike Hrvatske" ("U postupku u povodu priziva iz stavka 1. ovoga članka Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučuje u vijeću sastavljenom od pet članova, od</p>	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

	OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	kojih su predsjednik i dva člana suci toga suda, a dva člana odvjetnici s liste koju je utvrdila Komora. Kada Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučuje o prizivu protiv odluke izrečene odvjetničkom vježbeniku, umjesto jednog odvjetnika, član vijeća je osoba s liste koju je utvrdila udruga od odvjetničkih vježbenika."), pošto je takva odredba o sastavu vijeća Vrhovnog suda u kojem je propisano da sudjeluju i dva člana koji su predstavnici, odnosno izabrani od tuženog tijela posve nedvojbeno u suprotnosti s ustavnim pravom žalitelja "da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela" (članak 29. stavak 1. Ustava). Sudsko vijeće koje odlučuje o prizivu odvjetnika ili odvjetničkog vježbenika protiv drugostupanjske odluke disciplinskog suda HOK-a u kojem sudjeluju i dva člana izabrana od strane HOK-a ne može se ni u kom smislu smatrati nepristranim sudom u smislu odredbe članak 29. stavak 1. Ustava i odredbe članka 6. stavak 1. (Europske) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.		
4 Ivica Ban	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM	<p>Smatram da treba ukinuti ili izmijeniti kao nesuglasne s Ustavom odredbe čl. 37. i sve druge odredbe Zakona o odvjetništvu kojima se propisuje monopolski položaj Hrvatske odvjetničke komore (u daljnjem tekstu: HOK), te obvezno članstvo i obvezna članarina u HOK-u svih onih koji se žele baviti odvjetništvom.</p> <p>Sadašnje zakonom propisano obvezno članstvo u HOK-u i obvezno plaćanje članarine HOK-u svih onih koji se žele baviti odvjetništvom, te zakonsko ograničenje osnivanja više strukovnih komora u odvjetničkoj profesiji, je u suprotnosti s</p>	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

ZAKONA PROISTEČI

odredbama čl. 16., 43. st. 1., 49. st. 1. i 2. i 50. st. 2. Ustava RH o slobodi udruživanja, o poduzetničkim i tržišnim slobodama, te o zabrani zlouporabe monopolskog položaja određenog zakonom. Naprijed opisana zakonska ograničenja nemaju svoje opravdanje u zaštiti pravnog poretka, interesa i sigurnosti Republike Hrvatske ili drugih vrijednosti koje štiti Ustav, a posebno je neustavno za HOK, kao tijelo s javnim ovlastima i s monopolskim položajem određenim zakonom, u kojoj je članstvo odvjetnika i odvjetničkih vježbenika obvezno, da način demokratskog izbora dužnosnika i način zakonitog, demokratskog i transparentnog rada i donošenja odluka takvog tijela s javnim ovlastima i monopolskim položajem, demokratska prava i dužnosti članova prema takvom tijelu, te tijela, ovlasti i način provođenja nadzora nad zakonitošću rada i odluka tijela i dužnosnika takvog tijela, nisu uređeni zakonom, već je uređenje tih važnih pitanja za transparentnost, javnost i demokratičnost rada i odlučivanja tog tijela s javnim ovlastima i monopolskim položajem prepušteno samom tom tijelu.

Pritom je posebni problem što u sadašnjem komorskom sustavu za HOK, kao zakonom ustanovljenu komoru s monopolskim položajem i obveznim članstvom, za razliku od svih drugih tijela s javnim ovlastima ne postoji niti jedno tijelo koje bi imalo pravo nadzirati zakonitost rada HOK-a. U takvoj je zakonskoj poziciji osim HOK-a još jedino Hrvatski sabor i Ustavni sud, ali članovi tih tijela podliježu bar političkom nadzoru uspješnosti i etičnosti njihovog rada kroz izbore zastupnika u Sabor i kroz izbore sudaca Ustavnog suda u Saboru.

Osim što je po mom mišljenju općenito neustavna obvezna članarina u HOK-u kao strukovnoj komori u kojoj je članstvo obvezno i koja je zakonski osnovana prvenstveno radi zaštite javnog interesa i interesa društva, posebno je neustavno da takva komora s monopolskim položajem određenim zakonom, u kojoj je članstvo obvezno, sama samostalno određuje visinu upisnine i članarine, posebno u situaciji kad način izbora dužnosnika i način rada i donošenja odluka upravnih tijela te komore nije uređen zakonom, pa ni kvorum za valjani rad i odlučivanje njenih lokalnih, odnosno temeljnih jedinica, pa tako u bilo kakvom postupku izbora dužnosnika ili donošenja bilo kakvih drugih odluka te komore velika većina članova komore ni neposredno ni posredno uopće ne sudjeluje.

Takvo posve samostalno određivanje visine upisnine i članarine od strane HOK-a kao komore s monopolskim položajem određenim zakonom, u kojoj je članstvo obvezno, očigledno predstavlja zlouporabu monopolskog položaja određenog zakonom koja je zabranjena odredbom čl. 49. st. 2. Ustava RH.

Također su po mom mišljenju u nesuglasnosti s Ustavom i europskom pravnom stečevinom, te narušavaju tržišno natjecanje i sadašnje ovlasti HOK-a da regulira cijene usluga svojih članova kroz propisivanje fiksne, te minimalne i maksimalne tarife/naknade/cijene satnica. Regulacija fiksnih tarifa (cijena) od strane profesionalnih komora nije više uobičajena u EU jer je u načelu protivna EU Direktivi o uslugama (članak 15.) i narušava tržišno natjecanje.

Ustavom zajamčena samostalnost i neovisnost

odvjetništva može se osigurati drugim manje skupim i manje nedemokratskim i netržišnim institucijama i sredstvima nego što je to sadašnji komorski sustav. Naime, za samostalnost i neovisnost odvjetništva je jedino bitno da se disciplinski postupci protiv odvjetnika, oduzimanje licenci za rad i utvrđivanje etičkog kodeksa profesije ne daju u nadležnost resornog ministarstva ili nekog drugog upravnog državnog tijela (kao što je to moguće za sve druge komore zakonom reguliranih profesija), nego da te ovlasti ima (o državnoj vlasti) samostalno i neovisno regulatorno tijelo. Takvo samostalno i neovisno regulatorno tijelo za odvjetništvo bi moglo biti (po ugledu na Državno sudbeno vijeće) Državno (ili nacionalno) odvjetničko vijeće koje bi se zakonski osnovalo da se brine za zaštitu javnog interesa i interesa društva, da daje i oduzima licence za rad, provodi disciplinske postupke, utvrđuje etički kodeks, fiksne, te minimalne i maksimalne cijene usluga za one vrste usluga gdje su one nužne i opravdane i tsl. Članove takvog tijela proporcionalno broju svojih članova birale bi profesionalne odvjetničke udruge ili komore kojih bi moglo biti više i u kojima bi članstvo bilo na dobrovoljnoj osnovi. Jedan manji dio članova tog vijeća bi mogao biti iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti, kao i npr. dva člana saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe. Takvo vijeće koje bi prvenstveno štitilo javni interes i interes društva bi se logički trebalo prvenstveno financirati iz državnog proračuna, te iz pristojbi za izdavanje licenci.

Osnivanje profesionalnih udruga, komora ili drugih strukovnih udruženja u odvjetništvu koje bi se osnivale prvenstveno radi zaštite interesa i probitaka svojih članova bi bilo posve slobodno i

u njima članstvo ne bi bilo obvezno, a takva bi se strukovna udruženja posve logično financirala iz članarina i drugih doprinosa svojih članova.

Ovakav novi koncept organiziranja odvjetništva u RH bi riješio sve sadašnje probleme s kojima se zbog sadašnjeg monopolskog komorskog sustava susreću hrvatski odvjetnici i korisnici njihovih usluga, kao što su to: netransparentnost u radu i odlučivanju HOK-a (vidjeti o tome upozorenja Povjerenika za informiranje HOK-u), demokratski deficiti i neustavno reguliranje i provođenje izbora dužnosnika komore (vidjeti odredbe čl. 6. st. 2. toč. 2., čl. 17. st. 1. i st. 4., čl. 30. st. 2. Statuta Hrvatske odvjetničke komore - NN 115/13, 64/18, 67/19, kojima se propisuje da su pojedini članovi Skupštine i Upravnog odbora HOK-a osobe koje članstvo ne bira nego ih biraju sama ta tijela, ili su to bivši dužnosnici do mirovine, ili se određuje da dužnosnik može biti samo onaj član "koji najmanje 10 godina kontinuirano obavlja odvjetničku službu", kao da je riječ o imenovanju menadžera a ne o demokratskom izboru dužnosnika), tržišno neopravdane fiksne cijene i/ili neopravdano niske ili visoke cijene pojedinih usluga (vidjeti odredbe Tbr. 7. toč. 1. i 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - NN 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015), troškovno neopravdano visoke upisnine (37.500,00 kuna za osobe koje u odvjetništvo dolaze bez prethodnog radnog staža u odvjetništvu) i članarine (mjesečno 300,00 i više kuna), pokretanje i provođenje neustavnih disciplinskih postupaka zbog delikta mišljenja, npr. zbog izraženog kritičkog mišljenja o HOK-u i njenim dužnosnicima i tsl. (vidjeti pravila iz toč. 20., toč. 23., toč. 74., toč. 80., toč. 84. al. 3., toč. 85., toč.

			<p>92. i toč. 138. Kodeksa odvjetničke etike - NN 64/07, 72/08 i 64/18, kojima se, protivno odredbama čl. 16. st. 1., čl. 27., čl. 38. st. 1.-3., čl. 46. Ustava i čl. 7. Zakona o odvjetništvu, omogućuje pokretanje i vođenje disciplinskih postupaka zbog delikta mišljenja).</p> <p>Članstvo na dobrovoljnoj osnovi u odvjetničkim komorama ili mogućnost osnivanja više komora danas postoji u većem broju država anglosaksonskog prava.</p> <p>Predloženim ukidanjem monopolskog položaja i obveznog članstva u HOK-u, s jedne strane, te osnivanjem Državnog (ili nacionalnog) odvjetničkog vijeća, kao samostalnog i neovisnog regulatornog tijela za odvjetništvo, s druge strane, tržišnom logikom i na jednostavan način bi se riješili svi naprijed navedeni problemi u odvjetničkoj profesiji u RH.</p>		
5	Jadranski zavod Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	U skladu s načelima slobode rada i odabira poziva i zaposlenja te zabrane diskriminacije zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te UN-ove Opće deklaracije o pravima čovjeka (osobito čl. 23.) treba izmijeniti čl. 5. ovog Zakona koji diskriminira pravne znanstvenike u odnosu na znanstveno-nastavno osoblje na Sveučilištima u slobodi pružanja pravnih savjeta i mišljenja za nagradu. Navedeni članak 5. st. 2. treba izmijeniti tako da se pravo na pružanje pravnih savjeta i mišljenja za nagradu prizna bez diskriminacije svim doktorima pravnih znanosti koji su u znanstvenim ili znanstveno-nastavnim zvanjima zaposleni u znanstvenim organizacijama u Hrvatskoj (javni znanstveni instituti, visoka učilišta, sveučilišta, fakulteti, akademije i odjeli sveučilišta, visoke	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

			škole, veleučilišta, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, i druge pravne osobe izvan sustava visokog obrazovanja i javnih znanstvenih instituta koje su registrirale znanstvenu djelatnost). Dr. sc. Adriana V. Padovan, viši znanstveni suradnik, Jadranski zavod Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti		
6	Marijan Bruketa	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 1.	Predlažem da se u Zakonu o odvjetništvu (Narodne novine, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11) članak 2. mijenja i glasi: Samostalnost i neovisnost odvjetništva Članak 2. Samostalnost i neovisnost odvjetništva ostvaruje se osobito: samostalnim i neovisnim obavljanjem odvjetničke službe kao slobodnog zanimanja, ustrojstvom odvjetništva u Hrvatsku odvjetničku komoru (u daljnjem tekstu: Komora) kao samostalnu i neovisnu organizaciju odvjetnika na teritoriju Republike Hrvatske, donošenjem statuta i drugih općih akata Komore, odlučivanjem o stjecanju i prestanku prava na obavljanje odvjetništva, odlučivanjem o odgovornosti odvjetnika i odvjetničkih vježbenika za teže i lakše povrede dužnosti i ugleda odvjetništva pred disciplinskim tijelima Komore.	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.
7	Marijan Bruketa	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 2.	Pružanje pravne pomoći kao zanimanje Članak 5. Predlažem u članku 5. stavak 1. izmijeniti tako da isti sada glasi:	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

(1) Odvjetničku službu, koja svakome osigurava pravnu pomoć, kao zanimanje mogu obavljati samo odvjetnici.

(2) Dosadašnji stavak 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Naime kada odvjetnici budu mogli predavati na Pravnim fakultetima ili obavljati nastavnu, znanstvenu i stručnu djelatnost i poučavati studente ili barem istima pomagati kao stručni suradnici i asistenti, sukladno Zakonu o visokim učilištima, onda sam suglasan da ove odredbe ostanu u našem Zakonu.

Ukoliko se ovaj prijedlog ne prihvati, predlažem da izmijeniti postojeće stavak 4 i 5. a sve kako bi se osiguralo da HOK provodi stvarni nadzor nad ovom djelatnošću: od evidentiranja do obveznog pridržavanja općih akata Komore, napose Kodeksa odvjetničke etike i Tarife.

Postavlja se pitanje koja je stvarna i neposrednu ingerenciju HOK te nadzor nad pružanjem ove pravne pomoći od strane Profesora i docenata pravnih predmeta.

tako da nakon postojećeg stavka 2. i 3. koji glase:

(2) Profesori i docenti pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj smiju za nagradu davati pravne savjete i mišljenja. Druge oblike pravne pomoći nisu ovlašteni pružati.

(3) Pravnim savjetom i pravnim mišljenjem iz stavka 2. ovoga članka ne smatra se sastavljanje isprava (ugovora, oporuka, izjava i dr.) niti sastavljanje tužbi, žalbi prijedloga, zahtjeva, molbi, izvanrednih pravnih lijekova i drugih podnesaka.

			<p>predlažem da se dosadašnji stavak 4 i 5.brišu, te da se isti zamjene novim stavkom 4. koji glasi:</p> <p>(4) Uvijete koje osobe iz stavka 2. ovoga moraju ispunjavati da mogu pružati pravnu pomoći utvrditi će se Satutom ili drugim općim aktom Komore.</p>		
8	MARIN BUDIMIR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 3.	<p>Iz navedenog prijedloga proizlazi da odvjetnici u odvjetničkom društvu moraju imati dva fizički odvojena pečata. Jedan od odvjetničkog društva, a drugi od sebe kao odvjetnika. Ti odvjetnici su zaposlenici odvjetničkog društva i upisani su u Imenik odvjetnika pri Hrvatskoj odvjetničkoj komori u svojstvu odvjetnika u odvjetničkom društvu. Oni se nemaju pravu baviti odvjetništvom samostalno, odnosno izvan društva. Društvo kao poslodavac odgovara za njihov rad. Iz navedenog proizlazi kako je kod tih osoba obavljanje odvjetništvom dopušteno isključivo ukoliko se obavlja u odvjetničkom društvu. Stoga je nepotrebno formaliziranje uvjetom postojanja dva fizički odvojena pečata. Smatram i predlažem kako bi trebalo biti dovoljno da na pečatu odvjetničkog društva mora biti naznačeno i puno ime odvjetnika, odnosno dio tog članka koji glasi : "...a ako odvjetništvo obavlja u odvjetničkom društvu, uz pečat odvjetničkog društva mora staviti i svoj pečat" zamijeniti npr. sa riječima "...a ako odvjetništvo obavlja u odvjetničkom društvu, pečat odvjetničkog društva koji sadrži i njegovo puno ime uz naznaku odvjetnika".</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
9	ZDENKA MONTERISI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O	<p>Predlažem izmjenu i dopunu ovoga članka jer je, po mom mišljenju, formulacija "ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske" neodređena i neprecizna. Predlažem izmjenu predloženog članka na način</p>	Nije prihvaćen	Predložena dopuna formulacije koja glasi: "i drugih grana prava propisanih Općim aktom Hrvatske odvjetničke komore" u bitnom ne doprinosi preciznijem

		ODVJETNIŠTVU, Članak 8.	<p>da isti glasi: Članak 8. Članak 36.a mijenja se i glasi: „(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske i drugih grana prava propisanih Općim aktom Hrvatske odvjetničke komore. (2) Program i način provedbe navedenog ispita za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske. (3) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničkog poziva u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka. (4) Uvjet iz članka 48. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države odvjetnika. (5) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.</p>		<p>određenju načina polaganja i predmeta ovog ispita, a isto ovlaštenje Hrvatske odvjetničke komore da svojim aktima regulira ova pitanja sadržano je već u predloženom stavku 2. ovog članka.</p>
10	Karlo Drašković	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU,	"i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske."- odviše neodređeno definirano.	Nije prihvaćen	Predloženom odredbom stavka 2. ovog članka Hrvatskoj odvjetničkoj komori daje se ovlaštenje da svojim aktima preciznije regulira program i način provedbe ovog ispita.

		Članak 8			
11	SILVIJE CVJETKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 8.	Vezano uz st. 2, čini mi se logičnije da umjesto Komore nadležno tijelo za uztvrđivanje programa i načina provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u lmenik iz stavka 1. ovog članka bude Ministarstvo pravosuđa. Ministarstvo pravosuđa je koliko mi je poznato tijelo u konačnosti nadležno za polaganje pravosudnog ispita.	Nije prihvaćen	O upisu u imenike Hrvatske odvjetničke komore samostalno odlučuje Komora te u svakom slučaju postavljenog zahtjeva mora samostalno procijeniti postojanje standarda poznavanja pravnog poretka dovoljnog za obavljanje odvjetništva. Iz tog je razloga i utvrđenje programa i načina provedbe ovog ispita nužno povjeriti Hrvatskoj odvjetničkoj komori, koja je i na temelju Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ("Narodne novine", broj 82/15 i 70/19) utvrđena kao nadležno tijelo.
12	Marijan Bruketa	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 9.	Predlažem u članku 41.stavak 2.izmjeniti tako da isti glasi: Opći akti Komore Članak 41. "(2)Statutom se uređuje organizacija Komore, oblici udruživanja odvjetnika za područje jedne ili više jedinica lokalne samouprave, uvjeti za rad zajedničkih odvjetničkih ureda i odvjetničkih društava te za povezivanje odvjetničkih ureda, uvjete pod kojima odvjetnik može zasnovati radni odnos s odvjetnikom koji samostalno obavlja odvjetničku službu, prava i dužnosti odvjetnika i odvjetničkih vježbenika prema Komori, disciplinski postupak za utvrđivanje povreda dužnosti i ugleda odvjetništva, tijela za pokretanje	Primljeno na znanje	Navedena materija nije predmet ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu.

			<p>i vođenje disciplinskog postupka, te uvjeti i način organiziranja dodatnog usavršavanje za odvjetnike, te organizacija trajnog i obveznog stručnog usavršavanje za odvjetnike, te način provođenja provjera stručnosti, te druga pitanja značajna za odvjetništvo."</p> <p>Naime smatram da treba uvesti obavezno i trajno stručno usavršavanje putem Odvjetničke akademije, kao i način provođenja provjera tog usavršavanja i stručnosti (nešto slično što imaju liječnici i farmaceuti) tako da se, zbog stručnog ne usavršavanja, odvjetnik može brisati iz Imenika odvjetnika (gubitak licence).</p>		
13	SILVIJE CVJETKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 10.	<p>Vežano uz točku 1. st. 1, možda bi bilo potrebno nadopuniti riječima: "..., ili državljanstvo druge države članice Europske unije, a kojem je dozvoljeno u Republici Hrvatskoj obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«".</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
14	SILVIJE CVJETKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 10.	<p>Vežano uz st. 1 točku 7., zanima me zašto u Hrvatskoj neki kolege i/ili kolegice odvjetnici koji bi voljeli raditi in-house kao syndikusi / legal counsels / pravnici u gospodarstvu temeljem ugovora o radu sa svojim poslodavcem gdje neovisno i samostalno savjetuju svog poslodavca, npr. neko trgovačko društvo i čitav koncern o raznim pravnim, compliance, risk management, i sl. pitanjima, gdje rade ili isključivo na puno radno vrijeme in-house ili rade in-house "part-time" ne bi mogli zadržati status neovisnog i samostalnog odvjetnika upisanog u Imenik odvjetnika RH?</p> <p>Napominjem da je to moguće npr. u Njemačkoj</p>	Nije prihvaćen	Uvažavajući poseban položaj odvjetništva u Republici Hrvatskoj, činjenicu da je Ustavom Republike Hrvatske odvjetništvo utvrđeno kao samostalna i neovisna služba te potrebu osiguranja stalnog i trajnog obavljanja odvjetničke službe, ovakva je mogućnost propisana za odvjetnike iz Republike Hrvatske na području neke druge države članice Europske unije ako je to dozvoljeno prema njezinim propisima.

			<p>već par godina, te je to i moj cilj - dakle upis u Odvjetničkoj komori Düsseldorf kao Syndikusrechtsanwalt, planiran za kraj 2020. temeljem EU i njemačkih propisa nakon rada kod i savjetovanja mojeg poslodavca i čitavog koncena o njemačkom i EU pravu barem tri godine.</p> <p>Inače, ja sam aktivan član Odvjetničke komore u Düsseldorfu od rujna 2017., upisan kao odvjetnik sa poslovnim nastanom u Düsseldorfu, a koji radi in-house kao legal counsel u jednom njemačkom trgovačkom društvu iz metalnog sektora, te sam zbog toga i svojih gore kratko opisanih planova u Hrvatskoj nezakonito i protivno propisima EU u studenom 2017. bio brisan iz Imenika odvjetnika RH (vidjeti ustavnu tužbu U-III-356/2019 na presudu VSRH Ur-4/2018, te pritužbu EU komisiji CHAP (2017)3905, NIF 2017/4067 - oba postupka su i dalje u tijeku).</p>		
15	SILVIJE CVJETKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 10.	Pozdravljam ovu promjenu vezanu uz st. 2 i st. 1 točku 7. koja je rezultat moje (i) ustavne tužbe pod brojem U-III-356/2019 na presudu VSRH Ur-4/2018 kojom je potvrđeno moje nezakonito brisanje iz Imenika odvjetnika HOK-a protivno propisima EU, te (ii) pritužbe EU komisiji CHAP (2017)3905, NIF 2017/4067.	Primljeno na znanje	Prima se na znanje.
16	MARIN BUDIMIR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 10.	stav 1 toč. 7 prestanak prava na obavljanje odvjetništvom: "ako na području Republike Hrvatske stupi u radni odnos, osim u odvjetničkom uredu". Proizlazi da kada odvjetnik stupi u radni odnos u odvjetničkom društvu (ili zajedničkom odvjetničkom uredu sukladno čl. 2 izmjena) mu prestaje pravo na obavljanje odvjetništvom. Isto i za stavak 2.	Nije prihvaćen	U kontekstu članka 56. Zakona o odvjetništvu pod terminom "odvjetnički ured"podrazumijevaju se različiti organizacijski oblici obavljanja odvjetništva koji su navedeni u člancima glave III. "Odvjetnički uredi".

17	Marijan Bruketa	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU, Članak 12.	Predlažem iza članka 12.Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu dodati novi članak 13.koji glasi: Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora donijeti prečišćeni tekst Zakona o odvjetništvu.	Nije prihvaćen	Navedena ovlast Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora proizlazi izravno iz Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine", broj 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) te je nije potrebno davati ovim Zakonom.
----	--------------------	---	---	----------------	--

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: I. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci 46., 53. stavak 1., 56., 62. i 64. stavak 1. i 2.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376)

32006L0123

- Članci 5., 14., 15. i 16. preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11)
- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o reklamiranju, oglašavanju i web stranicama odvjetnika

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP (SL L 255)

32005L0036

- Članak 14. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19)

Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) Tekst značajan za EGP (SL L 354)

32013L0055

- Članak 1. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19)

Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (SL L 77, 14.3.1998.)

31998L0005

- Članak 10. preuzeto: Zakon o odvjetništvu (NN 09/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)

c) Ostali izvori prava Europske unije

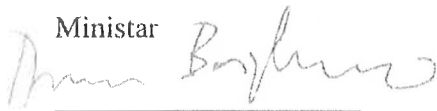
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dražen Bošnjaković

Ministar

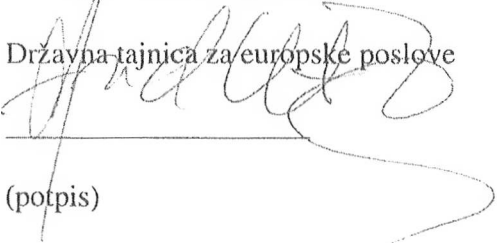
(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1.

Predmet, područje primjene i definicije

1. Svrha ove Direktive je omogućavanje trajnog obavljanja odvjetničke djelatnosti, kao samostalne ili nesamostalne djelatnosti, u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija za bavljenje odvjetništvom.

2. Za potrebe ove Direktive:

(a) „odvjetnik” znači svaka osoba koja je državljanin države članice i ovlaštena za obavljanje svoje stručne djelatnosti pod jednim ili više sljedećih stručnih naziva:

Belgija	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
Danska	Advokat
Njemačka	Rechtsanwalt
Grčka	Δικηγόρος
Španjolska	Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu
Francuska	Avocat
Irska	Barrister/Solicitor
Italija	Avvocato
Luksemburg	Avocat
Nizozemska	Advocaat
Austrija	Rechtsanwalt
Portugal	Advogado
Finska	Asianajaja/Advokat
Švedska	Advokat
Ujedinjena Kraljevina	Advocate/Barrister/Solicitor

(b) „matična država članica” znači država članica u

<p>kojoj je odvjetnik stekao pravo korištenja naziva iz točke (a) prije obavljanja odvjetničke djelatnosti u drugoj državi članici;</p> <p>(c) „država članica primateljica” znači država članica u kojoj odvjetnik obavlja djelatnost u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(d) „stručni naziv iz matične zemlje” znači stručni naziv koji se koristi u državi članici u kojoj je odvjetnik stekao pravo korištenja tog naziva prije obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi primateljici;</p> <p>(e) „udruženje” znači bilo koji oblik udruživanja, s ili bez pravne osobnosti, osnovan u skladu s zakonodavstvom države članice, u okviru kojeg odvjetnici obavljaju svoju djelatnost zajedno pod zajedničkim nazivom;</p> <p>(f) „odgovarajući stručni naziv” ili „odgovarajuća struka” znači stručni naziv ili struka, za koju je odgovorno nadležno tijelo kod kojeg je odvjetnik upisan u skladu s člankom 3., a „nadležno tijelo” odnosi se na to tijelo.</p> <p>3. Ova Direktiva primjenjuje se na odvjetnike koje obavljaju samostalnu djelatnost i na odvjetnike koji obavljaju nesamostalnu djelatnost u matičnoj državi članici i, u skladu s člankom 8. u državi primateljici.</p> <p>4. Obavljanje odvjetničke djelatnosti u smislu ove Direktive ne obuhvaća pružanje pravne pomoći koje obuhvaća Direktiva 77/249/EEZ.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Pravo obavljanja djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje</p> <p>Svaki odvjetnik ima pravo u bilo kojoj drugoj državi članici stalno obavljati djelatnosti iz članka 5. pod stručnim nazivom iz matične zemlje.</p> <p>Uključivanje u odvjetničku struku u državi primateljici podliježe članku 10.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Upis kod nadležnog tijela</p> <p>1. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost u državi članici različitoj od one u kojoj je stekao stručnu kvalifikaciju upisuje se kod nadležnog tijela te države.</p> <p>2. Nadležno tijelo u državi primateljici upisat će odvjetnika po predočanju potvrde kojom se potvrđuje njegov upis kod nadležnog tijela u matičnoj državi članici. Navedeno tijelo može tražiti da potvrda izdana od nadležnog tijela matične države članice ne smije biti starija od tri mjeseca u trenutku podnošenja. Navedeno tijelo će o upisu izvijestiti nadležno tijelo matične države članice upisa.</p> <p>3. U smislu primjene stavka 1. ovog članka:</p> <p>—u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj, odvjetnici koji</p>			

<p>obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom različitom od onih koji se koriste u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj upisat će se kod nadležnog tijela za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate” ili kod tijela nadležnog za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”,</p> <p>—u Ujedinjenoj Kraljevini za odvjetnike iz Irske pod stručnim nazivom „barrister” nadležno tijelo odgovorno za djelatnosti koje se obavljaju pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate”, a za odvjetnike iz Irske sa stručnim nazivom „solicitor” nadležno je tijelo odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”,</p> <p>—u Irskoj je za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate” od strane odvjetnika iz Ujedinjene Kraljevine nadležno ono tijelo koje je odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister”, a za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor” od strane odvjetnika iz Ujedinjene Kraljevine nadležno je tijelo koje je odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”.</p> <p>4. Ako nadležno tijelo u državi primateljici objavljuje imena odvjetnika upisanih kod tog tijela, ono je obvezno objaviti i imena odvjetnika upisanih u skladu s ovom Direktivom.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje</p> <p>1. Odvjetnik koji obavlja djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje obavljat će tu djelatnost pod tim stručnim nazivom, što se mora navesti na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice, čitljivo i na način kojim se izbjegava zabuna sa stručnim nazivom koji se koristi u državi primateljici.</p> <p>2. U svrhu primjene stavka 1. ovog članka, država primateljica može od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje tražiti da naznači stručno tijelo u kojem je član u matičnoj državi članici ili pravosudno tijelo pred kojim je ovlašten obavljati djelatnost u skladu s propisima matične države članice. Država primateljica može zatražiti od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje da uključi i naznaku svog upisa kod nadležnog tijela te države.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Područje djelovanja</p> <p>1. U skladu sa stavcima 2. i 3., odvjetnik koji pod stručnim nazivom iz matične zemlje obavlja iste stručne djelatnosti kao i odvjetnik koji obavlja djelatnost pod odgovarajućim stručnim nazivom u državi primateljici može, između ostalog, dati savjet</p>	<p>Članak 7. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 27.a mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnička društva iz</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

o pravu matične države članice, o pravu Zajednice, o međunarodnom pravu i o pravu države primateljice. U svakom slučaju, isti će se pridržavati pravila postupanja koja vrijede pred nacionalnim sudovima.

2. Države članice koje na svom državnom području ovlašćuju propisanu kategoriju odvjetnika za sastavljanje isprava za stjecanje prava na upravljanje ostavinom i za stjecanje ili prijenos prava vlasništva i drugih prava nad nekretninama, a koja su područja u drugim državama članicama rezervirana za druge struke različite od odvjetništva mogu iz tih djelatnosti isključiti odvjetnike koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje dodijeljenim u jednoj od potonjih država članica.

3. Za obavljanje djelatnosti koje se odnose na zastupanje ili obranu stranke u pravnom postupku, ako pravo države primateljice zadržava te djelatnosti za odvjetnike koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz te države, potonja može tražiti od odvjetnika koji obavljaju praksu pod stručnim nazivom iz matične zemlje da rade zajedno s odvjetnikom koji obavlja djelatnost pred predmetnim pravosudnim tijelom i koji bi, prema potrebi, bio odgovoran tom tijelu ili s „avoué” koji obavlja djelatnost pred istim.

Bez obzira na to, s ciljem osiguranja nesmetanog funkcioniranja pravosudnog sustava, države članice mogu utvrditi posebna pravila pristupa višim sudovima, kao što je korištenje usluga specijaliziranih odvjetnika.

države članice Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se uređuju trgovačka društva i ovom Zakonu.

(2) Podružnice iz odvjetničkih društava iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske.

(3) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.“.

Članak 8. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Članak 36.a mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.

(2) Program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske.

(3) Zahtjevu za upis u Imenik iz

stavka 1. ovoga članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničkog poziva u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Uvjet iz članka 48. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 9. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Članak 36.b mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom zanimanja iz svoje

matične države ako priloži dokaz o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi odnosno pri nadležnom tijelu matične države.

(2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže se, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti te dokaz o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.

(3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokriva osiguranja.

(4) O upisu u Imenik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska odvjetnička komora izvijestit će nadležno tijelo matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnik koji je upisan u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnički poziv obavlja koristeći pri tome naziv iz svoje matične države izražen na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika svoje matične države, uz naznaku tijela pri kojem je upisan u svojoj matičnoj državi.

(6) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetnički poziv obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetnički poziv u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«.

(7) Odvjetnici iz država članica Europske unije mogu odvjetničko zvanje obavljati kao odvjetničko društvo ili zajednički odvjetnički ured pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a mogu koristiti naziv odvjetničkog društva ili zajedničkog odvjetničkog ureda kojega su

članovi. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod nazivom korištenim u matičnoj državi obavijestit će Hrvatsku odvjetničku komoru o činjenici da je član odvjetničkog društva ili zajedničkoga odvjetničkog ureda u matičnoj državi i o tome dostaviti sve potrebne podatke.

(8) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 6.

Mjerodavni kodeks

1. Neovisno o kodeksu kojem podliježe u matičnoj državi, odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje podliježe istim pravilima odvjetničkog kodeksa kao i odvjetnici koji obavljaju djelatnost pod relevantnim stručnim nazivom države primateljice vezano za sve djelatnosti koje obavlja na području te države.

2. Odvjetnici koji obavljaju djelatnost pod stručnim

<p>nazivom iz matične zemlje imaju pravo biti zastupljeni u stručnim udruženjima države primateljice. Navedeno zastupanje obuhvaća kao minimum pravo glasovanja kod izbora upravnih tijela tih udruga.</p> <p>3. Država primateljica može od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje tražiti ili osiguranje od odgovornosti iz poslovne djelatnosti ili da postane član stručnog jamstvenog fonda u skladu s pravilima koja ta država postavlja za stručne djelatnosti na svom državnom području. Neovisno o tome, odvjetnik koji obavlja djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje izuzet je od tog uvjeta ako može dokazati da je obuhvaćen osiguranjem ili jamstvom dostavljenim u skladu s pravilima matične države članice, ako je to osiguranje ili jamstvo jednako u smislu uvjeta i pokrića. Ako su samo djelomično jednaki, nadležno tijelo u državi primateljici može zatražiti dodatno osiguranje ili dodatno jamstvo za pokriće elemenata koji već nisu pokriveni osiguranjem ili jamstvom ugovorenima u skladu s pravilima matične države članice.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Disciplinski postupak</p> <p>1. U slučaju da odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje ne ispuni obveze koje vrijede u državi primateljici, primjenjuju se pravila postupka, kazne i pravni lijekovi države</p>			

primateljice.

2. Prije pokretanja disciplinskog postupka protiv odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje, nadležno tijelo države primateljice dužno je izvijestiti nadležno tijelo matične države članice što prije, te im dostaviti sve bitne pojedinosti.

Prvi podstavak primjenjuje se mutatis mutandis ako disciplinski postupak pokrene nadležno tijelo matične države članice, koje će u skladu s tim izvijestiti nadležno tijelo države primateljice.

3. Ne dovodeći u pitanje ovlasti odlučivanja nadležnog tijela države primateljice, to tijelo surađuje tijekom disciplinskog postupka s nadležnim tijelom matične države članice. Osobito će država primateljica poduzeti mjere potrebne kako bi se osiguralo da nadležno tijelo u matičnoj državi dostavi isprave tijelima nadležnima za postupanje povodom bilo kakve žalbe.

4. Nadležno tijelo u matičnoj državi odlučuje o pokretanju mjera, prema vlastitim postupovnim i materijalnim pravilima, u svjetlu odluke nadležnog tijela države primateljice o odvjetniku koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje.

5. Iako nije preduvjet za odluku nadležnog tijela u državi primateljici, privremeno ili trajno oduzimanje ovlaštenja za obavljanje djelatnosti od strane nadležnog tijela matične države članice automatski povlači privremenu ili trajnu zabranu obavljanja

<p>odvjetništva u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Nesamostalna djelatnost</p> <p>Odvjetnik upisan u državi primateljici pod nazivom iz matične zemlje može obavljati nesamostalnu djelatnost kod drugog odvjetnika, udruženja ili odvjetničkog društva, u javnom ili privatnom trgovačkom društvu, u onoj mjeri u kojoj to država primateljica dopušta odvjetnicima upisanim pod stručnim nazivom iz te države.</p>	<p>Članak 2. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>U članku 4. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Odvjetnik može zasnovati radni odnos kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu.“.</p> <p>Članak 6. Nacrta prijedloga zakona</p> <p>Naslov iznad članka 24. i članak 24. mijenjaju se i glase:</p> <p>„Nesamostalan rad odvjetnika</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

Članak 24.

Na radni odnos odvjetnika kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu primjenjuju se opći propisi o radu te odredbe ovoga Zakona i drugih općih akata Komore.“.

Članak 10. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Članak 56. mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetniku prestaje pravo na obavljanje odvjetništva:

1. ako izgubi hrvatsko državljanstvo
2. ako izgubi poslovnu sposobnost
3. ako postane trajno zdravstveno nesposoban za

	<p>obavljanje odvjetništva</p> <p>4. ako mu je izrečena mjera sigurnosti zabrane obavljanja odvjetništva</p> <p>5. ako je disciplinskom kaznom izrečena trajna zabrana obavljanja odvjetništva</p> <p>6. ako se sam odrekne obavljanja odvjetništva</p> <p>7. ako stupi u radni odnos, osim u odvjetničkom uredu</p> <p>8. ako je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. točke 7. ovog članka odvjetniku iz Republike Hrvatske s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije ne prestaje pravo na obavljanje odvjetništva u slučaju stupanja u radni odnos izvan odvjetničkog ureda ako je to prema propisima te države članice dozvoljeno.“.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Obrazloženja i pravni lijekovi</p> <p>Odluke o odbijanju upisa iz članka 3. ili o poništenju upisa i odluke kojima se utvrđuju disciplinske mjere moraju sadržavati obrazloženja.</p> <p>Protiv takvih odluka moraju postojati pravni lijekovi pred sudom u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Izjednačavanje s odvjetnicima države primateljice</p> <p>1. Odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje i koji učinkovito i redovno obavlja djelatnost najmanje tri godine u državi primateljici po pravu te države, uključujući pravo Zajednice, s ciljem stjecanja primitka u odvjetništvo države primateljice, izuzet je od uvjeta iz članka 4. stavka 1. točke (b) Direktive 89/48/EEZ, „Učinkovito i redovno obavljanje djelatnosti” znači stvarno obavljanje djelatnosti bez prekida osim onog koje</p>	<p>Članak 8. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 36.a mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odvjetništvu (NN 09/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11) članak/članci članci 36.h i 60.</p>

nastaje iz događaja u svakodnevnom životu.

Predmetni odvjetnik dužan je dostaviti nadležnom tijelu u državi primateljici dokaz o učinkovitom redovnom obavljanju djelatnosti za razdoblje od najmanje tri godine po pravu države primateljice. U tom cilju:

- (a) odvjetnik će dostaviti nadležnom tijelu u državi primateljici sve bitne podatke i dokumentaciju, posebno o broju predmeta s kojima je radio i njihovoj prirodi;
- (b) nadležno tijelo države primateljice može provjeriti učinkovitost i redovitost obavljanja djelatnosti i može, prema potrebi, zatražiti od odvjetnika da dostavi, usmeno ili pismeno, dodatna pojašnjenja ili tumačenja informacija i dokumentacije iz točke (a).

Odluka nadležnog tijela u državi primateljici kojom se odbija dodjela ovlaštenja ako nije dostavljen dokaz da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u prvom podstavku mora biti obrazložena, te podliježe žalbi u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

2. Odvjetnik koji obavlja djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje može u bilo kojem trenutku predati zahtjev za priznanje diplome u skladu sa Direktivom 89/48/EEZ s ciljem primitka u odvjetništvo države primateljice i obavljanje djelatnosti odvjetnika pod stručnim nazivom koji odgovara stručnom nazivu u toj državi članici.

pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.

(2) Program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske.

(3) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničkog poziva u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Uvjet iz članka 48. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države

3. Odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje i koji učinkovito i redovno obavlja djelatnost u državi primateljici na razdoblje od najmanje tri godine ali kraće vrijeme po pravu te države članice, može od nadležnog tijela te države ishoditi prijem u odvjetništvo države primateljice i pravo obavljanja odvjetništva pod stručnim nazivom koji odgovara stručnom nazivu u toj državi članici, bez obveze ispunjavanja uvjeta iz članka 4., stavka 1. točke b. Direktive 89/48/EEZ, pod uvjetima i u skladu s postupcima utvrđenima u nastavku:

(a) Nadležno tijelo države primateljice uzet će u obzir učinkovito i redovno obavljanje odvjetništva tijekom gore navedenog razdoblja i sve znanje i iskustvo u struci po pravu države primateljice, kao i svako pohađanje predavanja ili seminara o pravu države primateljice, uključujući pravila u vezi obavljanja odvjetničke djelatnosti i odvjetnički kodeks.

(b) Odvjetnik je dužan dostaviti nadležnom tijelu države primateljice sve relevantne podatke i dokumentaciju, posebno o predmetima na kojima je radio. Procjena učinkovitog i redovnog obavljanja odvjetništva od strane odvjetnika u državi primateljici i procjena njegove sposobnosti nastavka obavljanja te djelatnosti u toj državi vrši se usmenom provjerom kod nadležnog tijela države primateljice s ciljem provjere redovnosti i učinkovitosti obavljanja djelatnosti.

Odluka nadležnog tijela u državi primateljici kojom se odbija dati ovlaštenje ako nije dostavljen dokaz da

odvjetnika.

(5) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 9. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Članak 36.b mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom zanimanja iz svoje matične države ako priloži dokaz o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi odnosno pri nadležnom tijelu matične države.

(2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže se, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti te

<p>su ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka mora sadržavati obrazloženje, te podliježe žalbi sukladno nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>4. Nadležno tijelo države primateljice može, obrazloženom odlukom protiv koje je dozvoljena žalba u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odbiti zahtjev odvjetnika za ostvarivanje prava iz ovog članka ako smatra da bi to bilo protivno javnom poretku, posebno zbog mogućnosti disciplinskog postupka ili žalbi ili incidenata bilo koje vrste.</p> <p>5. Predstavnici nadležnog tijela koje razmatra zahtjev dužni su sačuvati povjerljivost svih primljenih podataka.</p> <p>6. Odvjetnik koji je primljen u odvjetništvo države primateljice u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ovog članka ima pravo koristiti stručni naziv iz matične zemlje, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice, zajedno sa nazivom koji odgovara odvjetničkoj struci u državi primateljici.</p>	<p>dokaz o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.</p> <p>(3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokrića osiguranja.</p> <p>(4) O upisu u Imenik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska odvjetnička komora izvijestit će nadležno tijelo matične države odvjetnika.</p> <p>(5) Odvjetnik koji je upisan u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnički poziv obavlja koristeći pri tome naziv iz svoje matične države izražen na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika svoje matične države, uz naznaku tijela pri kojem je upisan u svojoj matičnoj državi.</p> <p>(6) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetnički poziv</p>		
---	--	--	--

obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetnički poziv u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«.

(7) Odvjetnici iz država članica Europske unije mogu odvjetničko zvanje obavljati kao odvjetničko društvo ili zajednički odvjetnički ured pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a mogu koristiti naziv odvjetničkog društva ili zajedničkog odvjetničkog ureda kojega su članovi. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod nazivom korištenim u matičnoj državi obavijestit će Hrvatsku odvjetničku komoru o činjenici da je član odvjetničkog društva ili zajedničkoga odvjetničkog ureda u matičnoj državi i o tome dostaviti sve potrebne podatke.

(8) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred

	sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.		
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci članak 11.
<p>Članak 11.</p> <p>Zajedničko obavljanje djelatnosti</p> <p>Ako je odobreno zajedničko obavljanje djelatnosti odvjetnicima koji svoje djelatnosti obavljaju pod odgovarajućim stručnim nazivom u državi primateljici, vrijede sljedeće odredbe za odvjetnike koji žele obavljati djelatnosti pod tim stručnim nazivom ili koji su upisani kod nadležnog tijela:</p> <p>1. Jedan ili više odvjetnika iz istog udruženja u matičnoj državi članici i koji obavljaju djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom matične države mogu svoje stručne djelatnosti obavljati u podružnici ili predstavništvu svog udruženja u</p>	<p>Članak 7. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 27.a mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnička društva iz države članice Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>državi primateljici. Međutim, ako temeljna pravila kojima se uređuje takvo udruživanje u matičnoj državi nisu u skladu s temeljnim pravilima utvrđenima zakonima ili drugim propisima države primateljice, potonja pravila su mjerodavna u onoj mjeri u kojoj je pridržavanje tih pravila opravdano javnim interesom u zaštiti stranaka i trećih osoba.</p> <p>2.Svaka država članica dopustit će da dvoje ili više odvjetnika iz istog udruženja ili iste matične države članice koji na njezinom državnom području obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje imaju pristup određenom obliku zajedničkog obavljanja djelatnosti. Ako država primateljica dopušta svojim odvjetnicima izbor između više oblika zajedničkog obavljanja djelatnosti, te iste oblike stavit će se na raspolaganje i gore navedenim odvjetnicima. Način na koji ti odvjetnici zajednički obavljaju djelatnost u državi primateljici uređuje se zakonima i drugim propisima te države.</p> <p>3.Država primateljica poduzet će mjere potrebne za dopuštanje zajedničkog obavljanja djelatnosti i među:</p> <p>(a)više odvjetnika iz različitih država članica koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivima iz matične zemlje;</p> <p>(b)jednom ili više odvjetnika iz točke (a) i jednom ili više odvjetnika iz države primateljice.</p> <p>Način na koji odvjetnici mogu zajednički obavljati djelatnost u državi primateljici uređuje se zakonima i drugim propisima te države.</p> <p>4.Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod</p>	<p>uređuju trgovačka društva i ovom Zakonu.</p> <p>(2) Podružnice iz odvjetničkih društava iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske.</p> <p>(3) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.“.</p> <p>Članak 8. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 36.a mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnik iz države članice</p>		
--	---	--	--

<p>stručnim nazivom iz matične zemlje obavijestit će nadležno tijelo države primateljice o činjenici da je član udruženja u matičnoj državi i dostaviti sve relevantne podatke o tom udruženju.</p> <p>5. Neovisno o točkama od 1. do 4., država primateljica, ako zabranjuje odvjetnicima koji obavljaju djelatnost pod njezinim odgovarajućim stručnim nazivom, obavljanje odvjetništva u okviru udruženja u kojem neke osobe nisu članovi struke, može odbiti odvjetniku upis pod stručnim nazivom iz matične zemlje na svom državnom području u svojstvu člana njegovog udruženja. Smatra se da udruženje uključuje članove koji ne pripadaju odvjetničkoj struci ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> — je kapital udruženja u potpunosti ili djelomično u vlasti, ili — naziv, pod kojim se obavlja djelatnost, koristi, ili — ovlasti za odlučivanje u tom udruženju vrše, de facto ili de jure, <p>osobe koje nemaju status odvjetnika u smislu članka 1. stavka 2.</p> <p>Ako temeljna pravila o udruživanju odvjetnika u matičnoj državi nisu u skladu s pravilima koja vrijede u državi primateljici ili s odredbama prvog podstavka, država primateljica može se suprotstaviti otvaranju podružnice ili predstavništva na svom državnom području bez ograničenja iz točke 1.</p>	<p>Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske.</p> <p>(3) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničkog poziva u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovog članka.</p>		
--	---	--	--

(4) Uvjet iz članka 48. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.

Članak 9. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

Članak 36.b mijenja se i glasi:

„(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom zanimanja iz svoje matične države ako priloži dokaz o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi odnosno pri nadležnom tijelu matične države.

(2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže

se, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti te dokaz o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.

(3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokrića osiguranja.

(4) O upisu u Imenik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska odvjetnička komora izvijestit će nadležno tijelo matične države odvjetnika.

(5) Odvjetnik koji je upisan u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnički poziv obavlja koristeći pri tome naziv iz svoje matične države izražen na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika svoje matične države, uz naznaku tijela pri kojem je upisan u

svojoj matičnoj državi.

(6) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetnički poziv obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetnički poziv u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«.

(7) Odvjetnici iz država članica Europske unije mogu odvjetničko zvanje obavljati kao odvjetničko društvo ili zajednički odvjetnički ured pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a mogu koristiti naziv odvjetničkog društva ili zajedničkog odvjetničkog ureda kojega su članovi. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod nazivom korištenim u matičnoj državi obavijestit će Hrvatsku odvjetničku komoru o činjenici da je član odvjetničkog društva ili zajedničkoga odvjetničkog ureda u matičnoj državi i o tome dostaviti sve potrebne

	<p>podatke.</p> <p>(8) Odvjetnici iz ovog članka mogu zastupati stranke pred sudovima i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj uz uvjete utvrđene ovim Zakonom.“.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Naziv udruženja</p> <p>Bez obzira na način na koji odvjetnici obavljaju djelatnost pod stručnim nazivima iz matične zemlje u državi primateljici, mogu koristiti naziv bilo kojeg udruženja kojem pripadaju u matičnoj državi članici.</p> <p>Država primateljica može tražiti da se, pored naziva navedenog u prvom podstavku, navede pravni oblik udruženja u matičnoj državi članici i/ili nazivi eventualnih članova udruženja koji obavljaju djelatnost u državi primateljici.</p>			

<p>Članak 13.</p> <p>Suradnja između nadležnih tijela matične države članice i države članice primateljice i povjerljivost</p> <p>S ciljem omogućavanja primjene ove Direktive i sprječavanja pogrešne primjene odredaba iste isključivo u svrhu izbjegavanja pravila koja vrijede u državi primateljici, nadležno tijelo države primateljice i nadležno tijelo matične države članice usko surađuju i uzajamno se pomažu.</p> <p>Nadležna tijela čuvaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Određivanje nadležnih tijela</p> <p>Države članice određuju nadležna tijela ovlaštena primiti zahtjeve i donositi odluke navedene u ovoj Direktivi do 14. ožujka 2000. Te podatke dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Izveštaj Komisije</p> <p>Najkasnije u roku od deset godina od stupanja na snagu ove Direktive, Komisija Europskom Parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o napretku u provedbi ove Direktive.</p>			

<p>Po obavljenim svim potrebnim savjetovanjima, tom prilikom iznosi svoje zaključke i moguće izmjene postojećeg sustava.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 14. ožujka 2000. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnoga prava koji donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			

<p>Članak 17.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomič

		u odredb u prijedloga propisa ?	no preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (dalje u tekstu „država članica domaćin”) priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (dalje u tekstu „matična država članica”), koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati reguliranu profesiju, uključujući i slobodne profesije, u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe.</p> <p>2. Svaka država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnim kvalifikacijama koje nisu stečene u toj državi članici, obavljaju reguliranu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinom državnom području u skladu s njezinim pravilima. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III., poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti osposobljavanja utvrđeni u tom poglavlju.</p> <p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na regulirane profesije za koje su zasebnim</p>			

<p>instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „regulirana profesija”: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; posebno korištenje profesionalnog naziva koji je zakonskim ili drugim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, profesija iz stavka 2. smatra se reguliranom profesijom;</p> <p>(b) „stručne kvalifikacije”: kvalifikacije koje se potvrđuju dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom kompetencije iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;</p> <p>(c) „dokaz o formalnoj osposobljenosti”: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici na temelju zakonskih i drugih propisa te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završeno stručno osposobljavanje koje je većim dijelom stečeno u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, dokaz o formalnoj formalnim kvalifikacijama osposobljenosti iz stavka 3. smatra se dokazom o formalnoj osposobljenosti;</p> <p>(d) „nadležno tijelo”: svaka vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje dokaza o osposobljenosti i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive;</p> <p>(e) „regulirano obrazovanje i osposobljavanje”: svako osposobljavanje koje je izričito usmjereno na obavljanje određene profesije i koje obuhvaća jedan ili više programa koji su, kada je to prikladno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p>			

<p>Struktura i stupanj stručnog osposobljavanja odnosno vježbeničke ili stručne prakse određuje se zakonima i drugim propisima predmetne države članice ili ga nadzire ili odobrava za to određeno tijelo;</p> <p>(f) „stručno iskustvo”: stvarno i zakonsko obavljanje predmetne profesije u državi članici;</p> <p>(g) „razdoblje prilagodbe”: obavljanje regulirane profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog stručnjaka; to razdoblje stručne prakse pod nadzorom može biti popraćeno dodatnim osposobljavanjem. Razdoblje stručne prakse pod nadzorom se ocjenjuje. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovog ocjenjivanja te statusa migranta za vrijeme stručne prakse pod nadzorom utvrđuje nadležno tijelo države članice domaćina.</p> <p>Status osobe koja obavlja stručnu praksu pod nadzorom u državi članici, posebno u pogledu prava boravka i obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pomoći i plaće, utvrđuju nadležna tijela države članice u skladu s važećim pravom Zajednice;</p> <p>(h) „provjera osposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva, koju provode nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici. Nadležna će tijela za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koju zahtijeva država članica domaćin, s obrazovanjem i osposobljavanjem koju je stekao podnositelj zahtjeva.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.</p> <p>Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru sposobnosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;</p> <p>(i) „direktor poduzeća”: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća; ii. kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje; iii. na rukovodećem položaju s dužnostima trgovačke i/ili tehničke prirode i koji uključuje odgovornost za 			
---	--	--	--

<p>jedan ili više odjela poduzeća.</p> <p>2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz Priloga I. smatra se reguliranom profesijom.</p> <p>Glavna svrha udruga i organizacija iz prvog podstavka je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj osposobljenosti.</p> <p>Država članica će svaki puta kada dodijeli priznanje udruzi odnosno organizaciji iz prvog podstavka o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.</p> <p>3. Dokazi o formalnoj osposobljenosti koje je izdala treća zemlja smatraju se takvima ako je država članica priznala te dokaze u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinom državnom području.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Učinci priznavanja</p> <p>1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.</p>			

GLAVA II.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA

Članak 5.

Načelo slobode pružanja usluga

1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:

(a) ako pružatelj usluga u državi članici ima zakoniti poslovni nastan radi obavljanja iste profesije u toj državi (dalje u tekstu država članica poslovnog nastana); i

(b) kad se pružatelj usluga seli, ako je u državi članici poslovnog nastana određenu profesiju obavljao najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u toj državi članici nije regulirana. Uvjet kojim se zahtijeva dvije godine obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.

2. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se samo kad pružatelj usluga odlazi na državnom području države članice domaćina privremeno ili povremeno obavljati profesiju iz stavka 1.

Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se za svaki slučaj posebno pri čemu posebno treba voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, redovitosti i stalnosti.

3. Kad se pružatelj usluga seli, na njega se primjenjuju pravila stručne, zakonske ili administrativne prirode koja su izravno povezana sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom profesije, korištenjem profesionalnih naziva i s težom povredom pravila struke koja je izravno i posebno povezana sa zaštitom potrošača i sigurnošću, te s disciplinskim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu na stručnjake koji obavljaju istu profesiju u toj državi članici.

<p>Članak 6.</p> <p>Izuzeća</p> <p>Država članica domaćin će u skladu s člankom 5. stavkom 1. izuzeti pružatelje usluga koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici od zahtjeva koje postavlja stručnjacima koji imaju poslovni nastan na njezinu državnom području koji se odnose na:</p> <p>(a)odobrenje, registraciju ili članstvo u strukovnoj organizaciji ili tijelu. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu državnom području u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo u takvim strukovnim organizacijama ili tijelima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za pružatelja usluga. Nadležno tijelo šalje nadležnoj strukovnoj organizaciji ili tijelu presliku prijave i, kad je to primjenjivo, produljene prijave iz članka 7. stavka 1., uz preslike dokumenata iz članka 7. stavka 2., potrebnih za profesije koje utječu na javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III. poglavlja III., što predstavlja automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo;</p> <p>(b)registraciju pri državnom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika.</p> <p>Međutim, pružatelj usluga je dužan unaprijed, ili u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Prijava koja se daje unaprijed ako se pružatelj usluga seli</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati da pružatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu prijavom u pisanom obliku uključujući detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Takva prijava se mora jedanput godišnje produljiti ako pružatelj usluga u toj godini namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državi članici. Pružatelj usluga može</p>			

dopuniti prijavu na bilo koji način.

2. Pored toga, pri prvom pružanju usluga ili ako su se okolnosti bitno promijenile, što je dokazano dokumentima, države članice mogu zahtijevati da se prijavi prilože sljedeći dokumenti:

- (a) dokaz o državljanstvu pružatelja usluga;
- (b) potvrda da njezin nositelj ima poslovni nastan u državi članici u svrhu obavljanja djelatnosti o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema čak ni privremenu zabranu obavljanja tih djelatnosti;
- (c) dokaz o stručnim kvalifikacijama;
- (d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluge obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina;
- (e) za profesije u području sigurnosti, ako to država članica traži za svoje državljane, potvrda o nekažnjavanju.

3. Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, ako takav profesionalni naziv postoji u toj državi članici za profesionalnu djelatnost o kojoj je riječ. Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana na takav način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom države članice domaćina. Ako u državi članici poslovnog nastana takav profesionalni naziv ne postoji, pružatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu osposobljenost na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina u slučajevima navedenim u glavi III. poglavlju III.

4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III., poglavlja III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata, nadležno tijelo dužno je nastojati obavijestiti pružatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati zakašnjenje, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti pružatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom okviru za odluku koja se mora donijeti u roku od dva mjeseca od primitka potpune dokumentacije.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja potrebnog u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje i sigurnost, država članica domaćin je pružatelju usluga

<p>dužna omogućiti da dokaže, u prvom redu putem provjere osposobljenosti, da je stekao znanje odnosno stručnost koji mu nedostaju. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom.</p> <p>Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.</p> <p>Ako su kvalifikacije potvrđene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Administrativna suradnja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da za svako pružanje usluga osiguraju sve podatke koje se tiču zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog primjerenog ponašanja, kao i nepostojanja disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih podataka potrebnih za pravilno podnošenje pritužbi primatelja usluga protiv pružatelja usluga. Primatelji usluga moraju biti obaviješteni o ishodu pritužbe.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Podaci koji se daju primateljima usluga</p> <p>Ako se usluga pruža na temelju profesionalnog naziva države članice poslovnog nastana ili na temelju formalne osposobljenosti pružatelja usluga, nadležna tijela države članice domaćina pored ostalih zahtjeva u pravu Zajednice koji se odnose na obavijesti, mogu zatražiti da pružatelj usluga primatelju podastre bilo koji ili sve od sljedećih podataka:</p> <p>(a) ako je pružatelj usluga upisan u trgovački registar ili slični javni registar, naziv registra u kojem je upisan, njegov registarski broj ili odgovarajući način identifikacije sadržan u tom registru;</p>			

<p>(b) ako djelatnost treba odobriti u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela;</p> <p>(c) naziv strukovne udruge ili sličnog tijela u kojem je pružatelj usluga registriran;</p> <p>(d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalna osposobljenost pružatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;</p> <p>(e) ako pružatelj usluga obavlja djelatnost na koju se plaća porez na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj za PDV iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (23);</p> <p>(f) detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA</p> <p>POGLAVLJE I.</p> <p>Opći sustav prepoznavanja dokaza o osposobljenosti</p> <p>Članak 10.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene poglavljima II. i III. ove glave, te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene u tim poglavljima:</p> <p>(a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV., kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;</p> <p>(b) na liječnike sa završenim osnovnim tečajem osposobljavanja, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, kad migrant ne ispunjava zahtjeve za učinkovito i zakonito obavljanje profesija navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;</p> <p>(c) na arhitekta kad migrant ima dokaze o formalnoj osposobljenosti koja nije navedena u Prilogu V. točki 5.7.;</p> <p>(d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., članke 23. i 27., na liječnike, medicinske sestre, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista koji su morali završiti tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se stječe</p>			

<p>profesionalni naziv naveden u Prilogu V., točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja te specijalizacije;</p> <p>(e) na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2., kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj takve profesionalne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu;</p> <p>(f) na specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2.;</p> <p>(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Razine kvalifikacije</p> <p>Za potrebe primjene članka 13., razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:</p> <p>(a) potvrda stručnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određeno u skladu sa zakonskim ili drugim propisima te države članice na temelju:</p> <p>i. tečaja osposobljavanja koji nije dio svjedodžbe ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja ili obavljanja profesije s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istovjetnog trajanja sa skraćenim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina;</p> <p>ii. ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;</p> <p>(b) svjedodžba o uspješno završenom srednjoškolskom obrazovanju koja je:</p> <p>i. opće naravi i nadopunjena studijem ili stručnim osposobljavanjem, osim one navedene u točki (c), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>ii. ili tehničke ili stručne naravi i nadopunjena, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem, kao što je navedeno u točki (i), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p>			

<p>(c)diploma koja potvrđuje uspješno završeno:</p> <p>i.osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, osim onog navedenog u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u istovjetnom trajanju kad se odvija povremeno, kojem je, u pravilu, uvjet pristupa uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili visoko učilište ili završeno istovjetno obrazovanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja; ili</p> <p>ii.u slučaju reguliranih profesija, osposobljavanje s posebnom strukturom, uključeno u Prilog II., istovjetno stupnju osposobljavanja predviđenog točkom (i), koje osigurava usporediv stručni standard i koje polaznika priprema za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uzelo u obzir osposobljavanje koje ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d)diploma koja potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju najmanje četiri godine ili studij istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Jednaki tretman kvalifikacija</p> <p>Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Zajednici koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili njegovog obavljanja ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatrat će se dokazom o formalnoj osposobljenosti obuhvaćenim u članku 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja, iako ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim i drugim propisima koji su</p>			

<p>na snazi u matičnoj državi članici za pristup profesiji ili njezino obavljanje, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih propisa, također će se smatrati dokazom o formalnoj osposobljenosti prema istim uvjetima koji su određeni u prvom podstavku. To posebno vrijedi ako matična država članica povisi stupanj osposobljavanja potreban za pristup profesiji i njezino obavljanje, te ako pojedinac koji je prošao prethodno potrebno osposobljavanje koje ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije koristi stečena prava na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa; u tom slučaju država članica domaćin za potrebe primjene članka 13. smatra prethodno osposobljavanje istovjetnim stupnju novog osposobljavanja.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Uvjeti priznavanja</p> <p>1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.</p> <p>Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) biti izdane od strane nadležnog tijela u državi članici određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b) potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.</p> <p>2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je navedeno u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali profesiju iz navedenog stavka dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji dokazuju formalnu osposobljenost.</p> <p>Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p>			

<p>(b) moraju potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.;</p> <p>(c) moraju potvrđivati da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.</p> <p>Međutim, dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj ima potvrđuje uređeno obrazovanje i osposobljavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnjevima kvalifikacija navedenim u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Uređeno usavršavanje i osposobljavanje navedeni u Prilogu III. smatraju se takvim reguliranim usavršavanjem i osposobljavanjem na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir regulirana edukacija i osposobljavanje koje predviđa usporediv stručni standard i koje priprema polaznika tečaja osposobljavanja za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti.</p> <p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dozvolit će pristup reguliranoj profesiji i njezino obavljanje kad se za pristup toj profesiji na njezinom državnom području zahtijeva dokaz o kvalifikacijama kojim se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na visokom učilištu ili sveučilištu i kad podnositelj ima kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Kompenzacijske mjere</p> <p>1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:</p> <p>(a) je trajanje osposobljavanja za koje je pružio dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. najmanje godinu dana kraće od onog koje zahtijeva država članica domaćin;</p> <p>(b) završeno osposobljavanje obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više uređenih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu i koje obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi stručnosti podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.</p>	<p>Članak 8. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 36.a</p> <p>„(1) Odvjetnik</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19)</p>

<p>2. Ako država članica domaćin koristi mogućnost predviđenu u stavku 1., ona mora podnositelju ponuditi izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti.</p> <p>Kad država članica s obzirom na određenu profesiju smatra da je potrebno odstupiti od zahtjeva određenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se podnositelju omogućuje izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti, o tome se unaprijed obavješćuju druge države članice i Komisija, i pruža dostatno opravdanje za to odstupanje.</p> <p>Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od predmetne države članice da se uzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.</p> <p>3. Iznimno od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2. za profesije čije obavljanje zahtijeva određeno poznavanje nacionalnog prava i kod kojih je pružanje savjeta i/ili pomoći u vezi s nacionalnim pravom bitan i stalan aspekt profesionalne djelatnosti, država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti.</p> <p>To se također primjenjuje i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i doktore dentalne medicine, u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijaliste koji su završili osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2. i članku 10. točki (g).</p> <p>U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zahtijevati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti ako migrant namjerava obavljati profesionalne djelatnosti kao samozaposlena osoba ili direktor poduzeća, koje zahtijevaju poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi, pod uvjetom da nadležna tijela države članice domaćina zahtijevaju poznavanje i primjenu tih propisa za pristup tim aktivnostima i od svojih državljana.</p> <p>4. Za potrebe primjene stavka 1. točaka (b) i (c), „bitno različita građa” znači građu čije je poznavanje bitno za bavljanje profesijom i s obzirom na koju se osposobljavanje koje je migrant završio bitno razlikuje u</p>	<p>iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«, sa svim pravima i dužnostima u obavljanju odvjetničkog poziva, ako ispunjava uvjete iz članka 48. točke 2., 3., 8., 10., 11., 12. i 13. ovoga Zakona i ako položi</p>	<p>članak/članci članci 16.- 18.</p>
---	---	--------------------------------------

<p>pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da obavi razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi je li znanje koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u nekoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.</p>	<p>ispit iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Program i način provedbe ispita iz poznavanja pravnog poretka Republike Hrvatske za svakog podnositelja zahtjeva za upis u Imenik iz stavka 1. ovog članka utvrđuje Komora, uzimajući u obzir razlike u osposobljavanju odvjetnika iz država</p>		
--	--	--	--

	<p>članica u odnosu na odvjetnike iz Republike Hrvatske.</p> <p>Članak 9. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 36.b</p> <p>(6) Odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka koji odvjetnički poziv obavlja pod nazivom zanimanja iz svoje matične države, a</p>		
--	---	--	--

	<p>koji najmanje tri godine redovito i uspješno obavlja odvjetnički poziv u Republici Hrvatskoj može se upisati u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i obavljati odvjetnički poziv pod nazivom »odvjetnik«.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničkih platformi</p> <p>1. Za potrebe ovog članka, „zajednička platforma” znači skup kriterija za stručne kvalifikacije koji su prikladni za usklađivanje bitnih razlika utvrđenih među zahtjevima osposobljavanja koji za određenu profesiju postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja osposobljavanja u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje tu profesiju reguliraju. Razlike u sadržaju osposobljavanja mogu biti posljedica znatnih razlika u područjima</p>			

<p>koja profesionalne djelatnosti pokrivaju.</p> <p>2. Zajedničke platforme, kako su određene u stavku 1., mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su predstavljene na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon savjetovanja s državama članicama smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.</p> <p>3. Ako stručne kvalifikacije podnositelja ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., država članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.</p> <p>4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za obavljanje profesija na njihovom državnom području te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja.</p> <p>5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne pružaju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će prema potrebi predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.</p> <p>6. Komisija do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ovog članka i prema potrebi odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>Priznavanje stručnog iskustva</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili obavljanje te djelatnosti ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno obavljanje djelatnosti u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Ta se djelatnost morala</p>			

<p>obavljati u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu I. u Prilogu IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. u Prilogu IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) šest uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik dokaže da je završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, kad korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samozaposlena osoba najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) pet uzastopnih godina na rukovodećem položaju od kojih je najmanje tri godine obavljao tehničke dužnosti i bio odgovoran za najmanje jedan odjel u poduzeću, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučaju (a) i (d) obavljanje djelatnosti nije smjelo završiti prije više od deset godina od dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p> <p>3. Stavak 1. točka (e) ne primjenjuje se na djelatnosti iz prijašnje skupine 855, frizerske salone, iz</p>			

nomenklature ISIC.			
<p>Članak 18.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) pet uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik dokaže da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samostalni djelatnik najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) pet uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom, ili</p> <p>(f) šest uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučajevima (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o</p>			

<p>kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao zaposlenje najmanje tri godine; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučajevima (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			

<p>Članak 20.</p> <p>Izmjena popisa djelatnosti iz Priloga IV.</p> <p>Popisi djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>Odjeljak 1.</p> <p>Opće odredbe</p> <p>Članak 21.</p> <p>Načelo automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, farmaceute i arhitekta, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. i 46. te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p>			

Odredbe prvog i drugog podstavka ne utječu na stečena prava iz članaka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.

2. Svaka država članica, u svrhu obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalnog osiguranja, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja koji su utvrđeni člankom 28.

Odredbe prethodnog podstavka ne utječu na stečena prava iz članka 30.

3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41., te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovog obavljanja, priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Ova odredba ne utječe na stečena prava iz članaka 23. i 43.

4. Države članice nisu dužne priznati valjanost dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

5. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V., koji se automatski priznaje u skladu sa stavkom 1., dokazuje završen program osposobljavanja koji nije započeo prije referentne akademske godine iz tog Priloga.

6. Svaka država članica za obavljanje i pristup profesionalnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinaru, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Znanje i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uskladili sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

<p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>7. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonskim i drugim propisima koje usvaja u vezi s izdavanjem dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnoj osposobljenosti s područja navedenog u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuću komunikaciju u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, prema potrebi, tijelo koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, potvrde koje se prilažu tom dokazu i odgovarajući profesionalni naziv iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Zajedničke odredbe o osposobljavanju</p> <p>Što se tiče osposobljavanja iz članaka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:</p> <p>(a) države članice mogu odobriti izvanredno osposobljavanje pod uvjetima koje utvrde nadležna tijela; ta tijela osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici;</p> <p>(b) u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, trajno obrazovanje i osposobljavanje osiguravaju osobama koje su završile svoj studij, da bi ostale u tijeku sa strukovnim kretanjima u mjeri koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stečena prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima osposobljavanja iz</p>			

članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dovoljnima dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice, ako oni potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute, stečene na državnom području nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ako ti dokazi potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije:

(a) 3. listopada 1990. za liječnike s osnovnom osposobljenošću, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine s osnovnom osposobljenošću, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute; i

(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz prvog podstavka daju nositelju pravo obavljanja profesionalne djelatnosti na čitavom državnom području Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdala nadležna njemačka tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku, započelo prije 1. siječnja 1993., kada tijela bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu,

veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čije je osposobljavanje počelo

- (a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.;
- (b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.;
- (c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,

kada tijela bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

Što se tiče dokaza o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje počelo, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz potvrdu iz prethodnog podstavka treba priložiti i potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije dana njezinog izdavanja.

5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada tijela gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

6. Državljanima država članica čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute nisu u skladu sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.

U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u skladu s člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., a država članica koja ga je izdala smatra ga jednakim kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.

<p>Odjeljak 2.</p> <p>Liječnici</p> <p>Članak 24.</p> <p>Osnovno medicinsko osposobljavanje</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom medicinskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup tim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.</p> <p>3. Osnovno medicinsko osposobljavanje osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
---	--	--	--

Članak 25.

Specijalističko medicinsko usavršavanje

1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24., tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.

2. Specijalističko medicinsko usavršavanje obuhvaća teoretsko i praktično usavršavanje na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.

Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Usavršavanje se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ono uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz tih usluga.

3. Usavršavanje se provodi u punoj satnici u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ono obuhvaća sudjelovanje u svim medicinskim djelatnostima odjela na kojemu se usavršavanje odvija, uključujući dežurstva, tako da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojem praktičnom i teoretskom usavršavanju tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s uvjetima koje su utvrdila nadležna tijela. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.

4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.

5. Minimalna razdoblja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

<p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističkog medicinskog usavršavanja</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su izdale nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V. za dotično specijalističko usavršavanje, a koji odgovara profesionalnim nazivima koji se koriste u različitim državama članicama i navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Stečena prava liječnika specijalista</p> <p>1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čije je izvanredno specijalističko medicinsko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnoj osposobljenosti prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile izdavanju te potvrde.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje kvalifikaciju liječnika specijalista koja je u Španjolskoj dodijeljena liječnicima koji su završili svoje specijalističko usavršavanje prije 1. siječnja 1995., čak i kad to usavršavanje ne zadovoljava minimalne uvjete usavršavanja predviđenog u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti i koja potvrđuje da je ta osoba položila ispit iz posebnog specijalističkog usavršavanja koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama u vezi s priznavanjem, utvrđenima Kraljevskom uredbom 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o kvalifikaciji za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točkama 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.</p> <p>3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje</p>			

<p>se odnose na stečena prava koja pripadaju njezinim državljanima, priznaje državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ako su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti izdani prije datuma kad je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za specijalizaciju o kojoj je riječ.</p> <p>Datumi stavljanja izvan snage tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Posebno usavršavanje iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24.</p> <p>2. Posebno usavršavanje iz opće medicine, na temelju kojeg se dodjeljuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koji su izdani prije 1. siječnja 2006., traje najmanje dvije godine u punoj nastavnoj satnici. Ako je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon tog dana, osposobljavanje traje najmanje tri godine u punoj nastavnoj satnici.</p> <p>Ako program usavršavanja iz članka 24. obuhvaća praktično usavršavanje koje se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje tog praktičnog usavršavanja može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prvog podstavka za potvrde o osposobljenosti koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog dana.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugom podstavku dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebno usavršavanje iz opće medicine trajalo dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebno usavršavanje iz opće medicine odvija se u punoj nastavnoj satnici, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktične nego teoretske prirode.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu</p>			

<p>ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugom podstavku, praktično usavršavanje može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Usavršavanje zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p> <p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz opće medicine, države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz osnovne medicinske osposobljenosti iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio usavršavanje predviđeno ovim člankom, ali je završio drukčije, dodatno usavršavanje, koje potvrđuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su izdala nadležna tijela u državi članici. Međutim, ona ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnoj osposobljenosti osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na istovjetnom stupnju kao znanje stečeno osposobljavanjem koje je predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice, između ostalog, određuju opseg u kojemu dodatno usavršavanje i stručno iskustvo koje je podnositelj već stekao mogu zamijeniti usavršavanje predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je podnositelj stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 29.</p> <p>Obavljanje profesije liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, u skladu s odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebno usavršavanje iz opće medicine.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stečena prava liječnika opće medicine</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo mora priznati pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki imaju to pravo na temelju odredaba koje vrijede za liječničku profesiju i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom državnom području, u skladu s odredbama članka 21. ili članka 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu o pravu na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji imaju stečena prava u skladu s prvim podstavkom.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz drugog podstavka stavka 1., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazu o formalnoj osposobljenosti koje ona izdaje, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p>			

<p>Odjeljak 3.</p> <p>Medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Članak 31.</p> <p>Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se završeno desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.</p> <p>2. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu odvija se u punoj nastavnoj satnici i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, pri čemu trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svojeg osposobljavanja stekle na programima studija koji su najmanje jednakog stupnja.</p> <p>Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju osposobljavanje medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>4. Teoretsko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinsku sestru u kojemu polaznice tečaja za medicinsku sestru stječu stručno znanje, razumijevanje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i procjenu cjelovite zdravstvene njege. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala</p>			
--	--	--	--

<p>obrazovna institucija.</p> <p>5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojem polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.</p> <p>Ovo se osposobljavanje odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.</p> <p>Polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela ako su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.</p> <p>6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p> <p>(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Obavljanje profesije medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Za potrebe ove Direktive, djelatnosti medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu su djelatnosti koje se obavljaju profesionalno, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Stečena prava medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, djelatnosti iz članka 23. morale su uključivati preuzimanje pune odgovornost za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>2. U pogledu kvalifikacija medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečenih u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. Državljanima država članica čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čije je osposobljavanje počelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:</p> <p>(a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarsstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,</p> <p>(b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završeno poslijesrednjoškolsko obrazovanje stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i</p>			

<p>provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom „diplomirani” dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 4.</p> <p>Doktori dentalne medicine</p> <p>Članak 34.</p> <p>Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup tim studijima na sveučilištima ili visokim učilištima, kojima je priznat jednak stupanj u državi članici.</p> <p>2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji obuhvaća najmanje program opisan u točki 5.3.1. Priloga V., koji se obavlja na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat jednak stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.3.1. Priloga V., može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi</p>			

<p>njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;</p> <p>(b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, ako ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu;</p> <p>(c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta;</p> <p>(d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini;</p> <p>(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Ovo osposobljavanje mora doktoru dentalne medicine osigurati vještine potrebne za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.</p>			
<p>Članka 35.</p> <p>Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristup specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru osposobljavanja iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.</p> <p>2. Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine obuhvaća teoretski i praktični studij u sveučilišnom centru, zdravstvenom nastavnom i istraživačkom centru, ili prema potrebi, u zdravstvenoj</p>			

<p>ustanovi koju su u tu svrhu odobrile nadležne službe ili tijela.</p> <p>Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo usavršavanje uključuje osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.</p> <p>Minimalno razdoblje usavršavanja iz drugog podstavka može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>3. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>2. Profesija doktora dentalne medicine temelji se na osposobljavanju doktora dentalne medicine iz članka 34. i predstavlja posebnu profesiju koja se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih liječničkih profesija. Za obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.3.2. Priloga V. Prema osobama koje posjeduju takav dokaz o formalnoj osposobljenosti postupat će se jednako kao i prema onima na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je doktorima dentalne medicine omogućen pristup i obavljanje djelatnosti preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz poštovanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			

Članak 37.

Stečena prava doktora dentalne medicine

1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih djelatnosti doktora dentalne medicine, u okviru kvalifikacija koje su navedene u točki 5.3.2. Priloga V., priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora izdan u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj, osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, ako mu je priložena potvrda koju su izdala nadležna tijela te države članice.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:

- (a) da dotične osobe u toj državi članici stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;
- (b) da su te osobe ovlaštene obavljati navedene djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i osobe koje posjeduju dokaze o formalnoj osposobljenosti navedene za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.

Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela u predmetnoj državi članici potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka točke (a).

Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnoj osposobljenosti dobivenim u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju jednaki stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.

2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Italiji osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984., ako im je priložena potvrda koju su izdala talijanska nadležna tijela.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

- (a) da su dotične osobe položile odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju održavaju talijanska nadležna tijela, kako bi se utvrdilo da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osobe koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama formalnoj osposobljenosti navedene za Italiju u točki 5.3.2 Priloga V.;

<p>(b) da su te osobe u Italiji stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljale djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(c) da su te osobe ovlaštene obavljati ili da stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenim za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od provjere osposobljenosti iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Prema osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 31. prosinca 1984. postupa se jednako kao i prema gore navedenim osobama, ako je navedeni trogodišnji studij počeo prije 31. prosinca 1994.</p>			
<p>Odjeljak 5.</p> <p>Veterinari</p> <p>Članak 38.</p> <p>Osposobljavanje veterinarara</p> <p>1. Osposobljavanje veterinarara obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teorijskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokom učilištu koja pruža osposobljavanje, kojoj je priznat jednak stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta, a koji obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.4.1. Priloga V., može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>2. Za pristupanje veterinarskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje upis na sveučilišne ustanove ili visoka učilišta kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u</p>			

<p>svrhu odgovarajućeg studija.</p> <p>3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinaru;</p> <p>(b) primjereno poznavanje građe i djelovanja organizma zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju za proizvodnju i konzerviranje hrane koja odgovara njihovim potrebama;</p> <p>(c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;</p> <p>(d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;</p> <p>(e) primjereno poznavanje preventivne veterinarske medicine;</p> <p>(f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene za prehranu ljudi;</p> <p>(g) primjereno poznavanje zakona i drugih propisa koji se odnose na gore navedena područja;</p> <p>(h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Stečena prava veterinaru</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u odnosu na državljane država članica čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje počelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnoj osposobljenosti za veterinaru, ako im je priložena potvrda koja navodi da su takve osobe učinkovito i zakonito obavljale te djelatnosti u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.</p>			

<p>Odjeljak 6.</p> <p>Primalje</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje primalja</p> <p>1. Osposobljavanje primalja obuhvaća ukupno najmanje:</p> <p>(a) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje, koje obuhvaća najmanje trogodišnje teoretsko i praktično osposobljavanje (smjer I.) uključujući najmanje program opisan u točki 5.5.1. Priloga V.; ili</p> <p>(b) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od 18 mjeseci (smjer II.), koje uključuje najmanje program studija opisan u točki 5.5.1. Priloga V., koji nije u skladu s istovjetnim osposobljavanjem medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice moraju osigurati da su ustanove koje provode osposobljavanje primalja, odgovorne za usklađivanje teorijskog i praktičnog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.5.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>2. Za pristupanje osposobljavanju za primalje mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b) posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, navedenih za smjer II. u točki 5.2.2. Priloga V.</p> <p>3. Osposobljavanje primalja mora osigurati da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti primalja, posebno porodništva i</p>			
--	--	--	--

<p>ginekologije;</p> <p>(b) primjereno poznavanje profesionalne etike i zakonodavstva na tom području;</p> <p>(c) detaljno poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnoša između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;</p> <p>(d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i porodništvo;</p> <p>(e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje</p> <p>1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz točke 5.5.2. Priloga V. automatski se priznaju u skladu s člankom 21., ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) najmanje trogodišnje osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje:</p> <p>i. za koju se zahtijeva posjedovanje diplome, svjedodžbe ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druga visoka učilišta ili na drugi način osigurava istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>ii. joj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine ili 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V.;</p> <p>(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je osoba nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju tijekom odgovarajućeg razdoblja na zadovoljavajući način obavljala sve djelatnosti primalje u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>			

Članka 42.

Obavljanje profesionalne djelatnosti primalje

1. Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na djelatnosti primalja kako ih je odredila svaka država članica ne dovodeći u pitanje stavak 2. i koje se obavljaju pod profesionalnim nazivima navedenima u točki 5.5.2. Priloga V.
2. Države članice osiguravaju da je primaljama omogućen pristup i obavljanje najmanje sljedećih djelatnosti:
 - (a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;
 - (b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće; obavljanje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;
 - (c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;
 - (d) izvođenje programa za pripremu roditelja i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;
 - (e) njega i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;
 - (f) izvođenje spontanih poroda uključujući prema potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;
 - (g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji zahtijevaju upućivanje k liječniku i prema potrebi pomoć liječnika; poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente nakon kojeg može slijediti ručni pregled maternice;
 - (h) pregled i njega novorođenčeta; poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, ako je potrebno;
 - (i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda te davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta, kako bi joj se omogućilo da svom djetetu pruži optimalan razvoj;
 - (j) provođenje liječenja koje propiše liječnik;
 - (k) priprema potrebnih pisanih izvješća.

Članak 43.

Stečena prava primalja

1. Državljanima države članice čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje ispunjavaju sve minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati ako im nije priložena potvrda o stručnoj praksi iz članka 41. stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti koji su izdale te države članice prije referentnog datuma navedenog u točki 5.5.2. Priloga V., i uz koji je priložena potvrda koja navodi da su ti državljani stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.

2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se na državljane država članica čiji dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na državnom području bivše Demokratske Republike Njemačke i zadovoljavanje svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz članka 40., ali gdje se dokaz o formalnoj osposobljenosti u smislu članka 41. ne priznaje ako mu nije priložena potvrda o stručnom iskustvu iz članka 41. stavka 2., ako potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.

3. U pogledu poljskih dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.

Države članice priznaju državljanima država članica čiji je dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju izdan ili koji su započeli osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., ako mu je priložena potvrda o tome da su te osobe stvarno i zakonito obavljale djelatnosti primalje tijekom razdoblja određenog dolje:

- (a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata poloźnictwa): najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde;
- (b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koji dokazuje završeno poslijesrednjoškolsko osposobljavanje u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom poźoźnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primaljstvo izdane primaljama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., potvrđene diplomom „diplomirani”, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11.

<p>Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama zakona o profesiji medicinskih sestara i primalja te o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 7.</p> <p>Farmaceut</p> <p>Članak 44.</p> <p>Osposobljavanje farmaceuta</p> <p>1. Za pristupanje programu osposobljavanja farmaceuta zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja u državi članici omogućuje pristup tom studiju na sveučilištu ili visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj.</p> <p>2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uključuje najmanje:</p> <p>(a) četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta;</p> <p>(b) šest mjeseci pripravničkog staža u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takvo osposobljavanje obuhvaća najmanje program naveden u točki 5.6.1. Priloga V. Sadržaj naveden u točki 5.6.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih</p>			

<p>načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje farmaceuta osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenja medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje potrebno za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju tog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) primjereno poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti za čiji se pristup i obavljanje zahtijevaju stručne kvalifikacije, u jednoj ili više država članica, i koje su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden u točki 5.6.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice jamče da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim ispunjavaju odredbe članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti uz zadovoljavanje, gdje je to prikladno, zahtjeva za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <p>(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>3. Ako država članica uvjetuje pristup ili obavljanje djelatnosti farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., ta država članica kao</p>			

<p>dovoljan dokaz u vezi s tim priznaje potvrdu koju izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici koja navodi da je osoba obavljala te djelatnosti u matičnoj državi članici tijekom jednako dugog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne primjenjuje se na dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se zahtijeva u Velikom Vojvodstvu Luksemburga za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ako je država članica na dan 16. rujna 1985. imala uspostavljen sustav natječaja na temelju ispita čija je svrha da između osoba iz stavka 2. odabere one koji mogu postati vlasnici novih ljekarna osnovanih u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, odstupajući od stavka 1., nastaviti s takvim sustavom natječaja i zahtijevati od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta iz točke 5.6.2. Priloga V., ili za koje vrijede odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natječajima.</p>			
<p>Odjeljak 8.</p> <p>Arhitekt</p> <p>Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Osposobljavanje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.</p> <p>Takvo osposobljavanje koje mora biti sveučilišnog stupnja, a kojem je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurati stjecanje sljedećeg znanja i vještina:</p> <p>(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;</p> <p>(b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;</p> <p>(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;</p> <p>(d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještinama koje su potrebne za proces planiranja;</p>			

<p>(e)razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;</p> <p>(f)razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;</p> <p>(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;</p> <p>(h)razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;</p> <p>(i)primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;</p> <p>(j)potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;</p> <p>(k)primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.</p> <p>2. Znanja i vještine popisani u stavku 1. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. s ciljem njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takve prilagodbe ne smiju ni za jednu državu članicu uključivati nikakve izmjene postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija s obzirom na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			
<p>Članak 47.</p> <p>Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata</p> <p>1. Odstupajući od odredbe članka 46., priznaje se također da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je postojalo 5. kolovoza 1985., koje je pružao „Fachhochschulen” u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajalo je tri godine, ako ispunjava uvjete iz članka 46. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom „arhitekt”, te ako je nakon tog osposobljavanja slijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna organizacija kod koje je registriran arhitekt koji želi koristiti odredbe ove Direktive.</p> <p>Strukovna organizacija mora najprije osigurati da rad koji izvrši arhitekt u području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje primjenu sveukupnog znanja i vještina iz članka 46. stavka 1. Ova se potvrda izdaje</p>			

<p>po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne organizacije.</p> <p>2. Iznimno od odredbe članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koje ispunjava zahtjeve iz članka 46., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan zaključnom ispitu iz prvog podstavka stavka 1. članka 46.</p>			
<p>Članak 48.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti arhitekata</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”.</p> <p>2. Državljeni države članice koji su ovlaštteni koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svog rada na području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje djelatnosti arhitekta na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”. Potvrdom koju takvim osobama izda matična država članica potvrđuje se da one obavljaju djelatnosti u arhitekturi.</p>			
<p>Članak 49.</p> <p>Stečena prava arhitekata</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta naveden u Prilogu VI., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimalne uvjete iz članka 46. te u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, takvim dokazima na svom državnom području priznaje jednak učinak kao dokazima o formalnoj osposobljenosti za arhitekta koje je sama izdala.</p> <p>U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke, koja potvrđuju da su dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su nakon 8. svibnja 1945. izdale nadležne vlasti</p>			

<p>Demokratske Republike Njemačke istovjetne takvim dokazima iz tog Priloga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti te im u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta priznanje isti učinak na svom državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja uređuju pristup i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume:</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p> <p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku Republiku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku;</p> <p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz prvog podstavka potvrđuju da je osoba bila ovlaštena najkasnije do tog datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je prema tim pravilima stvarno obavljala te djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Zajedničke odredbe o poslovnom nastanu</p> <p>Članak 50.</p> <p>Dokumentacija i formalnosti</p> <p>1. Kad nadležne vlasti države članice domaćina odlučuju o zahtjevu za odobrenje obavljanja regulirane profesije na temelju ove Glave, te nadležne vlasti mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prilogu VII.</p> <p>Dokumenti iz točaka 1. (d), (e) i (f) Priloga VII. na dan njihovog podnošenja ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p> <p>Države članice, tijela i druge pravne osobe osiguravaju povjerljivost podataka koje prime.</p> <p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može zahtijevati od nadležnih vlasti države članice</p>			

<p>potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnoj osposobljenosti izdanih u drugoj državi članici te, prema potrebi, potvrdu činjenice da korisnik za profesije iz poglavlja III. ove glave ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja određene u člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.</p> <p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnoj osposobljenosti određen u članku 3. stavku 1. točki (c) izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje osposobljavanje stečeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na državnom području druge države članice, država članica domaćin ima pravo provjeriti kod nadležnog tijela države članice koja je izdala dokaz:</p> <p>(a) je li tečaj osposobljavanja u ustanovi koja je izvodila osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova ustanovljena u državi članici koja je izdala dokaz;</p> <p>(b) je li dokaz o izdanoj formalnoj osposobljenosti jednak onom koji bi bio izdan da je program u cijelosti izveden u državi članici koja je izdala dokaz; i</p> <p>(c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na državnom području države članice koja je izdala dokaz.</p> <p>4. Kada država članica domaćin za pristup reguliranim profesijama zahtijeva od svojih državljana da svečano prisegnu ili da daju prisegnutu izjavu, a tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin osigurava da te osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Nadležno tijelo države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku od jednog mjeseca od primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Nadležno tijelo države članice mora provesti postupak ispitivanja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije što je brže moguće i u svakom slučaju izdati propisno utemeljenu odluku u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, taj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima na koje se primjenjuju poglavlja I. i II. ove glave.</p> <p>3. Protiv odluke, ili ako odluka nije donesena u roku, dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom.</p>			

<p>Članak 52.</p> <p>Korištenje profesionalnih naziva</p> <p>1. Ako je u državi članici domaćinu korištenje profesionalnih naziva za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije regulirano, državljani drugih država članica koji su ovlašteni obavljati reguliranu profesiju na temelju glave III. koriste profesionalne nazive države članice domaćina koji odgovaraju toj profesiji u toj državi članici, kao i odgovarajuće kratice povezane s tim nazivom.</p> <p>2. Ako je u državi članici domaćinu određenu profesiju regulirala neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljani država članica ne smiju koristiti profesionalni naziv koji izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni odgovarajuću kraticu, osim ako podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, ona to može zahtijevati za državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije samo u skladu s uvjetima određenim ovom Direktivom.</p>			
<p>GLAVA IV.</p> <p>DETALJNA PRAVILA ZA OBAVLJANJE PROFESIJE</p> <p>Članak 53.</p> <p>Znanje jezika</p> <p>Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za obavljanje profesije u</p>			

<p>državi članici domaćinu.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Korištenje akademskih naziva</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članke 7. i 52., država članica domaćin osigurava da se odgovarajućim osobama dodijeli pravo na korištenje akademskih naziva dodijeljenih u matičnoj državi članici, i po mogućnosti njihovih kratica, na jeziku matične države članice. Država članica domaćin može zahtijevati da iza tog naziva slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Ako bi moglo doći do zamjene akademskog naziva matične države članice s nazivom u državi članici domaćinu, koji u toj državi zahtijeva dodatno osposobljavanje koje osoba nije stekla, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademski naziv matične države članice u odgovarajućem obliku koji odredi država članica domaćin.</p>			
<p>Članak 55.</p> <p>Odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točke (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom državnom području da obave pripravničko razdoblje osposobljavanja uz rad i/ili razdoblje stjecanja stručnog iskustva kako bi dobile odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje, odstupaju od tog zahtjeva za osobe koje posjeduju dokaze o stručnim kvalifikacijama za liječnike i doktore dentalne medicine stečene u drugim državama članicama.</p>			

GLAVA V.

UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU

Članak 56.

Nadležna tijela

1. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice blisko surađuju i uzajamno se pomažu kako bi olakšale primjenu ove Direktive. One osiguravaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.
 2. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka predviđene u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (24) i Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (25).
- Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti, a njezina tijela odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavješćuju državu članicu domaćina o zaključcima koje donose na temelju dostupnih podataka.
3. Svaka država članica će najkasnije 20. listopada 2007. odrediti vlasti i tijela nadležna za izdavanje i primanje dokaza o formalnoj osposobljenosti i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležna za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive, te odmah o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.
 4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sljedeće:

- (a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;
- (b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima

<p>pristupa reguliranim profesijama u državama članicama.</p> <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontaktnih točaka iz članka 57.</p>			
<p>Članak 57.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Svaka država članica najkasnije do 20. listopada 2007. određuje kontaktne točke čije su dužnosti:</p> <p>(a) pružati građanima i kontaktnim točkama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija predviđene ovom Direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i njihovo obavljanje, uključujući i socijalno zakonodavstvo i prema potrebi etička pravila;</p> <p>(b) pomoći građanima da ostvare prava dodijeljena ovom Direktivom, gdje je to prikladno, u suradnji s ostalim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>Na zahtjev Komisije, kontaktne točke obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku od dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>			
<p>Članak 58.</p> <p>Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, dalje u tekstu „Odbor”, sastavljen od predstavnika država članica, kojemu predsjeda predstavnik Komisije.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz poštovanje odredbi članka 8. te Odluke.</p>			

<p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Savjetovanje</p> <p>Komisija na odgovarajući način osigurava savjetovanje stručnjaka iz predmetnih stručnih skupina, posebno u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o tim savjetovanjima navedenom Odboru.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmijenjen Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija</p>

<p>GLAVA VI.</p> <p>OSTALE ODREDBE</p> <p>Članak 60.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Počevši od 20. listopada 2007., države članice će Komisiji svake dvije godine slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema pri primjeni ove Direktive.</p> <p>2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove Direktive.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Klauzula o odstupanju</p> <p>Ako zbog primjene neke od odredbi ove Direktive država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.</p> <p>Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., prema potrebi odlučuje da se dotičnoj državi dopusti odstupanje od te odredbe na određeno vrijeme.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Od 20. listopada 2007. stavljaju se izvan snage direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje na direktive koje se stavljaju izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu, a stavljanje izvan snage ne utječe na akte usvojene na temelju tih direktiva.</p>			

<p>Članak 63.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>			
<p>Članak 64.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u Službenom listu Europske unije.</p>			

<p>Članak 65.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
<p>PRILOG I.</p> <p>Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjete iz članka 3. stavka 2.</p> <p>IRSKA <u>(1)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland <u>(2)</u> 2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland <u>(2)</u> 3. The Association of Certified Accountants <u>(2)</u> 4. Institution of Engineers of Ireland 5. Irish Planning Institute <p>UJEDINJENA KRALJEVINA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales 2. Institute of Chartered Accountants of Scotland 3. Institute of Chartered Accountants in Ireland 4. Chartered Association of Certified Accountants 5. Chartered Institute of Loss Adjusters 6. Chartered Institute of Management Accountants 7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators 8. Chartered Insurance Institute 9. Institute of Actuaries 10. Faculty of Actuaries 11. Chartered Institute of Bankers 12. Institute of Bankers in Scotland 			

13.	Royal Institution of Chartered Surveyors			
14.	Royal Town Planning Institute			
15.	Chartered Society of Physiotherapy			
16.	Royal Society of Chemistry			
17.	British Psychological Society			
18.	Library Association			
19.	Institute of Chartered Foresters			
20.	Chartered Institute of Building			
21.	Engineering Council			
22.	Institute of Energy			
23.	Institution of Structural Engineers			
24.	Institution of Civil Engineers			
25.	Institution of Mining Engineers			
26.	Institution of Mining and Metallurgy			
27.	Institution of Electrical Engineers			
28.	Institution of Gas Engineers			
29.	Institution of Mechanical Engineers			
30.	Institution of Chemical Engineers			
31.	Institution of Production Engineers			
32.	Institution of Marine Engineers			
33.	Royal Institution of Naval Architects			
34.	Royal Aeronautical Society			
35.	Institute of Metals			
36.	Chartered Institution of Building Services Engineers			
37.	Institute of Measurement and Control			
38.	British Computer Society			
<hr/>				
<p>(1) Irski državljani su također članovi sljedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:</p> <p>Institute of Chartered Accountants in England and Wales Institute of Chartered Accountants of Scotland Institute of Actuaries Faculty of Actuaries</p>				

The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije

PRILOG II.

Popis programa s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podstavka ii.

1. Tečajevi paramedicinskog osposobljavanja i tečajevi osposobljavanja za njegu djece

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

- pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) (1),
- radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut),
- logoped (Logopäde/Logopädin),
- ortoptičar (Orthoptist(in)),
- odgajatelj(ica) s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- pedagog-terapeut s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)),
- medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)),
- medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)),
- medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik),
- veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)),
- dijetetičar (Diätassistent(in)),
- farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) osposobljavanje završeno prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na državnom području novih država,
- psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger),

— terapeut za govor (Sprachtherapeut(in));

u Češkoj Republici:

— zdravstveni asistent (zdravotnický asistent),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;

— asistent nutricionist (nutriční asistent),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;

u Italiji:

— zubotehničar (odontotecnico),

— optičar (ottico);

na Cipru:

— zubotehničar (οδοντοτεχνίτης),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;

— optičar (τεχνικός οπτικός),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;

u Latviji:

<p>— zubarska medicinska sestra (zobārstniecības māsa),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>— biomedicinski laborant (biomedicīnas laborants),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>— zubotehničar (zobu tehniķis),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje mora položiti da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>— asistent fizioterapeut (fizioterapeita asistents),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi i tri godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, na kraju koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>u Luksemburgu:</p> <p>— medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),</p> <p>— medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),</p> <p>— psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière psychiatrique),</p> <p>— medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),</p> <p>— pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière puériculteur/trice),</p> <p>— medicinska sestra - anestezičar (infirmier/ière anesthésiste),</p> <p>— kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)),</p> <p>— odgajatelj (éducateur/trice);</p>			
---	--	--	--

u Nizozemskoj:

— veterinarski asistent (dierenartsassistent),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, a uključuje:

- i. najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i koje se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjim ili dvogodišnjim stručnim programom koji završava ispitom; ili
- ii. najmanje dvije i pol godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili
- iii. najmanje dvije godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili
- iv. u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine strukovnog osposobljavanja s sustavom dvojnog naukovanja (LLW), s tim da oba tipa osposobljavanja završavaju ispitom;

u Austriji:

- posebno osnovno osposobljavanje za medicinske sestre koje se specijaliziraju za zdravstvenu njegu djece i mladih (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege),
- posebno osnovno osposobljavanje za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege),
- optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker),
- pediker (Fußpfleger),
- tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker),
- ljekarnik (Drogist),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljeno je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;

<p>— maser (Masseur),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i tečaja osposobljavanja, te jednogodišnje obuke koja završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <p>— odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in),</p> <p>— odgajatelj (Erzieher),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući petogodišnje stručno osposobljavanje u strukovnoj školi, koje završava ispitom;</p> <p>u Slovačkoj:</p> <p>—plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije;</p> <p>—odgajatelj u ustanovama za posebno osposobljavanje i u ustanovama za socijalni rad (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija.</p> <p>2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva programe obrazovanja i tečajeve osposobljavanja za vještine koje nisu pokrivene glavom III. poglavljem II. ove Direktive.</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Danskoj:</p>			
--	--	--	--

<p>— optičar (optometrist),</p> <p>ovo osposobljavanje traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnje strukovno osposobljavanje koje je podijeljeno na dvije i pol godine teoretskog osposobljavanja u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktičnog osposobljavanja na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;</p> <p>— ortopedski tehničar (ortopædimekaniker),</p> <p>ovo osposobljavanje traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na šestomjesečnu teoretsku obuku u ustanovi za strukovno osposobljavanje i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;</p> <p>— ortopedski postolar (ortopædiskomager),</p> <p>ovo osposobljavanje traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na dvije godine teoretske obuke u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;</p> <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — optičar (Augenoptiker), — zubotehničar (Zahntechniker), — izrađivač kirurških zavoja (Bandagist), — izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker), — ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker), — ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher); <p>u Luksemburgu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — optičar (opticien), — zubotehničar (mécanicien dentaire), — izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste), 			
--	--	--	--

- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

ovi programi osposobljavanja traju ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, samostalno ili kao zaposlena osoba s primjerenom razinom odgovornosti;

u Austriji:

- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger),
- optičar (Optiker),
- ortopedski postolar (Orthopädieschuhmacher),
- ortopedski tehničar (Orthopädietechniker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- vrtlar (Gärtner),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja profesije, osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister“;

osposobljavanje za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva:

- majstor za poljoprivredu (Meister in der Landwirtschaft),
- majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft),
- majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau),
- majstor za vrtlarstvo (Meister im Feldgemüsebau),
- majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung),
- majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft),
- majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft),
- majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft),

- majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft),
- majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft),
- majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft),
- majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft),
- majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft),
- majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na poslu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom za određenu profesiju i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister“;

u Poljskoj:

- učitelj za praktično strukovno osposobljavanje (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu),

koje obuhvaća obrazovanje u trajanju od:

- i. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja ili istovjetnog srednjeg obrazovanja iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u profesiji koju će ta osoba poučavati; ili
- ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja, te diploma poslijesrednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili
- iii. osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine osnovnog srednjeg strukovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određenu profesiju, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u trajanju od najmanje 150 sati;

u Slovačkoj:

- majstor za strukovno osposobljavanje (majster odbornej výchovy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine strukovnog obrazovanja (završeno srednje strukovno obrazovanje i/ili

naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine u području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili do 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore strukovnog osposobljavanja na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.

3. Pomorstvo

(a) Pomorski transport

Osposobljavanje za sljedeće:

u Češkoj Republici:

- pomoćnik palube (palubní asistent),
- časnik navigacijske straže (námořní poručík),
- prvi časnik palube (první palubní důstojník),
- kapetan (kapitán),
- pomoćnik u strojarnici (strojní asistent),
- časnik odgovoran za rad strojarnice (strojní důstojník),
- drugi časnik strojarnice (druhý strojní důstojník),
- prvi časnik strojarnice (první strojní důstojník),
- elektrotehničar (elektrotechnik),
- glavni časnik-elektrotehničar (elektrodůstojník);

u Danskoj:

- kapetan broda (skibsfører),
- prvi časnik (overstyrmand),
- časnik palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand),
- časnik palube (vagthavende styrmand),
- upravitelj stroja (maskinchef),

<ul style="list-style-type: none"> — prvi časnik stroja (l. maskinmester), — prvi časnik stroja/časnik na dužnosti (l. maskinmester/vagthavende maskinmester); <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan, veliki brod obalne plovdivbe (Kapitän AM), — kapetan, brod obalne plovdivbe (Kapitän AK), — časnik palube, veliki brod obalne plovdivbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW), — časnik palube, brod obalne plovdivbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW), — glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen), — brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMa -Leiter von Maschinenanlagen), — brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW), —brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časnik (Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier); <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — časnik palube (ufficiale di coperta), — časnik stroja (ufficiale di macchina); <p>u Latviji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — brodski elektroinženjer (kuģu elektromehānikis), — operator rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists); <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> —prvi časnik (brod obalne plovdivbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), — strojar obalne plovdivbe (s diplomom) (diploma motordrijver), — VTS-časnik (VTS-functionaris); <p>koje obuhvaća osposobljavanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —u Češkoj Republici: 			
--	--	--	--

i.za pomoćnika palube (palubní asistent),

1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;
- 2.(a) pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da oba ova programa osposobljavanja završavaju ispitom „maturitní zkouška“, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili
(b) odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpornoj razini broda, te završen odobreni program osposobljavanja koji zadovoljava standard stručnosti određen u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Češke Republike);

ii.za časnika navigacijske straže (námořní poručík),

1. odobrena praksa na moru u svojstvu pomoćnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali prema odobrenom obrazovnom programu, od čega najmanje šest mjeseci u funkciji koja čini dio navigacijske straže;
2. ispravno popunjen i potvrđen Dnevnik osposobljavanja na brodu za kadete palube;

iii.za prvog časnika palube (první palubní důstojník),

svjedodžba o osposobljenosti za časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene prakse na moru u toj funkciji;

iv.za kapetana (kapitán),

= potvrda o službi u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona,
= svjedodžba o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;

v.za pomoćnika u strojarnici (strojní asistent),

1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;
2. pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena praksa na

moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci;
vi.za časnika upravitelja stroja (strojni důstojník),

odobrena praksa na moru u funkciji pomoćnika u strojarnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;
vii.za drugog časnika stroja (druhý strojni důstojník),

odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;
viii.za prvog časnika stroja (první strojni důstojník),

odgovarajuću potvrdu za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u tom svojstvu;
ix.za elektrotehničara (elektrotechnik),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;
2.pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na području elektrotehnike;
x.za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodůstojník),

1.pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom „maturitní zkouška” ili državnim ispitom;
2.priznata praksa na moru u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu;
—u Danskoj, devet godina osnovne škole nakon koje slijedi program osnovnog osposobljavanja i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:

i. jednogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za časnika palube;
ii. trogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za ostale.
—u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnje osnovno strukovno osposobljavanje i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine specijaliziranog strukovnog osposobljavanja, koje se prema potrebi nadopunjava dvogodišnjim radnim

iskustvom na navigaciji;

—u Latviji:

i.za brodskog elektroinženjera (kugu elektromehānikis),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;

2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu brodskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa snagom generatora većom od 750 kW. Stručno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;

ii.za operatora rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;

2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog obrazovanja. Osim toga, potreban je pomorski staž od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inženjera za rashladno postrojenje. Strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom koji je odobrilo Ministarstva prometa;

—u Italiji, osposobljavanje traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručnog osposobljavanja koje završava ispitom, a prema potrebi se nadopunjava pripravničkim stažem.

—u Nizozemskoj:

i.prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program osposobljavanja u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u ustanovi za strukovno osposobljavanje nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva;

ii.za VTS časnike (VTS-functionaris) osposobljavanje traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog strukovnog obrazovanja (HBO) ili srednjeg strukovnog obrazovanja (MBO), nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi osposobljavanja, od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,

što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za

<p>osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže pomoraca iz 1978.).</p> <p>(b) Morski ribolov</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei), — kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei), — časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei), — časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei); <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V), — strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart), — prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart), — prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI), <p>koje obuhvaća sljedeće osposobljavanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovnog strukovnog osposobljavanja i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnje ili dvogodišnje strukovno osposobljavanje, prema potrebi nadopunjeno dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji, —u Nizozemskoj, osposobljavanje traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na osposobljavanje u specijaliziranoj strukovnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci, <p>koje se priznaje u okviru Torremolinoške konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz 1977.).</p> <p>4. Tehnički sektor</p>			
--	--	--	--

Osposobljavanje za sljedeće:

U Češkoj Republici:

— ovlaštenei tehničar, ovlaštenei građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel),

koje obuhvaća strukovno osposobljavanje u trajanju od najmanje devet godina, a sastoji se od četverogodišnjeg srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška“ (srednja tehnička škola), te petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);

— vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koja završava ispitom „maturitní zkouška“, nakon čega se polaže državni ispit o pogonskoj sili vozila;

— tehničar za održavanje tračnica (drážní revizní technik),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj strojarškoj ili elektroničkoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška“;

— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),

osoba koja je navršila najmanje 24 godine i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj prometnoj ili strojarškoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška“;

— državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK),

osoba koja je navršila najmanje 21 godinu i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška“, nakon čega slijedi najmanje dvije godine stručnog iskustva; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana i mora završiti

posebno osposobljavanje za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;

— mehaničar za kontrolu emisija automobila (mehanik měření emisí),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška“; nadalje, podnositelj za ovu profesiju mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te posebnu osposobljenost za „mehaničara za kontrolu emisija automobila“ u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;

— voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine strukovnog obrazovanja, koje završava ispitom „maturitní zkouška“ i pregledom na temelju kojeg se izdaje svjedodžba o sposobnosti. Nakon ovog strukovnog obrazovanja slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;

—restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, ako uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina osposobljavanja u sličnom programu, i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim ispitom „maturitní zkouška“, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim naučničkim ispitom;

—restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirkama muzeja i galerija te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja koji završava ispitom „maturitní zkouška“;

— upravitelj otpadom (odpadový hospodář),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;

— tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”,

nakon čega slijedi:

dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;

tečaj praktičnog i teoretskog osposobljavanja u trajanju od 100 sati nakon kojeg slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;

šestomjesečno ili duže radno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;

tečaj teoretskog i praktičnog osposobljavanja u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;

u Italiji:

- građevinski geometar (geometra),
- mjernik zemlje (perito agrario),

koje obuhvaća srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine strukovnog osposobljavanja koje završava tehničkim maturalnim ispitom, a nadopunjuje se sljedećim:

<p>i.za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;</p> <p>ii. za mjernike zemlje, dvogodišnjom praksom,</p> <p>nakon čega slijedi državni ispit;</p> <p>u Latviji:</p> <p>— pomoćnik strojovođe u željezničkom sektoru (vilces līdzekla vadītāja (mašīnista) palīgs),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 18 godina i završila obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine strukovnog obrazovanja; strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom kod poslodavca; potvrdu o stručnosti izdaje nadležno tijelo na pet godina;</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <p>— sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder),</p> <p>— izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus),</p> <p>obuhvaća sljedeće programe obrazovanja i strukovnog osposobljavanja:</p> <p>i.za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, a sastoji se od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničkog osposobljavanja koje završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjim teoretskim i praktičnim strukovnim osposobljavanjem;</p> <p>ii.za izrađivača zubnih proteza (tandprotheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine strukovnog osposobljavanja koje uključuje teoretsku i praktičnu obuku za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjim izvanrednim osposobljavanjem za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;</p> <p>u Austriji:</p> <p>— šumar (Förster),</p>			
---	--	--	--

- tehničko savjetovanje (Technisches Büro),
- iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),
- posrednik pri zapošljavanju (Arbeitsvermittlung),
- savjetnik za investicije (Vermögensberater),
- privatni istražitelj (Berufsdetektiv),
- zaštitar (Bewachungsgewerbe),
- posrednik za nekretnine (Immobilienmakler),
- upravitelj nekretninama (Immobilienverwalter),
- organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer),
- ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnoškolskog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, koje završava tehničkim ili trgovačkim maturalnim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine obrazovanja na radnom mjestu sa završnim stručnim ispitom;

- savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnje osposobljavanje u strukturiranom programu osposobljavanja, koji se dijeli na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i osposobljavanje, sa završnim ispitom;

- majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister),
- majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina strukovnog osposobljavanja podijeljenog na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo obavljanja profesije i podučavanja naučnika, ako se to osposobljavanje odnosi na pravo izrade nacрта zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);

- komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji);
- samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva);

u Poljskoj:

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća:

i. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži; ili

ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpunog osposobljavanja, uključujući osnovno i specijalističko osposobljavanje, s ispitom nakon svakog stupnja.

Trajanje u satima i opći opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovitog osposobljavanja za dijagnostičara određeni su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenoga 2002. o

detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);

— otpremnik vlakova (dyžurny ruchu),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana, nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.

5. Programi osposobljavanja u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne strukovne kvalifikacije ili Škotske strukovne kvalifikacije

Osposobljavanje za sljedeće:

- ovlaštene veterinarske bolničarke („listed veterinary nurse“),
- rudarski inženjer elektrotehnike („mine electrical engineer“),
- rudarski inženjer strojarstva („mine mechanical engineer“),
- zubni terapeut („dental therapist“),
- zubni higijeničar („dental hygienist“),
- optičar („dispensing optician“),
- rudarski zastupnik („mine deputy“),
- stečajni upravitelj („insolvency practitioner“),
- licencirani bilježnik („licensed conveyancer“),
- prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („first mate — freight/passenger ships — unrestricted“),
- drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („second mate — freight/passenger ships — unrestricted“),
- treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („third mate — freight/passenger ships — unrestricted“),
- časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted“),
- časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovačko područje („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area“),

<p>—ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom („certified technically competent person in waste management”),</p> <p>na temelju koje se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi određeni su kako slijedi:</p> <p>—3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu ili vođenje drugih.</p> <p>—4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.</p> <hr/> <p>(1) Od 1. lipnja 1994. profesionalni naziv „Krankengymnast(in)” promijenjen je u „Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe koje obavljaju ovu profesiju i koje su dobile diplomu prije tog datuma mogu, ako žele, i dalje koristiti raniji naziv „Krankengymnasti(in)”.</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>Popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.</p> <p>U Ujedinjenoj Kraljevini:</p> <p>Regulirani programi na temelju kojih se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi su određeni kao što slijedi:</p> <p>—3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim</p>			

okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih.

—4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

U Njemačkoj:

Sljedeći regulirani programi:

—Regulirani tečajevi koji pripremaju za obavljanje profesije tehničkog/e pomoćnika/ce (technische(r) Assistent(in)), trgovačkog/e pomoćnika/ce (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnih profesija (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, za koje se zahtijeva uspješno završeno srednje obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoji se od:

i.najmanje trogodišnjeg (1) strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i prema potrebi se nadopunjava dvogodišnjim strukovnim osposobljavanjem koje također završava ispitom; ili

ii.najmanje dvoipolgodisnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili

iii.najmanje dvogodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.

—Regulirani tečajevi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, pri čemu je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili istovjetno obrazovanje i osposobljavanje (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u trajanju od najmanje tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine ili izvanredno obrazovanje i osposobljavanje u jednakom trajanju.

—Regulirani tečajevi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i

strukovnog osposobljavanja koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit kao dio obuke na poslu čija priprema uključuje tečaj osposobljavanja koji se, ili odvija istodobno s radnim iskustvom (najmanje 1 000 sati), ili se pohađa redovito (najmanje jednu godinu).

Njemačke vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Nizozemskoj:

- Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine općeg srednjeg obrazovanja („MAVO”) ili pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na višoj školi za srednje strukovno osposobljavanje (MBO) sa završnim ispitom.
- Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine najmanje pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, te koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na višoj školi i praktičnog osposobljavanja u centru za praktično osposobljavanje ili poduzeću sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom na srednjem ili visokom stupnju.

Nizozemske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Austriji:

- Programi na višim strukovnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i visokim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina strukovnog osposobljavanja koje završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

- Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama

<p>(Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakoni i drugi propisi.</p> <p>Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi najmanje trogodišnje strukovno osposobljavanje u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnje osposobljavanje na poslu paralelno sa školovanjem u strukovnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg tečaja osposobljavanja u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskom razredu (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi tečajevima osposobljavanja u ovim ustanovama ili se odvija usporedno s izvanrednim tečajevima (najmanje 960 sati).</p> <p>Austrijske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.</p> <hr/> <p>(1) Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet („Abitur“), odnosno trinaest godina prethodnog obrazovanja i osposobljavanja, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), odnosno 12 godina obrazovanja i osposobljavanja.</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.</p> <p>Popis I.</p> <p>Glavne skupine uključene u Direktivu 64/427/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 69/77/EEZ te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ</p> <p>1. Direktiva 64/427/EEZ</p> <p>Glavna skupina²³ Proizvodnja tekstila</p>			

	232Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu		
	233Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk		
	234Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu		
	235Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju		
	236Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna itd.), užad		
	237Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda		
	238Oplemenjivanje tekstila		
	239Druga tekstilna industrija		
Glavna skupina	24 Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine		
	241Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva)		
	242Ručna proizvodnja ili popravak obuće		
	243Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krzna)		
	244Proizvodnja madraca i posteljine		
	245Industrija kože i krzna		
Glavna skupina	25 Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja		
	251Piljenje i industrijska priprema drva		
	252Proizvodnja drvenih poluproizvoda		
	253Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove		
	254Proizvodnja drvenih kontejnera		
	255Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja)		
Glavna skupina	26 Proizvodnja drvenog namještaja		
Glavna skupina	27 Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda		
	271Proizvodnja pulpe, papira i kartona		
	272Obrada papira i kartona te proizvodnja artikala od pulpe		
Glavna skupina	28 Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije		
Glavna skupina	29 Kožna industrija		
	291Pogoni za štavljenje i obradu kože		
	292Proizvodnja kožnih proizvoda		
Prijašnja	30 Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba		
glavna skupina	301Obrada gume i azbesta		
	302Obrada plastičnih materijala		
	303Proizvodnja umjetnih vlakana		
Prijašnja	31 Kemijska industrija		
glavna skupina	311Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada		

	<p>312Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla iz skupine ISIC 312)</p>			
	<p>313Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]</p>			
Glavna skupina	32 Naftna industrija			
Glavna skupina	33 Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda			
	331Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda			
	332Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda			
	333Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode			
	334Proizvodnja cementa, vapna i žbuke			
	335Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke			
	339Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda			
Glavna skupina	34 Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala			
	341Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane)			
	324Proizvodnja čeličnih cijevi			
	343Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje			
	344Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala			
	345Ljevaonice obojenih i neobojenih metala			
Glavna skupina	35 Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme)			
	351Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje			
	352Sekundarna transformacija i površinska obrada			
	353Metalne konstrukcije			
	354Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda			
	355Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme)			
	359Pomoćne aktivnosti strojarstva			
Glavna skupina	36 Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva			
	361Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora			
	362Proizvodnja uredskih strojeva			
	363Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate			
	364Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivaćih strojeva			

	365Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića te za kemijsku industriju i druge srodne industrije			
	366Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem			
	367Proizvodnja transmisijske opreme			
	368Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe			
	369Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme			
Glavna skupina	37 Elektrotehnika			
	371Proizvodnja električnih žica i kablova			
	372Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom			
	373Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu			
	374Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerenje i elektromedicinske opreme			
	375Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme			
	376Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu			
	377Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu			
	378Proizvodnja baterija i akumulatora			
	379Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme			
Prijašnja	38 Proizvodnja opreme za transport			
glavna skupina	383Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova			
	384Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala			
	385Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova			
	389Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje			
Glavna skupina	39 Razne proizvodne industrije			
	391Proizvodnja preciznih instrumenata te mjernih i kontrolnih instrumenata			
	392Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme te ortopedskih pomagala (osim ortopedske obuće)			
	393Proizvodnja fotografske i optičke opreme			
	394Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova			
	395Proizvodnja dragulja i plemenitih metala			
	396Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata			
	397Proizvodnja igara, igračka, sportske i atletičarske opreme			
	399Druge proizvodne industrije			

Glavna skupina 40 Građevina
 400 Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje
 401 Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih)
 402 Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga itd.
 403 Montaža
 404 Dekoriranje i završni radovi

2. Direktiva 68/366/EEZ

Glavna skupina	20A	200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja
	20B	Prehrambena industrija (osim industrije pića)
	201	Klaonice, priprema i konzerviranje mesa
	202	Industrija mlijeka i mliječnih proizvoda
	203	Konzerviranje voća i povrća
	204	Konzerviranje ribe i drugih plodova mora
	205	Proizvodnja mlinarskih proizvoda
	206	Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac
	207	Industrija šećera
	208	Proizvodnja kakaa, čokolade i slatkiša
	209	Proizvodnja različitih prehrambenih proizvoda
Glavna skupina	21	Industrija pića
	211	Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića
	212	Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada
	213	Varenje piva i proizvodnja slada
	214	Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode
	prije 30	Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i sintetičnih vlakana te proizvoda od škroba
	304	Proizvodnja proizvoda od škroba

3. Direktiva 82/489/EEZ

prije 855 Frizerski saloni (isključujući usluge pedikure i strukovne škole za kozmetičare)

Lista II.

Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 75/368/EEZ (djelatnosti iz članka 5. stavka 1.)

prije Ribolov

04 043 Ribolov na kopnenim vodama

prije Proizvodnja transportne opreme

38 381 Izgradnja i popravak brodova

382 Proizvodnja željezničke opreme

386 Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)

prije Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s transportom a spadaju u

71 sljedeće skupine:

prije Usluga spavaćih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog parka u hangarima;

711 čišćenje vagona

prije Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički promet

712

prije Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa (kao što su automobili,

713 autobusi, taksiji)

prije Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste, tuneli i naplatne postaje,

714 skladišta robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)

Prije Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i održavanje vodenih

716 putova, luka i drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u

lukama, postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti kao što su

spašavanje brodova, tegljenje i rad spremišta za čamce)

73 Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije

Prije Osobne usluge

85 854 Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje

prije Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih fotografa

856

prije Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i čišćenje zgrada ili

859 boravišnih prostora)

2. Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se djelatnost smatra industrijskom ili maloobrtničkom)

Sljedeće pokretne djelatnosti:

(a) kupovina i prodaja robe:

- kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612),
- na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama;

(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.

3. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)

Ove djelatnosti uključuju posebno:

- organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izleti itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a)),
- posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti:

(aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja;

(bb) izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja;

(cc) organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola);

(dd) obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka;

(ee) koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja i drugih završnih radnji;

(ff) organiziranjem vozarine i prijevoznika te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju:

- procjena transportnih troškova i provjera detaljnih obračuna,
- poduzimanje određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za račun broдача ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potreština itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (d)).

Popis III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 64/222/EEZ

1. Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, osim veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci te ugljena (prijašnja skupina 611).
2. Profesionalne djelatnosti posrednika, kojeg je jedna ili više osoba ovlastila i uputila da u njihovo ime i za njihov račun pregovara ili sklapa trgovačke poslove.
3. Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema takvih trajnih uputa, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove trgovačke poslove ili pomaže pri njihovom izvođenju.
4. Profesionalne djelatnosti posrednika koji samostalno sklapa trgovačke poslove za druge.
5. Profesionalne djelatnosti posrednika koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.
6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
7. Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2. Direktiva 68/364/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

- 012 Davanje poljoprivrednih strojeva u najam
- 640 Nekretnine, davanje imanja u najam
- 713 Davanje automobila, kočija i konja u najam
- 718 Davanje željezničkih vagona i kola u najam
- 839 Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima
- 841 Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam
- 842 Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam
- 843 Iznajmljivanje čamaca, bicikala i automata za igre ili igre na sreću
- 853 Iznajmljivanje opremljenih soba
- 854 Iznajmljivanje oprane posteljine

<p>859 Iznajmljivanje odjeće</p> <p>3. Direktiva 68/368/EEZ</p> <p>Prijašnja ISIC glavna skupina 85</p> <p>1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852).</p> <p>2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).</p> <p>4. Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)</p> <p>prije Banke i druge financijske ustanove</p> <p>62 prije Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje 620</p> <p>prije Prijevoz</p> <p>71 prije Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz motornim vozilima 713</p> <p>prije Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih proizvoda 719</p> <p>prije Javne usluge</p> <p>82 827 Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi</p> <p>prije Rekreativne usluge</p> <p>84 843 Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane:</p> <p>—Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja itd.) osim aktivnosti sportskih instruktora</p> <p>— Igre (konjušnice trkaćih konja, površine za igre, utrke itd.)</p> <p>— Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta)</p> <p>prije Osobne usluge</p> <p>85 prije Usluge za kućanstvo 851</p> <p>prije Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i stručne škole za 855 osposobljavanje kozmetičara i frizera</p> <p>prije Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i paramedicinskih masera i 859</p>			
--	--	--	--

gorskih vodiča, podijeljene u sljedeće skupine:

- Dezinfekcija i kontrola nametnika
- Iznajmljivanje odjeće i skladištenje
- Ženidbene agencije i slične usluge
- Astrologija, proricanje sudbine i slično
- Sanitarne usluge i srodne djelatnosti
- Pogrebne usluge i održavanje groblja
- Putni pratitelji i turistički vodiči-prevoditelji

5. Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)

Sljedeće pokretne djelatnosti:

(a) kupovina i prodaja robe:

- kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612),
- na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.;

(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.

6. Direktiva 70/523/EEZ

Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijajšnja skupina 6112 nomenklature ISIC).

7. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b), točki (C) i točki (D)).

Ove djelatnosti uključuju posebno:

- davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba,
- obavljanje posredništva u prodaji, kupnji ili iznajmljivanju brodova,
- organiziranje, pregovaranje i sklapanje ugovora za prijevoz emigranata,

<ul style="list-style-type: none"> — primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, skladištima namještaja, hladnjačama, silosima itd., — pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta, — osiguravanje tora, hrane za životinje i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na tržište ili s njega, — provođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila, — mjerenje, vaganje i kalibriranje roba. 				
<p>PRILOG V.</p>				
<p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p>				
<p>V.1. DOKTOR MEDICINE</p>				
<p>5.1.1. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenosti</p>				
<p>Država</p>	<p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti</p>	<p>Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama</p>	<p>Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</p>	<p>Referentni datum</p>
<p>België/Belgique/Belgien</p>	<p>Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine</p>	<p>—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap</p>	<p></p>	<p>20. prosinca 1976.</p>
<p>Česká republika</p>	<p>Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny,</p>	<p>Lékařská fakulta univerzity v České republice</p>	<p>—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce</p>	<p>1. svibnja 2004.</p>

Danmark	MUDr.) Bevis for bestået lægevidenskabelig Embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	—Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og —Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.			
Deutschland	—Zeugnis über die Ärztliche Prüfung —Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent , soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschrifte n noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinca 1976.			
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	—Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, —Σχολή Επιστημών		1. siječnja 1981.			

España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου —Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinca 1976.		
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.		
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinca 1976.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.		
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. svibnja 2004.		
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinca 1976.		
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. svibnja 2004.		

Malta	Lawrja ta' Tabib tal- Medi- cina u l- Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinca 1976.			
Österreich	1.Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2.Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1.Medizinische Fakultät einer Universität 2.Österreichische Ärztelkammer		1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1.Akademia Medyczna 2.Uniwersytet Medyczny 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni	Univerza		1. svibnja 2004.			

Slovensko	naslov „doktor medicine/doktorica medicine” Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Lääketieteen liseniaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfor s universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto —Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevi s om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. siječnja 1994.		
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.		
5.1.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti		Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentni datum		
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste		Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.		
Česká republika	Diplom o specializaci		Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge		Sundhedsstyrelsen	20. prosinca		

Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976. 20. prosinca 1976.			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. siječnja 1981.			
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. siječnja 1986.			
France	1.Certificat d'études spéciales de médecine 2.Attestation de médecin spécialiste qualifié 3.Certificat d'études spéciales de médecine 4.Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinca 1976.			
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.			
Italia	Diploma di medico specialista	Universita	20. prosinca 1976.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikāts”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedriba Latvijas Arstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			

Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.			
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Certifikat ta' Specjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	—Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst —Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinca 1976.			
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin liopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			

Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdad av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinca 1976.			
5.1.3. Nazivi tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini						
Država	Anesteziologija	Opća kirurgija				
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina				
	Naziv	Naziv				
België/Belgique/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde				
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie				
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elslær kirurgiske sygdomme				
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie				
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia				
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική				
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo				
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale				
Ireland	Anaesthesia	General surgery				
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale				
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική				
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija				
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija				
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale				
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet				
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali				
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde				
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie				
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna				

Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral			
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija			
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia			
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi			
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi			
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery			
Država	Neurokirurgija	Porodništvo i ginekologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde			
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví			
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp			
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia			
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία			
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología			
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia			
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία			
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdniecība			
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija			
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat			
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija			
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie			
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia			

Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia			
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo			
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo			
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar			
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi			
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Država	Opća (interna) medicina	Oftalmologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie			
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie			
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme			
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde			
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia			
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
España	Medicina interna	Oftalmología			
France	Médecine interne	Ophtalmologie			
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery			
Italia	Medicina interna	Oftalmologia			
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
Latvija	Internā medicīna	Oftalmologija			
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija			
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie			
Magyarország	Belgyógyászat	Szemésze			
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija			
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheekunde			
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie			
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka			
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia			

Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija			
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia			
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar			
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)			
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology			
Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie			
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství			
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller høre-næsehalssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn			
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin			
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria			
Ελλάς	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas			
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics			
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria			
Κύπρος	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
Latvija	Otolaringologija	Pediatrija			
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos			
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat			
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija			
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde			
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde			
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria			
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria			
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija			
Slovensko	Otorinolaringológia	Pediatria			
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och	Lastentaudit/Barnsjukdomar			

Sverige	halssjukdomar Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino- laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin			
United Kingdom Država	Otolaryngology Pulmologija	Paediatrics Urologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie			
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie			
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme			
Deutschland	Pneumologie	Urologie			
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia			
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία			
España	Neumología	Urología			
France	Pneumologie	Urologie			
Ireland	Respiratory medicine	Urology			
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia			
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία			
Latvija	Ftizio pneimoloģija	Uroloģija			
Lietuva	Pulmonologija	Urologija			
Luxembourg	Pneumologie	Urologie			
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia			
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija			
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie			
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie			
Polska	Choroby płuc	Urologia			
Portugal	Pneumologia	Urologia			
Slovenija	Pnevmologija	Urologija			
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia			
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi			

Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi			
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology			
Država	Ortopedija	Patološka anatomija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heekunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie			
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie			
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vèvs- og celleundersøgelser			
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie			
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia			
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική			
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica			
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques			
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica			
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία			
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija			
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija			
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique			
Magyarország	Ortopédia	Patológia			
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija			
Nederland	Orthopedie	Pathologie			
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie			
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia			
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica			
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija			
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia			
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi			
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi			

United Kingdom Država	Trauma and orthopaedic surgery Neurologija	Histopathology Psihijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie			
Česká republika Danmark	Neurologie Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psychiatrie Psykiatri			
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie			
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria			
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
España	Neurología	Psiquiatría			
France	Neurologie	Psychiatrie			
Ireland	Neurology	Psychiatry			
Italia	Neurologia	Psichiatria			
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija			
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija			
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie			
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria			
Malta	Newrologija	Psikjatrija			
Nederland	Neurologie	Psychiatrie			
Österreich	Neurologie	Psychiatrie			
Polska	Neurologia	Psychiatria			
Portugal	Neurologia	Psiquiatria			
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija			
Slovensko	Neurológia	Psychiatria			
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri			
Sverige	Neurologi	Psykiatri			
United Kingdom	Neurology	General psychiatry			

Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie			
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie			
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi			
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie			
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia			
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία			
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica			
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique			
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology			
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia			
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία			
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija			
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija			
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie			
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia			
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija			
Nederland	Radiologie	Radiotherapie			
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie			
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna			
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia			
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija			
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia			
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar			
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)			
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology			
Država	Plastična kirurgija	Klinička biologija			

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie			
Česká republika	Plastická chirurgie				
Danmark	Plastikkirurgi				
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie				
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin			
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος			
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos			
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale			
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery				
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica			
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική				
Latvija	Plastiska kirurgija				
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija	Laboratorine medicina			
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique			
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika			
Malta	Kirurgija Plastika				
Nederland	Plastische Chirurgie				
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie			
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna			
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica			
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija				
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína			
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi				
Sverige	Plastikkirurgi				
United Kingdom	Plastic surgery				
Država	Mikrobiologija-bakteriologija	Biokemija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4	Minimalno razdoblje osposobljavanja:			

	godine Naziv	4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie			
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi			
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin			
Eesti					
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία				
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica			
France					
Ireland	Microbiology	Chemical pathology			
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica			
Κύπρος	Μικροβιολογία				
Latvija	Mikrobiologija				
Lietuva					
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique			
Magyarország	Orvosi mikrobiológia				
Malta	Mikrobijologija	Patologija Kimika			
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie			
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik			
Polska	Mikrobiologia lekarska				
Portugal					
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija			
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia			
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi			
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi			
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology			
Država	Imunologija	Torakalna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			

	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie			
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme			
Deutschland		Thoraxchirurgie			
Eesti		Torakaalkirurgia			
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος			
España	Immunología	Cirugía torácica			
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire			
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery			
Italia		- Chirurgia toracica; Cardiochirurgia			
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος			
Latvija	Imunologija	Torakālā ķirurģija			
Lietuva		Krutines chirurgija			
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique			
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet			
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika			
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie			
Österreich	Immunologie				
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej			
Portugal		Cirurgia cardiotorácica			
Slovenija		Torakalna kirurgija			
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia			
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi			
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi			
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.: Država	Pedijatrijska kirurgija	Vaskularna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: godina	5 Minimalno razdoblje osposobljavanja: godina			

België/Belgique/Belgien	Naziv	Naziv			
Česká republika	Dětská chirurgie	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (2)			
Danmark		Cévní chirurgie			
Deutschland	Kinderchirurgie	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme			
Eesti	Lastekirurgia	Gefäßchirurgie			
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Kardiovaskulaarkirurgia			
España	Cirugía pediátrica	Αγγειοχειρουργική			
France	Chirurgie infantile	Angiología y cirugía vascular			
Ireland	Paediatric surgery	Chirurgie vasculaire			
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare			
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων			
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu ķirurģija			
Lietuva	Vaiuku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire			
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet			
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari			
Nederland					
Österreich	Kinderchirurgie	Chirurgia naczyniowa			
Polska	Chirurgia dziecięca	Cirurgia vascular			
Portugal	Cirurgia pediátrica	Kardiovaskularna kirurgija			
Slovenija		Cieвна chirurgia			
Slovensko	Detská chirurgia	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi			
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi				
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi				
United Kingdom	Paediatric surgery				
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Kardiologija	Gastroenterologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			

België/Belgique/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie			
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie			
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie			
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia			
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
España	Cardiología	Aparato digestivo			
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie			
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology			
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia			
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
Latvija	Kardiologija	Gastroenterologija			
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija			
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie			
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia			
Malta	Kardjologija	Gastroenterologija			
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten			
Österreich					
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia			
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia			
Slovenija		Gastroenterologija			
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia			
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi			
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi			
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology			
Država	Reumatologija	Opća hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Rhumathologie/reumatologie				
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství			

Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie			
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia			
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία			
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia			
France	Rhumatologie				
Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)			
Italia	Reumatologia	Ematologia			
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία			
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija			
Lietuva	Reumatologija	Hematologija			
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie			
Magyarország	Reumatológia	Haematológia			
Malta	Rewmatologija	Ematologija			
Nederland	Reumatologie				
Österreich					
Polska	Reumatologia	Hematologia			
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia			
Slovenija					
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia			
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi			
Sverige	Reumatologi	Hematologi			
United Kingdom	Rheumatology	Haematology			
Država	Endokrinologija	Fizioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie			
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína			
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske				

Deutschland	hormonsygdomme Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin			
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria			
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación			
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus				
Italia	Endocrinologia e malattia del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione			
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija			
Lietuva	Endokrinologija	Fizikālā medicīna			
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Fizinė medicina ir reabilitacija Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia			
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete				
Nederland		Revalidatiegeneeskunde			
Österreich		Physikalische Medizin			
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna			
Portugal	Endocrinologia	— Fisiatria — Medicina física e de reabilitação			
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina			
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia			
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri			
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin			
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus				
Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			

	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neuropsychiatrie (3)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie			
Česká republika		Dermatovenerologie			
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme			
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Eesti		Dermatoveneroloogia			
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología			
France	Neuropsychiatrie (4)	Dermatologie et vénéréologie			
Ireland					
Italia	Neuropsichiatria (5)	Dermatologia e venerologia			
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija			
Lietuva		Dermatovenerologija			
Luxembourg	Neuropsychiatrie (6)	Dermato-vénéréologie			
Magyarország		Bőrgyógyászat			
Malta		Dermato-venerejoloģija			
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (7)	Dermatologie en venerologie			
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Polska		Dermatologia i wenerologia			
Portugal		Dermatovenerologia			
Slovenija		Dermatovenerologija			
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia			
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi			
Sverige		Hud- och könssjukdomar			
United Kingdom					
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Radiologija	Dječja psihijatrija			
	Minimalno razdoblje	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			

	osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie		
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie		
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri		
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie		
Eesti				
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική		
España	Electrorradiología			
France	Electro-radiologie (8)	Pédo-psychiatrie		
Ireland	Radiology (9)	Child and adolescent psychiatry		
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile		
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική		
Latvija		Bērnu psihiatrija		
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija		
Luxembourg	Électroradiologie (10)	Psychiatrie infantile		
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria		
Malta				
Nederland	Radiologie (11)			
Österreich	Radiologie			
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży		
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria		
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija		
Slovensko		Detská psychiatria		
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri		
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri		
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Gerijatrija	Nefrologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		

	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Geriatric	Nefrologie			
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme			
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie			
Eesti		Nefroloogia			
Ελλάς		Νεφρολογία			
España	Geriatría	Nefrología			
France		Néphrologie			
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology			
Italia	Geriatría	Nefrologia			
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία			
Latvija		Nefrologija			
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija			
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie			
Magyarország	Geriatría	Nefrológia			
Malta	Ġerjatrija	Nefrologija			
Nederland	Klinische geriatric				
Österreich					
Polska	Geriatría	Nefrologia			
Portugal		Nefrologia			
Slovenija		Nefrologija			
Slovensko	Geriatría	Nefrológia			
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi			
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)			
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine			
Država	Zarazne bolesti	Medicina u zajednici			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie			

Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin			
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen			
Eesti	Infektsioonhaigused				
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική			
España		Medicina preventiva y salud pública			
France		Santé publique et médecine sociale			
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine			
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva			
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομολογία/Κοινοτική Ιατρική			
Latvija	Infektologija				
Lietuva	Infektologija				
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique			
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan			
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika			
Nederland		Maatschappij en gezondheid			
Österreich		Sozialmedizin			
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia			
Portugal	Infeciologia	Saúde pública			
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje			
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo			
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveysthuolto/Hälsövård			
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin			
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine			
Država	Farmakologija	Medicina rada			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde			
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství			
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin			
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin			
Eesti					
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας			

España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo			
France		Médecine du travail			
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro			
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας			
Latvija		Arodslimības			
Lietuva		Darbo medicina			
Luxembourg		Médecine du travail			
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorvostan)	Foglalkozás-orvostan			
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali			
Nederland		—Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde —Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde			
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin			
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy			
Portugal		Medicina do trabalho			
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa			
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo			
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård			
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin			
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Država	Alergologija	Nuklearna medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína			
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin			
Deutschland		Nuklearmedizin			

Eesti					
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			
España	Alergología	Medicina nuclear			
France		Médecine nucléaire			
Ireland					
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare			
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			
Latvija	Alergologija				
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija				
Luxembourg		Médecine nucléaire			
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)			
Malta		Medicina Nukleari			
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde			
Österreich		Nuklearmedizin			
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna			
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear			
Slovenija		Nuklearna medicina			
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína			
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin			
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin			
United Kingdom		Nuclear medicine			
Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko osposobljavanje)				
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina				
	Naziv				
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie				
Danmark					
Deutschland					
Eesti					
Ελλάς					
España	Cirugía oral y maxilofacial				

France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie			
Ireland				
Italia	Chirurgia maxillo-facciale			
Κύπρος				
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija			
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale			
Magyarország	Szájsebészet			
Malta				
Nederland				
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie			
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa			
Portugal	Cirurgia maxilo-facial			
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija			
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgija			
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom				
Država	Biološka hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv			
België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark	Klinisk blodtypeserologi <u>(12)</u>			
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España				
France	Hématologie			
Ireland				
Italia				
Κύπρος				
Latvija				

Lietuva			
Luxembourg	Hématologie biologique		
Magyarország			
Malta			
Nederland			
Österreich			
Polska			
Portugal	Hematologia clinica		
Slovenija			
Slovensko			
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:			
Država	Dentalna medicina	Dermatologija	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark			
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España	Estomatología		
France	Stomatologie		
Ireland		Dermatology	
Italia	Odontostomatologia (13)		
Κύπρος			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg	Stomatologie		
Magyarország			

Malta		Dermatologija			
Nederland					
Österreich					
Polska					
Portugal	Estomatologia				
Slovenija					
Slovensko					
Suomi/Finland					
Sverige					
United Kingdom		Dermatology			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Venerologija	Tropska medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika					
Danmark					
Deutschland					
Eesti					
Ελλάς					
España					
France					
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine			
Italia		Medicina tropicale			
Κύπρος					
Latvija					
Lietuva					
Luxembourg					
Magyarország		Trópusi betegségek			
Malta	Medicina Uro-genitali				
Nederland					
Österreich		Spezifische Prophylaxe und			

Polska		Tropenhygiene			
Portugal		Medycyna transportu			
Slovenija		Medicina tropical			
Slovensko					
Suomi/Finland		Tropická medicína			
Sverige					
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine			
Država	Gastroenterološka kirurgija	Traumatologija i hitna medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (14)				
Česká republika		Traumatologie			
		Urgentní medicína			
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme				
Deutschland	Visceralchirurgie				
Eesti					
Ελλάς					
España	Cirugía del aparato digestivo				
France	Chirurgie viscérale et digestive				
Ireland		Emergency medicine			
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente				
Κύπρος					
Latvija					
Lietuva	Abdominaline chirurgija				
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique				
Magyarország		Traumatológia			
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza			

Nederland			
Österreich			
Polska		Medycyna ratunkowa	
Portugal			
Slovenija	Abdominalna kirurgija		
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia	
		Urgentná medicína	
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi		
Sverige			
United Kingdom		Accident an emergency medicine	
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:			
Država	Klinička neurofiziologija	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko i osposobljavanje doktora dentalne medicine (15)	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie	
Česká republika			
Danmark	Klinisk neurofysiologi		
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Eesti			
Ελλάς			
España	Neurofisiología clínica		
France			
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery	
Italia			
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική	
Latvija			
Lietuva			

Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale			
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet			
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc			
Nederland					
Österreich					
Polska					
Portugal					
Slovenija					
Slovensko					
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi			
Sverige	Klinisk neurofysiologi				
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery			
5.1.4. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika opće prakse					
Država	Dokazi o formalnoj osposobljenosti	Profesionalni naziv	Referentni datum		
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.		
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.		
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.		
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.		
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.		
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinca		

España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994. 31. prosinca 1994.			
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.			
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.			
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca 1994.			
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymejimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.			
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.			
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.			
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register Huisarts van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst		31. prosinca 1994.			
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.			

Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svibnja 2004.			
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.			
Slovenija	Potrđilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca 1994.			
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinca 1994.			
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.			
V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU NJEGU						
5.2.1. Program osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu						
Osposobljavanje na temelju kojeg se stječe formalna osposobljenost medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu sastoji se od sljedećih dijelova.						
A. Teoretska obuka						
a. Zdravstvena njega:						
— Priroda i etika struke						
— Opća načela zdravlja i njege						

<ul style="list-style-type: none"> — Načela njege u odnosu na: <ul style="list-style-type: none"> — opću i specijalističku medicinu — opću i specijalističku kirurgiju — negu djece i pedijatriju — negu roditelja — mentalno zdravlje i psihijatriju — negu starijih i gerijatriju b. Osnovni predmeti: <ul style="list-style-type: none"> — Anatomija i fiziologija — Patologija — Bakteriologija, virologija i parazitologija — Biofizika, biokemija i radiologija — Dijetetika — Higijena <ul style="list-style-type: none"> — preventivna medicina — zdravstveno obrazovanje — Farmakologija c. Društveni predmeti: <ul style="list-style-type: none"> — Sociologija — Psihologija — Načela administracije — Načela poučavanja — Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo — Pravni aspekti njege B. Klinička obuka <ul style="list-style-type: none"> — Zdravstvena njega u odnosu na: <ul style="list-style-type: none"> — opću i specijalističku medicinu — opću i specijalističku kirurgiju — negu djece i pedijatriju 			
--	--	--	--

- njegu roditelja
- mentalno zdravlje i psihijatriju
- njegu starijih i gerijatriju
- njegu u kući

Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.

Teoretska obuka se mora vrednovati i koordinirati s kliničkom obukom, tako da se znanja i vještine navedene u ovom Prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

5.2.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	—Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster /Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) —Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-flegerin) —Brevet van verpleegassistent(e)/B	—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	—Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) —Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuis verpleger(-verpleegster)	29. lipnja 1979.

	revet d'hospitalier(ère)/Brev et einer Pflegeassistentin				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), praceno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), praceno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel	1. svibnja 2004.	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemfřrt sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. lipnja 1979.	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29. lipnja 1979.	
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών	Διπλωματούχος ή	1.	

	Παν/μίου Αθηνών 2.Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο-γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3.Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ-τικής 4.Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5.Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6.Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	2.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Εθνικής Αμυνας 4.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	siječnja 1981.			
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječnja 1986.			
France	—Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) —Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999.	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. lipnja 1979.			
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja			

Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979. 29. lipnja 1979.			
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. svibnja 2004.			
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. svibnja 2004.			
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	—Diplôme d'Etat d'infirmier —Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. lipnja 1979.			
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. svibnja 2004.			

Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. svibnja 2004.			
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. lipnja 1979.			
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierte Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester,	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	—Diplomierte Krankenschwester —Diplomierter Krankenpfleger	1. siječnja 1994.			

Polska	Diplomierter Krankenpfleger" Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institucija za visoko obrazovanje koju priznaju nadležna tijela)	Pielegniarka	1. svibnja 2004.			
Portugal	1.Diploma do curso de enfermagem geral 2.Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3.Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores Saúde	Enfermeiro	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.			
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva” („Mgr.”) 2.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola	Sestra	1. svibnja 2004.			

	ošetrovatel'stva" („Bc.") 3.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	3.Stredná zdravotnícka škola			
Suomi/Finland	1 Sairaanhoitajan . tutkinto/Sjukskötarexamen 2 Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1 Terveydenhuolto-oppilaitokset/Hälsovårdskolor 2 Ammattikorkeakoulut/eshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. siječnja 1994.	
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. siječnja 1994.	
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. lipnja 1979.	
V.3. DOKTOR DENTALNE MEDICINE					
5.3.1. Program studija za doktore dentalne medicine					
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine uključuje najmanje sljedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.					

A.	Osnovni opredmeti			
—	Kemija			
—	Fizika			
—	Biologija			
B.	Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti			
—	Anatomija			
—	Embriologija			
—	Histologija, uključujući citologiju			
—	Fiziologija			
—	Biokemija (ili fiziološka kemija)			
—	Patološka anatomija			
—	Opća patologija			
—	Farmakologija			
—	Mikrobiologija			
—	Higijena			
—	Preventivna medicina i epidemiologija			
—	Radiologija			
—	Fizioterapija			
—	Opća kirurgija			
—	Opća medicina, uključujući pedijatriju			
—	Otorinolaringologija			
—	Dermatovenerologija			
—	Opća psihologija - psihopatologija - neuropatologija			
—	Anesteziologija			
C.	Predmeti izravno povezani sa dentalnom medicinom			
—	Dentalna protetika			
—	Dentalni materijali i oprema			
—	Konzervativna dentalna medicina			
—	Preventivna dentalna medicina			
—	Anesteziologija i sedacija			
—	Specijalna kirurgija			

- Specijalna patologija
- Klinička praksa
- Pedodoncija
- Ortodoncija
- Parodontologija
- Dentalna radiologija
- Dentalna okluzija i funkcija čeljusti
- Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo
- Socijalni aspekti prakse dentalne medicine

5.3.2. Dokaz o osnovnoj formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni Datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire		28. siječnja 1980.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.

Danmark	lékařství, MDDr.) Bevis for tandlægeeksamen odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeli gt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. siječnja 1980.			
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. siječnja 1981.			
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. siječnja 1980.			
Ireland	—Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) —Bachelor of Dental Surgery (BDS)	— Universities —Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist —Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.			

	—Licentiate in Dental Surgery (LDS)					
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. siječnja 1980.	
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.	
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. svibnja 2004.	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.	

	gydytojo odontologo kvalifikacija		kvalifikacija			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. siječnja 1980.	
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.	
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.	
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexame n	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. siječnja 1980.	
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde “	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.	
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z	1.Akademia Medyczna, 2.Uniwersytet Medyczny, 3.Collegium Medicum	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. svibnja 2004.	

Portugal	tytułem „lekarz dentysta” Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	Uniwersytetu Jagiellońskiego — Faculdades de Institutos Superiores		Médico dentista	1. siječnja 1986.		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine'	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Hammaslääketieteiden lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakeskusten päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. siječnja 1994.		
Sverige	Tandläkareexamen	—Universitetet i Umeå	Endast för	Tandläkare	1.		

	en	—Universitetet i Göteborg —Karolinska Institutet — Malmö Högskola	examensbevis som erhöjts före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen		siječnja 1994.		
United Kingdom	—Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) —Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist —Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.		
5.3.3. Dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista dentalne medicine							
Ortodoncija							
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum				
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. siječnja 2005.				
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.				
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.				
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Üliko	1. svibnja 2004.				
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 1981.				
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. siječnja 1980.				

Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodontcji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			
Sverige	Bevis om specialistkompetens i	Socialstyrelsen	1. siječnja			

United Kingdom	tandreglering Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1994. 28. siječnja 1980.			
Oralna kirurgija						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 2003.			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil- kirurgija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrtilo o opravljenem specialističnem	1. Ministrstvo za zdravje	1. svibnja			

Suomi/Finland	izpitu iz oralne kirurgije Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka - kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	2. Zdravniška zbornica Slovenije —Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	2004. 1. siječnja 1994.			
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.			
V.4. VETERINAR						
5.4.1. Program studija za veterinare						
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinaru uključuje najmanje dolje navedene predmete.						
Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.						
A. Osnovni predmeti						
— Fizika						
— Kemija						
— Biologija životinja						
— Biologija biljaka						
— Biomatematika						
B. Specifični predmeti						
a. Osnovne znanosti:						
— Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju)						
— Fiziologija						
— Biokemija						
— Genetika						
— Farmakologija						

- Farmacija
- Toksikologija
- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Profesionalna etika

b. Kliničke znanosti:

- Opstetricija
- Patologija (uključujući patološku anatomiju)
- Parazitologija
- Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju)
- Klinička predavanja o različitim domaćim životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama
- Preventivna medicina
- Radiologija
- Reprodukcijska i poremećaji reprodukcije
- Veterinarsko javno zdravstvo
- Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina
- Terapeutika
- Propedeutika

c. Proizvodnja životinja

- Proizvodnja životinja
- Prehrana životinja
- Agronomija
- Ruralna ekonomija
- Uzgoj životinja
- Veterinarska higijena
- Etologija i zaštita životinja

d. Higijena hrane

- Inspeksijski nadzor i kontrola životinjske hrane ili hrane životinjskog podrijetla
- Higijena i tehnologija hrane
- Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda)

Praktično osposobljavanje se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog razdoblja studija koji traje 5 godina.

Raspodjela teoretskog i praktičnog osposobljavanja različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.

5.4.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
België/BelgiqueBelgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. prosinca 1980.
Česká republika	—Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) —Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen	Kongelige		21.

	i veterinærvidenskab	Veterinær- og Landbohøjskole		prosinca 1980.			
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinca 1980.			
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. siječnja 1981.			
España	Título de Licenciado en Veterinaria	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad		1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. prosinca 1980.			
Ireland	—Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) —Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinca 1980.			
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. siječnja 1985.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής	Κτηνιατρικό		1. svibnja			

Latvija	Κτηνιάτρον Veterinārārsta diploms	Συμβούλιο Latvijas Lauksaimniecības Universitāte	2004. 1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	21. prosinca 1980.			
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar	1. svibnja 2004.			
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundi g examen		21. prosinca 1980.			
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	—Doktor der Veterinärmedizi n —Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. siječnja 1994.		
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1.Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2.Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3.Akademia Rolnicza	1. svibnja 2004.			

		w Lublinie 4.Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade			1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva		1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinarskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva			1. svibnja 2004.
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet			1. siječnja 1994.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet			1. siječnja 1994.
United Kingdom	1.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1.University of Bristol 2.University of Liverpool 3.University of Cambridge 4.University of Edinburgh 5.University of Glasgow 6.University of London			21. prosina 1980.

V.5. PRIMALJA

5.5.1. Program osposobljavanja za primalje (tipovi izobrazbe I. i II.)

Program osposobljavanja za stjecanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje sastoji se od sljedeća dva dijela:

A. Teoretska i tehnička nastava

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti
- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Pravna zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetrijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)

- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta
- Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktično i kliničko osposobljavanje

Ovo se osposobljavanje mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 pretporođajnih pregleda.
- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i njega 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem.
- Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi.
- Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju preveliku tjelesnu težinu ili koja su bolesna.
- Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva.
- Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

Teoretsko i tehničko osposobljavanje (dio A programa osposobljavanja) se uravnotežuju i koordiniraju s kliničkim osposobljavanjem (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

Klinička nastava ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom osposobljavanju. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

5.5.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti primalja

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikaciji	Profesionalni naziv	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. siječnja 1983.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) —Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) —Vysvědčení o	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.

Danmark	absolutoriu Bevis for bestlet jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. siječnja 1983.		
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme —Entbindungspflege r	23. siječnja 1983.		
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. svibnja 2004.		
Ελλάς	1.Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2.Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3.Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. siječnja 1983.		
España	— Título de Matrona —Título de Asistente obstétrico (matrona) —Título de Enfermería obstétricaginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona —Asistente obstétrico	1. siječnja 1986.		
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnja 1983.		
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnja		

Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983. 23. siječnja 1983.			
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό Νοσηλευτική Σχολή πρόγραμμα Μαιευτικής		Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnja 2004.			
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. svibnja 2004.			
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją —Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. svibnja 2004.			
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos	2. Kolegija					

	pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją				
	—Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje				
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija			
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. siječnja 1983.	
Magyarország	Szülészni bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülészni	1. svibnja 2004.	
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. svibnja 2004.	
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings- instellingen	Verloskundige	23. siječnja 1983.	
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. siječnja 1994.	
Polska	Dyplom ukończenia studiów	wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Położna	1. svibnja 2004.	

		Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)			
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3.—Escolas Superiores de Enfermagem —Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. siječnja 1986.	
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	<p>1. Univerza</p> <p>2. Visoka strokovna šola</p>	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. svibnja 2004.	
Slovensko	<p>1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.”)</p> <p>2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka</p>	<p>1. Vysoká škola</p> <p>2. Stredná zdravotnícka škola</p>	Pôrodná asistentka	1. svibnja 2004.	

Suomi/Finland	1 Kätilön . tutkinto/barnmorskeex amen	1 Terveysthuoltooppi- laitokset/hälsövrärdsläroanstalt er	Kätilö/Barnmorska	1. siječnja 1994.			
	2 Sosiaali- ja terveystalan . ammattikorkeakoulutut. kinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskolee xamen inom hälsövrärd och det sociala omrädet, barnmorska (YH)	2 Ammattikorkeakoulut/Yrkeshö . gskolor					
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. siječnja 1983.			
V.6. FARMACEUT							
5.6.1. Program osposobljavanja za farmaceute							
—	Biologija biljaka i životinja						
—	Fizika						
—	Opća i anorganska kemija						
—	Organska kemija						
—	Analitička kemija						
—	Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda						
—	Opća i primijenjena biokemija (medicinska)						
—	Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija						
—	Mikrobiologija						

- Farmakologija i farmakoterapija
- Farmaceutska tehnologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Zakonodavstvo i, gdje je to primjereno, profesionalna etika

Uravnoteženost između teoretskog i praktičnog osposobljavanja daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda osposobljavanja.

5.6.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti farmaceuta

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svedodžba priložena uz diplomu	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmaciens	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. listopada 1987.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. listopada 1987.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. listopada 1987.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.
Ελλάς	Άδεια άσκησης	Νομαρχιακή		1.

	αρμακευτικού επαγγέλματος	Αυτοδιοίκηση	listopada 1987.			
España	Título de Licenciado en Farmacia	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	1. listopada 1987.			
France	—Diplôme d'Etat de pharmacien —Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités	1. listopada 1987.			
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. listopada 1987.			
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1. studenoga 1993.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale	1. listopada 1987.			
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	Egyetem	1. svibnja 2004.			

Malta	Lawrja fil- farmaċija	Universita' ta' Malta		1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. listopada 1987.			
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. listopada 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. listopada 1987.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. listopada 1994.			
Sverige	Apotekarexamen	— Kuopion yliopisto Uppsala universitet		1. listopada 1994.			
United Kingdom	Certificate of Registered			1.			

Pharmaceutical Chemist

listopada
1987.

V.7. ARHITEKT

5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referentna akademska godina
België/Belgique/Belgien	<ol style="list-style-type: none"> 1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 7. „Faculté Polytechnique” van Mons 		1988./1989
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 6. Facultés des sciences 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences 		

	5. Architecte/ Architect 6. Ingénieur-civil	appliquées des universités 7.Faculté polytechnique de Mons			
Danmark	— architecte Arkitekt cand. arch.	—Kunstakademiets Arkitektskole København — Arkitektskolen i Århus	1988./1989		
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	—Universitäten (Architektur/Hochbau) —Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) —Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) —Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) —Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste	1988./1989		
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	—Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (16) —Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengänge n			
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	—Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών —Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό. πιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει	1988./1989	

España	Título oficial de arquitecto	<p>αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής</p> <p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <p>—Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;</p> <p>—Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;</p> <p>—Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;</p> <p>—Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;</p> <p>—Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;</p> <p>—Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;</p> <p>—Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;</p> <p>—Universidad del País Vasco,</p>	την άσκηση ραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./1989	.	1999./2000	.	1999./2000	.	1997./1998	.	1998./1999	.	1999./2000	.	1998./1999	.	1999./2000	.	1994./1995	.
--------	------------------------------	---	--	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---	------------	---

France	1.Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le	<p>escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;</p> <p>—Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;</p> <p>—Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;</p> <p>—Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;</p> <p>—Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;</p> <p>—Universidad Europea de Madrid;</p> <p>—Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;</p> <p>—Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;</p> <p>—Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia;</p> <p>—Universidad de Granada, escuela técnica superior de arquitectura de Granada.</p>	1.Le ministre chargé de l'architecture	1988./1989			
--------	--	--	--	------------	--	--	--

	cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.			
	2.Diplôme d'architecte ESA	2.Ecole spéciale d'architecture de Pariz		
	3.Diplôme d'architecte ENSAIS	3.Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
Ireland	1.Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1.National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin	1988./1989	
	2.Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.)	2.Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin		
	(Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	(College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3.Certificate of associateship (ARIAI)	3.Royal Institute of Architects of Ireland		
	4.Certificate of membership (MRIA)	4.Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	—Laurea in architettura	— Università di Camerino —Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che	1988./1989

	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Firenze — Università di Genova —Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma —Università di Reggio Calabria —Università di Roma „La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino —Istituto universitario di architettura di Venezia 	<p>viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>			
—Laurea in ingegneria edile architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma„La Sapienza” 	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	1998./1999		
—Laurea	— Università dell’Aquila	Diploma di	2003./2004		

specialistica in ingegneria edile - architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Pavia —Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona —Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo —Università di Napoli Federicol’ esame di Stato II —Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano 	abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente			
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Prima Facoltà di Architettura dell’Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della	1998./1999		
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari 	professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione	1999./2000		
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II 	professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione	2003./2004		
—Laurea specialistica in Architettura			2004./2005		

	<p>competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione</p>			
--	--	--	--	--

<p>Nederland</p>	<p>1.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde,</p>	<p>1.Technische Universiteit te Delft</p> <p>2.Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>			
------------------	--	---	--	--	--	--

<p>differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3.Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examens verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <p>—de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam</p> <p>—de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam</p> <p>—de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg</p> <p>—de Hogeschool voor de Kunsten</p>			
--	--	--	--

	te Arnhem —de Rijkshogeschool Groningen te Groningen —de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing. 2.Diplom- Ingenieur,Dipl.Ing. 3.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing. 4.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1.Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann- Universität Graz) 2.Technische Universität Wien 3.Universität Innsbruck (Leopold-Franzens- Universität Innsbruck) 4.Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5.Akademie der Bildenden Künste in Wien 6.Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz	1998./1999	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	—Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa	1988./1989	

	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	—Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto —Escola Superior Artística do Porto —Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991./1992			
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitexamen	—Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) —Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		1998./1999			
Sverige	Arkitektexamen	—Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan		1998./1999			
United Kingdom	1.Diplomas in architecture	Lunds Universitet 1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and	1988./1989			

	<p>colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be</p>			
--	---	--	--	--

- 2. Degrees in architecture
- 3. Final examination
- 4. Examination in architecture
- 5. Examination Part II
- 2. Universities
- 3. Architectural Association
- 4. Royal College of Art
- 5. Royal Institute of British Architects

eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.

- (1) 1. siječnja 1983.
- (2) 1. siječnja 1983.
- (3) 1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije tog datuma
- (4) 31. prosinca 1971.
- (5) 31. listopada 1999.

<p>(6) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p> <p>(7) 9. srpnja 1984.</p> <p>(8) 3. prosinca 1971.</p> <p>(9) 31. listopada 1993.</p> <p>(10) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p> <p>(11) 8. srpnja 1984.</p> <p>(12) 1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije ovog datuma i završile ga do kraja 1988.</p> <p>(13) 31. prosinca 1994.</p> <p>(14) 1. siječnja 1983.</p> <p>(15) Osposobljavanje kojim se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovno medicinsko i zubarsko osposobljavanje) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij dentalne medicine (članak 34.).</p> <p>(16) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.</p>			
---	--	--	--

PRILOG VI.

Stečena prava koja se primjenjuju na profesije priznate na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja

6. Dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte - architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte - architect) —sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravništvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte - architect) —diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte - architect) —diplome iz građevinarstva/arhitekture i diplome iz arhitekture/građevinarstva koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect) 	1987./1988.
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> —Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru „České vysoké učení technické” 2006./2007. (Češko tehničko sveučilište u Pragu): <ul style="list-style-type: none"> —„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.), —„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do1960.), —„Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski 	2006./2007.

smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,

— „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povijesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.

—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (do 1951.) na području arhitekture i građevinarstva,

—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva,

—Diplome koje je dodjeljuje „Vysoké učení technické v Brně”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine.

—Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva,

—Diplome koje dodjeljuje „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenje arhitekture,

—Diplome koje dodjeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja,

—Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture,

—Ovlaštenje koje izdaje „Česká komora architektů” bez specifikacije područja ili za područje visokogradnje;

—diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u Kopenhagenu i 1987./1988.

Danmark

<p>Deutschland</p>	<p>Aarhusu (arhitekt)</p> <ul style="list-style-type: none"> —potvrda o registraciji koju izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registreret arkitekt) —diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (bygningskonstruktoer), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive —diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) 1987./1988. —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen” tehničkih sveučilišta, sveučilišta i „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen” (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može odrediti kasnije). —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen”, te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen”, uz potvrdu, ako studij traje manje od četiri ali ne manje od tri godine, koja potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju izdaje stručno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. (Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može dati kasnije). —diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na „Ingenieurschulen” i „Werkkunstschulen”, uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koji sadrži ocjenu nacrtu koje je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 			
<p>Eesti</p>	<ul style="list-style-type: none"> —diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma arhitekture koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitekture na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivalo Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), 			

	väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjeljivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR između 1951. i 1988.)			
Ελλάς	—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture	1987./1988.		
España	Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i znanosti, ili sveučilišta	1987./1988.		
France	—vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalo Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) —diplome koje dodjeljuje „Ecole spéciale d’architecture” (architecte DESA) —diplome koje od 1955. dodjeljuje „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (prije „Ecole nationale d’ingénieurs de Strasbourg”), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS)	1987./1988.		
Ireland	—diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dublinu (B Arch. (NUI)) —standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) —potvrda o pridruženom članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland			

Italia	<p>(Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI)</p> <p>— potvrda o članstvu u Royal Institute of Architects of Irland (MRIAI)</p> <p>—diplome „laurea in architettura” koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i u Reggio Calabria, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta (dott. Architetto)</p> <p>—diplome „laurea in ingegneria” za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije na području arhitekture, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile)</p>	1987./1988.		
Κύπρος	<p>—Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Potvrda o upisu u Registar arhitekata koju izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (E TEK))</p>	2006./2007.		
Latvija	<p>—„Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultate kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikats”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture” koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Politehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te potvrda o registraciji koju izdaje Udruga arhitekata Latvije)</p>	2006./2007.		
Lietuva	<p>—diplome inženjera arhitekture/arhitekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas),</p> <p>—diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od</p>	2006./2007.		

	<p>1996. (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),</p> <p>—diplome za specijaliste koji su završili program osposobljavanja za arhitekta/diplomiranog arhitekta/magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),</p> <p>—diplome diplomirani arhitekt/magistar arhitekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda koju izdaje komisija za izdavanje potvrda a koja vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)</p>			
Magyarország	<p>—„oklevelés építész-mérnök” diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta,</p> <p>—„oklevelés építész-tervező művész” diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta</p>	2006./2007.		
Malta	<p>—Perit: Lawrja ta’ Perit koju dodjeljuje Universita’ ta’ Malta i s kojom se stječe pravo upisa kao Perit</p>	2006./2007.		
Nederland	<p>—svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila diplomski ispit iz arhitekture, koju izdaje odjel za arhitekturu tehničkih visokih škola u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur)</p> <p>—diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect)</p> <p>—diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)</p> <p>—diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO)</p> <p>—svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri „Bond van Nederlandse Architecten” (Red nizozemskih arhitekata, BNA) (architect)</p> <p>—diploma koju izdaje „Stichting Instituut voor Architectuur” (fondacija „Institut za arhitekturu”) (IVA) po završetku programa osposobljavanja koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koja sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj</p>	1987./1988.		

<p>Österreich</p>	<p>izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive</p> <ul style="list-style-type: none"> —potvrda koju izdaju nadležna tijela i kojom se potvrđuje da je osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za „Kandidaat in de bouwkunde” pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrda koju izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojom se potvrđuje da je osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrde iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje obavljanja i obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta, ako prema tim odredbama te potvrde ne dozvoljavaju započinjanje obavljanja djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta —diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te sveučilište u Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo („Bauingenieurwesen”) i arhitekturu („Architektur”) s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva („Bauingenieurwesen”), visokogradnje („Hochbau”) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”) —diplome koje dodjeljuje sveučilište za „Bodenkultur” na studijskom programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft” —diplome koje dodjeljuje Fakultet za primijenjenu umjetnost Sveučilišta u Beču, za studij arhitekture —diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture —diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola s licencom „Baumeister” koja potvrđuje najmanje šest godina stručnog iskustva u Austriji i položen ispit —diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničko i industrijsko 	<p>1997./1998.</p>		
-------------------	--	--------------------	--	--

<p>Polska</p>	<p>osposobljavanje u Linzu, za studij arhitekture</p> <p>—potvrda o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994)</p> <p>Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti:</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politehnika Warszawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv za arhitekta: inženjer arhitekt, magister nauk technicznych; inženjer arhitekt; inženjera magistra arhitekture; magistra inženjera arhitekture; magistra inženjera arhitekta; magister inženjer arhitekt (od 1945. do 1948., naziv: inženjer arhitekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inženjer arhitekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: inženjera magistra arhitekture; od 1957. do 1959., naziv: inženjera magistra arhitekture; od 1959. do 1964., naziv: magistra inženjera arhitekture; od 1964. do 1982., naziv: magistra inženjera arhitekta; od 1983. do 1990., naziv: magister inženjer arhitekt; od 1991., naziv: magistra inženjera arhitekta),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Krakóvu, Fakultet arhitekture u Krakóvu (Politehnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inženjer arhitekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rudarstvo i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politehniczny Wydział Architektury),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politehnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inženjer arhitekt, magister nauk technicznych; magister inženjer arhitekture; magister inženjer arhitekt (od 1949. do 1964., naziv: inženjer arhitekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inženjer arhitekture; od 1964., naziv: magister inženjer arhitekt),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politehnika Śląska, Wydział Architektury); profesionalni naziv</p>	<p>2006./2007.</p>		
---------------	---	--------------------	--	--

arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inżynierstwa i građevine - Wydział Inżynierijno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt i od 1995., naziv: inżynier architekt),

— Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politehnika Poznańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architektury; od 1978., naziv: magister inżynier architekt i od 1999., naziv: inżynier architekt),

— Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture u Gdańsku (Politehnika Gdańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury),

— Tehničko sveučilište u Białystoku, Fakultet arhitekture u Białystoku (Politehnika Białostocka, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975. do 1989. Institut za arhitekturu - Instytut Architektury),

— Tehničko sveučilište u Łódźu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnjog inženjeringa u Łódźu (Politehnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnjog inženjeringa — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii

	<p>Srodowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inżynier architekt, do 1978., naziv: inżynier architekt, od 1978., naziv: magister inżynier architekt),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politehnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970., naziv: magister inżynier architekt i od 1998., naziv: inżynier architekt),</p> <p>Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda o članstvu koju izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.</p>			
Portugal	<p>—diploma „diploma do curso especial de arquitectura” koju dodjeljuju škole 1987./1988. za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma arhitekture „diploma de arquitecto” koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma do curso de arquitectura” koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuje Visoka škola za umjetnost u Lisabonu</p> <p>—diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu</p>			
Slovenija	<p>—„Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana 2006./2007. inženirka arhitekture” (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje Fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda</p>			

Slovensko	<p>nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja („architektúra 2006./2007. a pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „urbanizam” („urbanizmus”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta</p>			
-----------	---	--	--	--

architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977.

(naziv: Ing. arch.),

—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.),

—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja” („architektúra a pozemné stavby”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.),

—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja - specijalizacija: arhitektura” („pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. - 2001. (naziv: Ing.),

—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja i arhitektura” („pozemné stavby a architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.),

—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996.; Mgr. art. od 1997.),

—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. - 1991. (naziv: Ing.),

Svim ovim diplomama mora se priložiti:

—ovlaštenje Slovačke komore arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez specifikacije područja ili za područje „visokogradnje” („pozemné stavby”) ili „prostornog planiranja” („územné plánovanie”),

—ovlaštenje Slovačke komore građevinara (Slovenská komora stavebných

Suomi/Finland	inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje („pozemné stavby”) —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta u Oulu (arkhitekti/arkitekt)	1997./1998.			
Sverige	—diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt)	1997./1998.			
United Kingdom	—diplome koje dodjeljuju Škola za arhitekturu Kraljevskog instituta za tehnologiju, Institut za tehnologiju Chalmers i Institut za tehnologiju na Sveučilištu u Lundu (arkitekt, sveučilišna diploma arhitekture) —potvrda o članstvu u „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) ako su osobe završile osposobljavanje u državi na koju se primjenjuje ova Direktiva	1987./1988.			
PRILOG VII.	Dokumenti i potvrde koji se mogu zahtijevati u skladu s člankom 50. stavkom 1. 1. Dokumenti (a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe. (b) Kopije potvrda o specijalističkom usavršavanju ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju				

pristup toj profesiji, te potvrda o stručnom iskustvu osobe, gdje je to primjereno.

Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati podnositelje da dostave informacije o svom osposobljavanju u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na zahtijevano nacionalno osposobljavanje, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada podnositelj ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se kontaktnim točkama, nadležnom tijelu ili drugom odgovarajućem tijelu u matičnoj državi članici.

(c) U slučajevima navedenim u članku 16., potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi strani državljanin.

(d) Ako nadležno tijelo države članice domaćina zahtijeva od osoba koje žele obavljati reguliranu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da nisu objavili stečaj, ili kada prekine ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju teže povrede pravila struke ili kaznenog djela, ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom državnom području, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji potvrđuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.

Ako nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom podstavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju ta osoba daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjereno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim stručnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju potvrdu kojom se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

(e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili duševnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvaća predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvaća potvrdu koju izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.

(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati reguliranu profesiju da dostave:

— dokaz o svom imovinskom stanju,

— dokaz da su osigurani od financijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu u vezi s uvjetima i opsegom pokriva,

ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.

2. Potvrde

Kako bi olakšale primjenu glave III. poglavlja III. ove Direktive, države članice mogu propisati da osobe koje ispunjavaju uvjete osposobljavanja, osim dokaza o formalnoj osposobljenosti moraju dostaviti i potvrdu nadležnih tijela matične države članice kojom se potvrđuje da je taj dokaz o formalnoj osposobljenosti upravo onaj koji je obuhvaćen ovom Direktivom.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”)
) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2005/36/EZ</p> <p>Direktiva 2005/36/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U članku 1. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„Ovom Direktivom također se utvrđuju propisi o djelomičnom pristupu reguliranoj profesiji i priznavanju stručnih pripravništava obavljenih u drugoj državi članici.”</p> <p>2.Članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Ova se Direktiva također primjenjuje na sve državljanke države članice koji su obavili stručni pripravnički staž izvan matične države članice.”;</p> <p>(b)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na javne bilježnike koje službenim aktom imenuje vlada.”</p> <p>3.Članak 3. mijenja se kako se slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točke (f) i (h) zamjenjuju se</p>	<p>Članak 2. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu:</p> <p>U članku 4. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Odvjetnik može zasnovati radni odnos kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu.“.</p> <p>Članak 4. Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 22. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnici, zajednički uredi i odvjetnička društva imaju urede, a mogu imati i pisarnice.</p> <p>(2) Sjedište odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio u izjavi kao sjedište ureda prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika.</p> <p>(3) Sjedište pisarnice odvjetničkog</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19) članak/članaci članak 83.</p>
--	--	----------------------------	--

<p>sljedećim:</p> <p>„(f) ‚stručno iskustvo‘: stvarno i zakonito obavljanje dotične profesije u državi članici s punim ili istovjetnim skraćenim radnim vremenom;</p> <p>(h) ‚provjera osposobljenosti‘: provjera ograničena na stručno znanje, vještine i kompetencije podnositelja zahtjeva, koju provode ili priznaju nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici.</p> <p>Radi odobravanja provođenja te provjere, nadležna tijela sastavljaju popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom ili drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja zahtjeva, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu, s obrazovanjem i osposobljavanjem koje je podnositelj zahtjeva stekao.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva kvalificirani</p>	<p>ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika odnosno namjere osnivanja pisarnice.“.</p> <p>Članak 5. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: „ureda“ dodaju se riječi: „odnosno pisarnice“.</p> <p>U stavku 2. riječ: „i“ zamjenjuje se riječju: „odnosno“.</p>		
---	---	--	--

stručnjak u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje dotične profesije u državi članici domaćinu. Ona također može obuhvaćati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.

Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere osposobljenosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru osposobljenosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;”;
ii.dodaju se sljedeće točke:

„(j) ,stručni pripravnički staž’: ne dovodeći u pitanje članak 46. stavak 4. razdoblje stručne prakse koja se obavlja pod nadzorom ako predstavlja uvjet za pristup reguliranoj profesiji, a koja se može provoditi ili tijekom obrazovanja do stjecanja diplome ili po njezinom završetku;

(k) ,europska strukovna iskaznica’: elektronička potvrda kojom se dokazuje ili da je

<p>stručnjak ispunio sve potrebne uvjete za pružanje usluga u državi članici domaćinu na privremenoj i povremenoj osnovi ili priznavanje stručnih kvalifikacija za poslovni nastan u državi članici domaćinu;</p> <p>(l) ,cjeloživotno učenje': cjelokupno opće obrazovanje, strukovno obrazovanje i osposobljavanje, neformalno obrazovanje i neformalno učenje tijekom cijeloga života koje rezultira unapređenjem znanja, vještina i kompetencija, koje može uključivati profesionalnu etiku;</p> <p>(m) ,prevladavajući razlozi općeg interesa': razlozi koji se kao takvi priznaju u sudskoj praksi Suda Europske unije;</p> <p>(n) ,Europski sustav prikupljanja i prenošenja bodova u visokom obrazovanju ili bodovi ECTS': sustav bodovanja za visoko obrazovanje kojim se koristi u Europskom prostoru visokog obrazovanja.";</p> <p>(b)u stavku 2., treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Svaki put kada država članica prizna udругu ili organizaciju iz prvog</p>			
--	--	--	--

podstavka, ona o tome obavješćuje Komisiju. Komisija provjerava ispunjava li ta udruga ili organizacija uvjete iz drugog podstavka. Kako bi se propisno uzele u obzir regulatorne promjene u državama članicama, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi ažuriranja Priloga I. ako su ispunjeni uvjeti iz drugog podstavka.

U slučaju da uvjeti iz drugog podstavka nisu ispunjeni, Komisija donosi provedbeni akt kako bi odbila traženo ažuriranje Priloga I.”

4.Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisnicima pristup profesiji za koju su osposobljeni u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane.”;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„3. Odstupajući od stavka 1., djelomični pristup profesiji u državi članici domaćinu odobrava se pod uvjetima utvrđenima člankom 4.f.”

5.Umeću se sljedeći članci:

„Članak 4.a

Europska strukovna iskaznica

1. Države članice izdaju nositeljima stručne kvalifikacije europsku strukovnu iskaznicu na njihov zahtjev i pod uvjetom da je Komisija donijela relevantne provedbene akte iz stavka 7.

2. Kada se za određenu profesije uvede europska strukovna iskaznica relevantnim provedbenim aktima donesenima u skladu sa stavkom 7., nositelj dotične stručne kvalifikacije može se po vlastitom izboru prijaviti za takvu iskaznicu ili primijeniti postupke iz glava II. i III.

3. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ostvaruje sva prava koja su mu dodijeljena člancima 4.b do 4.e.

4. Ako nositelj stručne kvalifikacije namjerava pružati usluge u skladu s glavom II., koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice izdaje europsku strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.c. Europska strukovna iskaznica, prema potrebi, predstavlja izjavu u skladu s člankom 7.

5. Kada se nositelj stručne kvalifikacije

namjerava poslovno nastaniti u drugoj državi članici u skladu s poglavljima I. do III.a glave III. ili pružati usluge u skladu s člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice poduzima sve pripremne radnje povezane s pojedinačnim dosjeom podnositelja zahtjeva stvorenim u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI) (dosje IMI) kao što je utvrđeno u člancima 4.b i 4.d. Nadležno tijelo države članice domaćina izdaje europsku strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.d.

Izdavanje europske strukovne iskaznice u svrhu poslovnog nastana ne pruža automatski pravo na obavljanje određene profesije ako postoje zahtjevi za registraciju ili ostali nadzorni postupci koji su u državi članici domaćinu bili uspostavljeni prije uvođenja europske strukovne iskaznice za tu profesiju.

6. Države članice imenuju nadležna tijela za bavljenje s dosjeima IMI i izdavanje europskih strukovnih iskaznica. Ta tijela osiguravaju nepristranu, objektivnu i pravodobnu obradu zahtjeva za europske strukovne iskaznice. Centri za pomoć iz članka 57.b mogu također djelovati u svojstvu nadležnog tijela. Države članice

osiguravaju da nadležna tijela i centri za pomoć obavješćuju građane, uključujući potencijalne podnositelje zahtjeva, o funkcioniranju i dodanoj vrijednosti europske strukovne iskaznice za profesije za koje postoji.

7. Komisija provedbenim aktima donosi mjere potrebne za osiguravanje jedinstvene primjene odredaba europskih strukovnih iskaznica za one profesije koje ispunjavaju uvjete utvrđene u drugom podstavku ovog stavka, uključujući mjere povezane s formatom europske strukovne iskaznice, obradom pisanih zahtjeva, prijevodima koje podnositelj zahtjeva treba osigurati kako bi potkrijepio svaki zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu, detaljima o dokumentima traženima u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili Prilogom VII. kako bi zahtjev bio cjelovit i postupcima izvršavanja i obrade uplata za europsku strukovnu iskaznicu pri čemu se uzimaju u obzir posebnosti profesije o kojoj je riječ. Komisija provedbenim aktima također utvrđuje kako i kada te za koje dokumente nadležna tijela mogu tražiti ovjerene preslike u skladu s člankom 4.b stavkom 3. drugim podstavkom, člankom 4.d stavkom 2. i člankom 4.d stavkom 3. za dotičnu

profesiju.

Uvođenje europske strukovne iskaznice za određenu profesiju donošenjem relevantnih provedbenih akata iz prvog podstavka. podliježe svim uvjetima koji slijede:

- (a) postoji velika mobilnost ili potencijal za veliku mobilnost u dotičnoj profesiji;
- (b) relevantne zainteresirane strane pokazuju dovoljno snažan interes;
- (c) profesija ili obrazovanje i osposobljavanje usmjereno k obavljanju te profesije uređeni su u znatnom broju država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

8. Sve naknade koje se podnositeljima zahtjeva vezano uz administrativne postupke u okviru izdavanja europske strukovne iskaznice mogu naplatiti razumne su, proporcionalne i razmjerne troškovima koje su stvorile matična država članica i država članica domaćin i nemaju učinak odvratanja od podnošenja zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu.

Članak 4.b

Podnošenje zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu i stvaranja dosjea IMI

1. Matična država članica omogućava nositelju stručne kvalifikacije da podnese zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu internetskim alatom koji pruža Komisija, koji dotičnom podnositelju zahtjeva automatski stvara dosje IMI. Kada matična država članica također omogućava podnošenje pisanih zahtjeva, ona osigurava sve potrebne uvjete za stvaranje dosjea IMI, sve podatke koje treba poslati podnositelju zahtjeva i izdavanje europske strukovne iskaznice.

2. Zahtjevima se prilažu dokumenti traženi u provedbenim aktima koje treba donijeti u skladu s člankom 4.a stavkom 7.

3. Najkasnije sedam dana od primitka zahtjeva nadležno tijelo matične države članice potvrđuje primitak zahtjeva i obavješćuje njegovog podnositelja o svim dokumentima koji nedostaju.

Prema potrebi nadležno tijelo matične države članice izdaje sve prateće potvrde potrebne u skladu s ovom Direktivom. Nadležno tijelo matične države članice provjerava ima li

podnositelj zahtjeva zakoniti poslovni nastan u matičnoj državi članici i jesu li svi potrebni dokumenti koji su izdani u matičnoj državi članici važeći i vjerodostojni. U slučaju valjano utemeljenih sumnji nadležno tijelo matične države članice savjetuje se s relevantnim tijelom i može od podnositelja zahtjeva zatražiti ovjerene preslike dokumenata. U slučaju naknadnih zahtjeva od strane istog podnositelja zahtjeva nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina ne mogu tražiti ponovno podnošenje dokumenata koji su već sadržani u dosjeu IMI i još važe.

4. Komisija može provedbenim aktima donositi tehničke specifikacije, mjere potrebne za osiguranje cjelovitosti, povjerljivosti i točnosti podataka sadržanih u europskoj strukovnoj iskaznici i dosjeu IMI te uvjete i postupke izdavanja europske strukovne iskaznice njezinom nositelju, a također mogućnost njezinog preuzimanja ili unošenja promjena u dosje IMI. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.c

Europska strukovna iskaznica za

privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice potvrđuje zahtjev i prateće dokumente u dosjeu IMI te izdaje europsku strukovnu iskaznicu za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4. u roku od tri tjedna. To razdoblje počinje primitkom dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna navedenog u tom podstavku. Tijelo zatim odmah šalje europsku strukovnu iskaznicu nadležnom tijelu svake dotične države članice domaćina i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Država članica domaćin ne može zahtijevati bilo kakvu dodatnu izjavu u skladu s člankom 7. u idućih 18 mjeseci.

2. Odluka nadležnog tijela matične države članice ili izostanak odluke u razdoblju od tri tjedna u skladu sa stavkom 1., podliježe žalbi u skladu s nacionalnim pravom.

3. Ako nositelj europske strukovne iskaznice želi pružati usluge u državama

članicama koje nisu jedne od onih prvotno spomenutih u zahtjevu u skladu sa stavkom 1., nositelj može podnijeti zahtjev za takvo proširenje. Ako nositelj želi i dalje pružati usluge nakon razdoblja od 18 mjeseci iz stavka 1., on o tome obavješćuje nadležno tijelo. U svakom slučaju nositelj također pruža sve podatke o značajnim promjenama situacije koju potkrepljuje dosje IMI koje nadležno tijelo u matičnoj državi članici može tražiti na temelju provedbenih akata koje treba usvojiti u skladu s člankom 4.a stavkom 7. Nadležno tijelo matične države članice šalje ažuriranu europsku strukovnu iskaznicu dotičnim državama članicama domaćinima.

4. Europska strukovna iskaznica vrijedi na cijelom državnom području svih dotičnih država članica domaćina sve dok njezin nositelj zadržava pravo na obavljanje prakse na temelju dokumenata i podataka sadržanih u dosjeu IMI.

Članak 4.d

Europska strukovna iskaznica za poslovni nastan te privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice u roku od jednog mjeseca potvrđuje vjerodostojnost i valjanost prateće dokumentacije dosjea IMI u svrhu izdavanja europske strukovne iskaznice za poslovni nastan ili privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4. To razdoblje počinje primitkom dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna iz tog podstavka. Tijelo zatim odmah prosljeđuje zahtjev nadležnom tijelu države članice domaćina. Matična država članica obavješćuje podnositelja zahtjeva o statusu zahtjeva i istodobno prosljeđuje zahtjev državi članici domaćinu.

2. U slučajevima iz članaka 16., 21., 49.a i 49.b država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu u skladu sa stavkom 1. u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene preslike nekog dokumenta od strane matične države članice, koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno

stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od mjesec dana, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

3. U slučajevima iz članka 7. stavka 4. i članka 14. država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu ili podvrgnuti nositelja stručne kvalifikacije kompenzacijskim mjerama u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene preslike nekog dokumenta od matične države članice koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od dva mjeseca, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

4. Ako država članica domaćin ne primi potrebne podatke koje može tražiti u skladu s ovom Direktivom od matične države članice ili podnositelja zahtjeva radi donošenja odluke o izdavanju europske strukovne iskaznice, ona može odbiti izdati iskaznicu. Odluka o odbijanju izdavanja iskaznice valjano je obrazložena.

5. Ako država članica domaćin propusti donijeti odluku unutar rokova propisanih stavcima 2. i 3. ovog članka ili organizirati provjeru osposobljenosti u skladu s člankom 7. stavkom 4., smatrat će se da je europska strukovna iskaznica izdana i ona se automatski putem sustava IMI šalje nositelju stručne kvalifikacije.

Država članica domaćin ima mogućnost produljiti za dva tjedna rokove utvrđene stavcima 2. i 3. radi automatskog izdavanja europske strukovne iskaznice. Dužna je obrazložiti razlog produljivanja roka i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva. Takvo produljenje može se ponoviti jednom i samo ako je strogo potrebno, osobito iz razloga povezanih s javnim zdravljem ili sigurnošću primatelja usluga.

6. Mjere koje u skladu sa stavkom 1. donese matična država članica zamjenjuju sve zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina.

7. Protiv odluka matične države članice i države članice domaćina donesenih u skladu sa stavcima 1. do 5. ili izostanka odluke matične države članice dopuštena je žalba u skladu s

nacionalnim pravom dotične države članice.

Članak 4.e

Obrada i pristup podacima o europskoj strukovnoj iskaznici

1. Ne dovodeći u pitanje pretpostavku nedužnosti, nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina pravodobno ažuriraju odgovarajući dosje IMI s podacima o disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama povezanim sa zabranom ili ograničenjem, koje utječu na obavljanje djelatnosti nositelja europske strukovne iskaznice u skladu s ovom Direktivom. Ona pritom poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka [\(15\)](#) i Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) [\(16\)](#). Takva ažuriranja uključuju brisanje podataka koji više nisu potrebni. Nositelja europske strukovne iskaznice kao i nadležna tijela

koja imaju pristup odgovarajućem dosjeu IMI odmah se obavješćuje o svim ažuriranjima. Tom se obvezom ne dovode u pitanje obveze upozoravanja koje imaju države članice u skladu s člankom 56.a.

2. Sadržaj ažuriranih podataka iz stavka 1. ograničava se na sljedeće podatke:

- (a) identitet stručnjaka;
- (b) dotičnu profesiju;
- (c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;
- (d) opseg ograničenja ili zabrane; i
- (e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.

3. Pristup podacima u dosjeu IMI ograničava se na nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina, u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Nadležna tijela obavješćuju nositelja europske strukovne iskaznice o sadržaju dosjea IMI na njegov zahtjev.

4. Europskom strukovnom iskaznicom obuhvaćeni su samo oni podaci koji su potrebni za utvrđivanje prava nositelja na obavljanje profesije za koju se izdaje, to jest nositeljevo ime, prezime, datum i mjesto rođenja, profesija i stručne

kvalifikacije, kao i mjerodavni režim, uključena nadležna tijela, broj iskaznice, sigurnosna obilježja i upućivanje na važeći identifikacijski dokument. Podaci koji se odnose na stručno iskustvo koje je nositelj europske strukovne iskaznice stekao ili poduzete kompenzacijske mjere uključeni su u dosje IMI.

5. Osobni podaci sadržani u dosjeu IMI mogu se obrađivati sve dok su kao takvi potrebni u svrhu postupka priznavanja i kao dokaz o priznavanju ili prosljeđivanju izjave tražene u skladu s člankom 7. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ima pravo u svakom trenutku i bez ikakvih troškova zatražiti ispravljanje netočnih i nepotpunih podataka ili brisanje ili blokiranje dotičnog dosjea IMI. Nositelja se obavješćuje o tome pravu u vrijeme izdavanja europske strukovne iskaznice te ga se potom svake dvije godine na to podsjeća. Podsjetnik se šalje automatski putem IMI-ja ako je početni zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu podnesen putem interneta.

U slučaju zahtjeva za brisanje dosjea IMI povezanog s europskom strukovnom iskaznicom izdanom u svrhu poslovnog nastana ili privremenog i povremenog pružanja usluga u skladu s člankom 7.

stavkom 4., nadležna tijela dotične države članice domaćina izdaju nositelju stručnih kvalifikacija dokaz o priznavanju njegovih stručnih kvalifikacija.

6. U vezi s obradom osobnih podataka u europskoj strukovnoj iskaznici i svim dosjeima IMI, relevantna nadležna tijela država članica smatraju se kontrolorima u smislu članka 2. točke (d) Direktive 95/46/EZ. U pogledu njezinih zaduženja iz stavaka 1. do 4. ovog članka i obrade osobnih podataka koji su u to uključeni, Komisija se smatra kontrolorom u smislu članka 2. točke (d) Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (17).

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., države članice domaćini osiguravaju da poslodavci, stranke, pacijenti, tijela javne vlasti i ostale zainteresirane strane mogu potvrditi vjerodostojnost i valjanost europske strukovne iskaznice koju im je nositelj iskaznice predočio.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o pristupu dosjeu IMI te tehničkim sredstvima i postupcima

provjere navedenima u prvom podstavku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.f

Djelomičan pristup

1. Nadležno tijelo države članice domaćina odobrava, za svaki slučaj posebno, djelomičan pristup profesionalnoj djelatnosti na svom državnom području samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) stručnjak je potpuno kvalificiran za obavljanje profesionalne djelatnosti u matičnoj državi članici za koju se traži djelomičan pristup u državi članici domaćinu;
- (b) razlike između profesionalne djelatnosti koja se zakonski obavlja u matičnoj državi članici i regulirane profesije u državi članici domaćinu kao takve toliko su velike da bi primjena kompenzacijskih mjera značila da se od podnositelja zahtjeva da završi cijeli program obrazovanja i osposobljavanja potreban u državi članici domaćinu kako bi imao pristup cjelokupnoj reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu;

(c) profesionalnu djelatnost objektivno se može razdvojiti od ostalih djelatnosti koje pripadaju reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu.

Za potrebe točke (c) nadležno tijelo države članice domaćina uzima u obzir činjenicu može li se profesionalna djelatnost obavljati samostalno u matičnoj državi članici.

2. Djelomičan pristup može se odbiti ako je to opravdano zbog prevladavajućih razloga općeg interesa, prikladno za osiguravanje postizanja cilja i ako se time ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

3. Zahtjevi za potrebe poslovnog nastana u državi članici domaćinu razmatraju se u skladu s poglavljima I. i IV. glave III.

4. Zahtjevi za potrebe pružanja privremenih i povremenih usluga u državi članici domaćinu u vezi s profesionalnim djelatnostima koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost razmatraju se u skladu s glavom II.

5. Odstupajući od članka 7. stavka 4. šestog podstavka i članka 52. stavka 1., profesionalna djelatnost obavlja se u skladu s profesionalnim nazivom

matične države članice nakon što je odobren djelomičan pristup. Država članica domaćin može zahtijevati da se taj profesionalni naziv upotrebljava na jezicima države članice domaćina. Stručnjaci na koje se primjenjuje djelomičan pristup jasno navode primateljima usluge opseg svojih profesionalnih djelatnosti.

6. Ovaj se članak ne primjenjuje na stručnjake čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju u skladu s poglavljima II., III. i III.a glave III.

6.U članku 5. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b)kada se pružatelj usluga seli, ako je u jednoj ili više država članica tu profesiju obavljao najmanje godinu dana u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana. Uvjet godine dana obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.”

7.Članak 7. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i.točke (d) i (e) zamjenjuju se

sljedećim:

„(d)za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluga obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje godinu dana tijekom prethodnih deset godina;

(e)za profesije u sektoru sigurnosti, zdravstvenom sektoru i za profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako to država članica traži za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenog ili konačnog oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekažnjavanju;”;

ii.dodaju se sljedeće točke:

„(f)za profesije koje utječu na sigurnost pacijenata, potvrda da podnositelj zahtjeva zna jezik potreban za obavljanje profesije u državi članici domaćinu;

(g)za profesije koje obuhvaćaju djelatnosti iz članka 16. i koje je država članica prijavila u skladu s člankom 59. stavkom 2, potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti, koju izdaje nadležno

tijelo u državi članici u kojoj pružatelj usluge ima poslovni nastan.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Podnošenjem zahtijevane prijave od strane pružatelja usluge u skladu sa stavkom 1., taj pružatelj usluga dobiva pravo pristupa djelatnosti usluge ili obavljanju te djelatnosti na cijelom državnom području dotične države članice. Država članica može zahtijevati dodatne informacije navedene u stavku 2. u vezi sa stručnim kvalifikacijama pružatelja usluga ako:

(a) profesija je različito regulirana u nekim dijelovima državnog područja te države članice;

(b) takva se regulativa primjenjuje i na državljane te države članice;

(c) razlike u takvoj regulativi opravdane su zbog prevladavajućih razloga općeg interesa koji se odnose na javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga; i

(d) država članica ne može pribaviti te informacije ni na koji drugi način.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz poglavlja II., III., ili III.a glave III. nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga prije prvog pružanja usluge. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata iz stavaka 1. i 2., nadležno tijelo obavješćuje pružatelja usluga o svojoj odluci:

- (a) da neće provjeravati njegove stručne kvalifikacije;
- (b) nakon što je izvršena provjera njegovih stručnih kvalifikacija:

- i. da će zahtijevati od pružatelja usluga da polaže ispit za provjeru osposobljenosti; ili
- ii. da će dozvoliti pružanje usluga.

Ako postoje poteškoće koje bi mogle

uzrokovati kašnjenje u donošenju odluke u skladu s drugim podstavkom, nadležno tijelo u istom roku obavješćuje pružatelja usluga o razlozima kašnjenja. Poteškoća se rješava u roku od mjesec dana od te obavijesti, a odluka se donosi unutar dva mjeseca od rješavanja poteškoće.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje ili sigurnost, i ako se ne može nadoknaditi stručnim iskustvom pružatelja usluga ili znanjem, vještinama i kompetencijama stečenima u okviru cjeloživotnog učenja, i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, država članica domaćin dužna je omogućiti pružatelju usluga da dokaže, putem ispita za provjeru osposobljenosti, kako je navedeno u drugom podstavku točki (b), da je stekao znanje, vještine ili kompetencije koji su mu nedostajali. Država članica domaćin na temelju toga donosi odluku o tome hoće li dozvoliti pružanje usluga. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s drugim

podstavkom.

Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim u drugom i trećem podstavku, usluga se može pružati.

Ako su stručne kvalifikacije provjerene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža u skladu s profesionalnim nazivom države članice domaćina.”

8.U članku 8. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da u slučaju opravdanih sumnji dostave sve informacije relevantne za zakonitost poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog dobrog ponašanja, kao i za nepostojanje disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. U slučaju da nadležna tijela države članice domaćina odluče provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga, mogu od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana zatražiti informacije o tečajevima osposobljavanja koje je pohađao pružatelj usluga u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdile bitne razlike koje bi mogle ugroziti javno zdravlje ili sigurnost. Nadležna tijela države članice

poslovnog nastana dostavljaju te podatke u skladu s odredbama članka 56. U slučaju nereguliranih profesija u matičnoj državi članici, centri za pomoć iz članka 57.b također mogu pružiti takve informacije.”

9.Članak 11. mijenja se kako se slijedi:

(a)prvi stavak mijenja se kako slijedi:

i.uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe članka 13. i članka 14. stavka 6. razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:”;

ii.u točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii.regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili, u slučaju reguliranih profesija, strukovno osposobljavanje s posebnom strukturom, kojim se stječu kompetencije koje prelaze kompetencije iz stupnja b te koje je istovjetno stupnju osposobljavanja iz podtočke i., ako takvo obrazovanje ili osposobljavanje pruža usporediv stručni standard i ako se njime priprema polaznika za usporediv stupanj odgovornosti i funkcija, pod uvjetom da je diplomi

<p>priložena svjedodžba koju je izdala matična država članica;”;</p> <p>iii.točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(d)diploma kojom se potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio osposobljavanje na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koji osim toga može biti izražen</p>			
--	--	--	--

istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja.”;

(b) drugi stavak briše se.

10. U članku 12. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Uniji, koje se pohađalo redovno ili povremeno u okviru službenog programa ili izvan njega, a koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili obavljanja profesije ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatraju se dokazom o formalnoj osposobljenosti iz članka 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.”

11. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Uvjeti priznavanja

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 11. koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.

Potvrde kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti izdaje nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice.

2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je opisano u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali dotičnu profesiju godinu dana s punim radnim vremenom ili sa skraćenim radnim vremenom istovjetnog ukupnog trajanja tijekom prethodnih deset

godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, i koji posjeduju jednu ili više potvrda kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti, a koje je izdala druga država članica koja ne regulira tu profesiju.

Potvrde kompetencije i dokaz o formalnoj osposobljenosti ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) izdaje ih nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice;
- (b) potvrđuju da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.

Međutim, jednogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj posjeduje potvrđuje regulirano obrazovanje i osposobljavanje.

3. Država članica domaćin prihvaća stupanj koji u skladu s člankom 11. potvrđuje matična država članica, kao i svjedodžbu kojom matična država članica potvrđuje da je regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili strukovno osposobljavanje s

posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii. istovjetno razini iz članka 11. točke (c) podtočke i.

4. Odstupajući od stavaka 1. i 2. ovog članka i od članka 14. nadležno tijelo u državi članici domaćinu može odbiti pristup profesiji i njezino obavljanje nositeljima potvrde kompetencije koja je svrstana pod članak 11. točku (a) ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije na njezinom državnom području svrstana pod članak 11. točku (e).”

12. Članak 14. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:

(a)završeno osposobljavanje koje je podnositelj stekao obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;

(b)regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više reguliranih profesionalnih

<p>djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja zahtjeva, a osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi kompetencije podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.”;</p> <p>(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Ako Komisija smatra da je odstupanje iz drugog podstavka neprimjereno ili da nije u skladu s pravom Unije, u roku od tri mjeseca od primitka svih potrebnih informacija donosi provedbeni akt kojim se od dotične države članice traži da se suzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako Komisija ne odgovori u spomenutom roku, može se primijeniti odstupanje.”;</p> <p>(c) u stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:</p> <p>„Odstupajući od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2., država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru</p>			
--	--	--	--

osposobljenosti u slučaju:

- (a) nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (a) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (c); ili
- (b) nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (b) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točke (d) ili (e).

U slučaju nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11 točke (a), koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (d), država članica domaćin može propisati i razdoblje prilagodbe i provjeru osposobljenosti.”;

- (d) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Za potrebe stavaka 1. i 5. ,bitno različita građa’ znači građa u

pogledu koje su stečeno znanje, vještine i kompetencije ključni za obavljanje profesije i u odnosu na koju se osposobljavanje koje je migrant završio značajno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.

5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da prođe kroz razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi jesu li znanje, vještine i kompetencije koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, u bilo kojoj državi članici ili trećoj zemlji takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitno različite građe definirane u stavku 4.”;

(e) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Odluka kojom se propisuje razdoblje prilagodbe ili provjera osposobljenosti propisno je obrazložena. Podnositelju zahtjeva posebno se pružaju sljedeće

informacije:

- (a) stupanj stručne kvalifikacije potreban u državi članici domaćinu i stupanj stručne kvalifikacije koji posjeduje podnositelj zahtjeva u skladu s klasifikacijom iz članka 11.; i
- (b) bitne razlike navedene u stavku 4. te razlozi zašto se te razlike ne mogu nadoknaditi znanjem, vještinama ili kompetencijama stečenim tijekom stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo.

7. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima mogućnost položiti provjeru osposobljenosti iz stavka 1. najkasnije šest mjeseci nakon početne odluke kojom se propisuje provjera osposobljenosti.”

13. Članak 15. briše se.

14. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Prilagodba popisa djelatnosti iz Priloga IV.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom

57.c u vezi s prilagodbom popisa djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16. kako bi se ažurirale ili razjasnile djelatnosti iz Priloga IV. te posebno kako bi se točnije odredio njihov opseg i uzeo u obzir napredak u području nomenklature djelatnosti, pod uvjetom da se time ne sužava opseg djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama i da se djelatnosti ne prenose između postojećih popisa I., II. i III. iz Priloga IV.”

15.Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U pogledu vođenja ljekarni koje nisu podložne teritorijalnim ograničenjima, država članica može putem odstupanja odlučiti da neće provesti odredbe o dokazu o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2. za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

To se odstupanje ne može primijeniti u slučaju farmaceuta čiju su formalnu osposobljenost nadležna tijela države članice

domaćina već priznala u druge svrhe i koji su učinkovito i zakonito obavljali ljekarničku djelatnost najmanje tri godine zaredom u toj državi članici.”;

(b)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Svaka država članica za obavljanje i pristup stručnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinaru, primalju i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2., kojim se potvrđuje da je stručnjak tijekom svojeg osposobljavanja stekao, prema potrebi, znanje, vještine i kompetencije iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 31. stavka 7., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Kako bi se uzeo u obzir opće prihvaćen znanstveni i tehnološki napredak, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi prilagodila znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34.

stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3., članka 44. stavka 3. i članka 46. stavka 4. tako da odražavaju razvoj prava Unije koje izravno utječe na dotične stručnjake.

Takvo ažuriranje nema za posljedicu izmjenu postojećih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvom se ažuriranju poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).”;

(c) stavak 7. briše se.

16. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Postupak obavješćivanja

1. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonima i drugim propisima koje donosi u vezi s izdavanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama u profesijama obuhvaćenima ovim poglavljem.

U slučaju dokaza o formalnim

kvalifikacijama navedenima u odjeljku 8., ta se obavijest u skladu s prvim podstavkom upućuje i ostalim državama članicama.

2. Obavijest iz stavka 1. sadrži informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja.

3. Obavijest iz stavka 1. prosljeđuje se putem sustava IMI.

4. Kako bi se propisno uzelo u obzir zakonodavne i administrativne promjene u državama članicama i pod uvjetom da su zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu sa stavkom 1. ovog članka usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi izmjene Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. koje se tiču ažuriranja naziva koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, po potrebi, tijela koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, svjedodžbi koje se prilažu tom dokazu i odgovarajućih profesionalnih naziva.

5. Ako zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu sa stavkom 1. nisu usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja,

Komisija donosi provedbeni akt radi odbacivanja zatraženih izmjena Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1.”

17.Članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a)u prvom stavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b)Države članice u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, poticanjem kontinuiranog profesionalnog razvoja osiguravaju da stručnjaci čija je stručna kvalifikacija obuhvaćena poglavljem III. ove glave mogu obnoviti svoje znanje, vještine i kompetencije kako bi održali sigurnu i učinkovitu praksu i ostali u tijeku s razvojem u struci.”;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima u skladu s prvim stavkom točkom (b) do 18. siječnja 2016.”

18.U članku 24., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno

najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.

Za stručnjake koje su započeli studij prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.”

19.Članak 25. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”;

(b)umeće se sljedeći stavak:

„3.a Države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu predvidjeti djelomična izuzeća od dijelova specijalističkog

medicinskog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3., koja se trebaju primjenjivati za svaki slučaj posebno, ako je navedeni dio osposobljavanja već pohađan u okviru drugog specijalističkog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. i ako je stručnjak već stekao profesionalnu kvalifikaciju u jednoj od država članica. Države članice osiguravaju da odobreno izuzeće vrijedi za najviše polovicu minimalnog trajanja specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja o kojem je riječ.

Svaka država članica obavješćuje Komisiju i druge države članice o relevantnom nacionalnom zakonodavstvu za bilo koja takva djelomična izuzeća.”;

(c)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. znanstvenom i tehnološkom napretku.”

20.U članku 26. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se propisno uzele u obzir promjene u nacionalnom

zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.1.3. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke najmanje dvjema petinama država članica.”

21.U članku 27. umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice priznaju kvalifikaciju liječnika specijalista navedenu u Prilogu V. točkama 5.1.2. i 5.1.3. koja je u Italiji dodijeljena liječnicima koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje nakon 31. prosinca 1983. i prije 1. siječnja 1991., usprkos tome što to usavršavanje ne zadovoljava sve uvjete usavršavanja predviđene u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba koju su izdale nadležne talijanske vlasti i koja potvrđuje da je taj liječnik u Italiji učinkovito i zakonito obavljao djelatnost liječnika specijalista u istom specijalističkom području o kojem je riječ najmanje sedam godina za redom u razdoblju od deset godina prije njezinog izdavanja.”

22.U članku 28. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine

zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”

23. Članak 31. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se ili:

(a)završeno dvanaestogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja omogućuje pristup sveučilištu ili ustanovama višeg obrazovanja priznatima kao istovjetnima; ili

(b)završeno najmanje desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja

<p>omogućuje pristup strukovnoj školi ili programu strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege.”;</p> <p>(b) u stavku 2. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.2.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Izmjene iz drugog podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;</p> <p>(c) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća ukupno najmanje tri godine studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 4 600 sati teoretskog i kliničkog</p>			
---	--	--	--

osposobljavanja, s time da trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća stručnjacima koji su dio svojeg osposobljavanja stekli na programima studija koji su najmanje istovjetnog stupnja.”;

(d)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Teoretsko obrazovanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske sestre tijekom kojeg polaznice osposobljavanja stječu stručno znanje, vještine i kompetencije potrebne u skladu sa stavcima 6. i 7. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege.”;

(e)u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske

<p>sestre u kojem polaznice osposobljavanja za medicinske sestre uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja, vještina i kompetencija koje su stekle. Polaznice ne uče samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.”;</p> <p>(f)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu osigurava da je stručna osoba u pitanju stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)sveobuhvatno poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p>			
---	--	--	--

<p>(b)poznavanje naravi i etike struke te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c)odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje bi trebalo odabrati zbog njegove obrazovne vrijednosti, trebalo bi se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d)spособnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p> <p>(e)iskustvo u zajedničkom radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.”;</p> <p>(g)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„7. Formalna osposobljenost za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dokaz je da je dotična stručna osoba u stanju primijeniti barem sljedeće kompetencije bez obzira na to je li se osposobljavanje provodilo na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz</p>			
--	--	--	--

zdravstvene njege:

- (a) sposobnost samostalnog uspostavljanja dijagnoze potrebne zdravstvene njege koristeći trenutačno teoretsko i kliničko znanje te planiranja, organiziranja i pružanja zdravstvene njege prilikom liječenja pacijenata na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a), (b) i (c) radi poboljšanja stručne prakse;
- (b) sposobnost zajedničkog rada s drugim dionicima u zdravstvenom sektoru, uključujući sudjelovanje na praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (d) i (e);
- (c) sposobnost usmjeravanja pojedinaca, obitelji i skupina prema zdravom načinu života i skrbi o sebi na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a) i (b);
- (d) sposobnost samostalnog pokretanja trenutačnih mjera za spašavanje života te provođenja mjera u kriznim i opasnim situacijama;

- (e) sposobnost samostalnog davanja savjeta, uputa i podrške osobama kojima je potrebna njega i njihovim bližnjima;
- (f) sposobnost samostalnog osiguravanja kvalitete i procjenjivanja zdravstvene njege;
- (g) sposobnost sveobuhvatne stručne komunikacije i suradnje s pripadnicima drugih profesija u zdravstvenom sektoru;
- (h) sposobnost analize kvalitete njege radi poboljšanja vlastite stručne prakse medicinske sestre odgovorne za opću njegu.”

24.Članak 33. mijenja se kako se slijedi:

- (a) stavak 2. briše se;
- (b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege koji su:

- (a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31.; i
- (b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa

usavršavanja sadržanog u:

i.članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit - matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili

ii.članku 52.3 točki 2. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o podrobnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske

sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične medicinske sestre usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

25.Članak 33.a zamjenjuje se sljedećim:

„U pogledu rumunjskih kvalifikacija medicinskih sestara opće njege primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima:

Državljanima država članica koji su osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu stekli u Rumunjskoj i čije osposobljavanje ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za

<p>medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, pod uvjetom da je tom dokazu priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Rumunjskoj, uključujući preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege pacijenata tijekom razdoblja od najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde:</p> <p>(a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist uz obrazovanje nakon srednje škole u școală postliceală, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. siječnja 2007.;</p> <p>(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz skraćeni studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.;</p> <p>(c) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz redovan studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.”;</p> <p>26. U članku 34. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p>			
---	--	--	--

„2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 000 sati redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje obuhvaća najmanje program opisan u Prilogu V. točki 5.3.1. i koje se održava na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.3.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

27.Članak 35. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristup specijalističkom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završeno i potvrđeno osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.”;

(b)stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i.drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Uključuju osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.”;

ii. treći podstavak briše se;

(c)dodaju se sljedeći stavci:

„4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja osposobljavanja iz stavka 2. znanstvenom i tehnološkom napretku.

5. Kako bi se propisno uzele u

obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.3.3. novih dentalnih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica.”

28.U članku 37. dodaju se sljedeći stavci:

„3. U pogledu dokaza o formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine države članice priznaju takve dokaze u skladu s člankom 21. u slučajevima u kojima su podnositelji zahtjeva započeli svoje osposobljavanje 18. siječnja 2016. ili prije tog datuma.

4. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Španjolskoj stručnim osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 1. siječnja 1986. i prije 31. prosinca 1997. ako im je priložena potvrda koju su izdala španjolska nadležna tijela.

Tom potvrdom potvrđuje se da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a)dotična stručna osoba uspješno je završila najmanje trogodišnji studij,

<p>a španjolska nadležna tijela su potvrdila njegovu istovjetnost s osposobljavanjem iz članka 34.;</p> <p>(b)dotična stručna osoba u Španjolskoj je stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljala djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(c)dotična stručna osoba je ovlaštena obavljati ili stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavlja djelatnosti iz članka 36. pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenih za Španjolsku u Prilogu V. točki 5.3.2.”</p> <p>29.Članak 38. mijenja se kako se slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu koje pruža osposobljavanje za koje je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta, a koje obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.</p> <p>Komisija je ovlaštena donijeti</p>			
---	--	--	--

delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.4.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a)primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinaru i prava Unije koje se odnose na te djelatnosti;

(b)primjereno poznavanje strukture, ponašanja i fizioloških potreba životinja te vještine i kompetencije potrebne za njihov uzgoj, prehranu, dobrobit, reprodukciju i higijenu općenito;

- (c) kliničke, epidemiološke i analitičke vještine i kompetencije potrebne za prevenciju, dijagnostiku i liječenje bolesti životinja, uključujući anesteziju, aseptične operacije i bezbolnu smrt, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;
- (d) primjereno znanje, vještine i kompetencije za preventivnu medicinu, uključujući kompetencije koje se odnose na upite i izdavanje potvrda;
- (e) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene prehrani ljudi, uključujući vještine i kompetencije potrebne za razumijevanje i objašnjavanje dobre prakse u tom području;
- (f) znanje, vještine i kompetencije potrebne za odgovornu i razumnu upotrebu veterinarskih lijekova radi liječenja životinja te osiguravanja sigurnosti prehrambenog lanca i zaštite okoliša.”

30. Članak 40. mijenja se kako se slijedi:

(a) u stavku 1. treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.5.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz trećeg podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za primanje u osposobljavanje za primalje zahtijeva se da je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) završeno najmanje dvanaestogodišnje opće obrazovanje ili posjedovanje potvrde kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja za pristup školi za primalje za smjer I.;

<p>(b)posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu navedenih za smjer II. u Prilogu V. točki 5.2.2.”;</p> <p>(c)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Osposobljavanje primalja osigurava da je ta dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)detaljno poznavanje znanosti na kojima se temelje djelatnosti primalja, posebno primaljstva, porodništva i ginekologije;</p> <p>(b)odgovarajuće poznavanje etike struke i zakonodavstva relevantnog za obavljanje te profesije;</p> <p>(c)odgovarajuće poznavanje općeg medicinskog znanja (bioloških funkcija, anatomije i fiziologije) te farmakologije u području porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;</p> <p>(d)odgovarajuće kliničko iskustvo stečeno u odobrenim ustanovama zahvaljujući kojem primalja može samostalno i na svoju odgovornost, do mjere u</p>			
--	--	--	--

kojoj je potrebno i izuzevši patološke situacije, voditi prenatalnu skrb, voditi porod i njegove posljedice u odobrenim ustanovama, te nadzirati porod i rođenje, postnatalnu skrb i neonatalno oživljavanje čekajući liječnika;

(e) odgovarajuće razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.”

31. U članku 41. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz Priloga V. točke 5.5.2. automatski se priznaju u skladu s člankom 21. ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:

(a) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje tri godine, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 4 600 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja, pri čemu trajanje kliničkog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu;

(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine, koje osim

toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2.;

(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2., nakon čega je uslijedila jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.”

32.Članak 43. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a U vezi s dokazima o formalnoj osposobljenosti za primalje, države članice priznaju te kvalifikacije u slučajevima u kojima je podnositelj zahtjeva započeo svoje osposobljavanje prije 18. siječnja 2016., a uvjet za pristup takvom osposobljavanju je bio deset godina općeg školskog obrazovanja ili istovjetni stupanj za smjer I., ili

<p>završeno osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu potvrđeno dokazom o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.2.2. prije započinjanja smjera II. osposobljavanja za primalje.”;</p> <p>(b) stavak 3. briše se;</p> <p>(c)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje koji su:</p> <p>(a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim primaljama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 40.; i</p> <p>(b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja sadržanog u:</p> <p>i. članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi</p>			
--	--	--	--

<p>ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili</p> <p>ii.članku 53.3 točki 3. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o detaljnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),</p>			
--	--	--	--

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične primalje usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

33.U članku 44. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Dokazom o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje se osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje:

- (a)četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojem se priznaje istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta;
- (b)tijekom ili na kraju teoretskog i praktičnog osposobljavanja, šestomjesečni pripravnički staž u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.

Osposobljavanje iz ovog stavka uključuje najmanje program opisan u

Prilogu V. točki 5.6.1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.6.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku, uključujući razvoj farmakološke prakse.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

34.U članku 45. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji je priznat kao istovjetan ispunjavaju uvjete iz članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti pod uvjetom da zadovoljavaju, gdje je to prikladno, zahtjeve za dodatnim stručnim iskustvom:

<p>(a) priprema farmaceutskog oblika lijekova;</p> <p>(b) izrada i testiranje lijekova;</p> <p>(c) testiranje medicinskih proizvoda u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) nabava, priprema, testiranje, skladištenje, distribucija i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o samim lijekovima, uključujući i o njihovoj primjerenosti upotrebi;</p> <p>(h) izvještavanje nadležnih tijela o neželjenim učincima farmaceutskih proizvoda;</p> <p>(i) podrška na individualnoj osnovi za pacijente koji si sami daju lijek;</p> <p>(j) doprinos lokalnim i nacionalnim kampanjama javnog zdravlja.”</p> <p>35. Članak 46. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata</p>			
---	--	--	--

<p>obuhvaća:</p> <p>(a) ukupno najmanje pet godina redovnog studija na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa; ili</p> <p>(b) najmanje četiri godine redovnog studija na sveučilištu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa, uz priloženu potvrdu o završetku dvogodišnjeg stručnog pripravničkog staža u skladu sa stavkom 4.</p> <p>2. Arhitektura mora biti glavni element studija iz stavka 1. Studij uravnoteženo pokriva teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurava stjecanje najmanje sljedećeg znanja, vještina i kompetencija:</p> <p>(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;</p> <p>(b) odgovarajuće poznavanje povijesti arhitekture i teorija te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;</p> <p>(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod</p>			
---	--	--	--

<p>utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;</p> <p>(d)odgovarajuće poznavanje urbanizma, planiranja i vještina uključenih u proces planiranja;</p> <p>(e)razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;</p> <p>(f)razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;</p> <p>(g)razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;</p> <p>(h)razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;</p> <p>(i)odgovarajuće poznavanje fizikalnih problema i tehnologija te funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja u okviru održivog razvoja;</p> <p>(j)potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;</p>			
--	--	--	--

(k)odgovarajuće poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.

3. Broj godina akademskog studija iz stavaka 1. i 2. može osim toga biti izražen istovjetnim bodovima ECTS.

4. Stručni pripravnički staž iz stavka 1. točke (b) odvija se tek nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana stručnog pripravničkog staža je nadogradnja znanja, vještina i kompetencija stečenih tijekom studija iz stavka 2. Stoga se stručni pripravnički staž odvija pod nadzorom osobe ili tijela koja su nadležna tijela države članice domaćina za to ovlastila. Takav nadzirani pripravnički staž može se odvijati u bilo kojoj zemlji. Stručni pripravnički staž ocjenjuje nadležno tijelo u državi članici domaćinu.”

36.Članak 47. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 47.

Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata

Odstupajući od članka 46. sljedeće se

također priznaje kao sukladno članku 21.: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koji ispunjava zahtjeve iz članka 46. stavka 2., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi stručnjak koji je sedam ili više godina radio u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog ureda. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. točke (b)."

37.Članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a)umeće se sljedeći stavak:

„1.a Stavak 1. također se primjenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekta naveden u Prilogu V. ako je osposobljavanje započelo prije 18. siječnja 2016.“;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„3. Svaka država članica sljedećim dokazima priznaje isti učinak na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima arhitekta i njihova obavljanja: dokaz završenog osposobljavanja koje je postojalo 5. kolovoza 1985. i započeto je

najkasnije 17. siječnja 2014., a pružali su ga ‚Fachhochschulen‘ u Saveznoj Republici Njemačkoj u trajanju od tri godine te koje ispunjava uvjete iz članka 46. stavka 2. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom ‚arhitekt‘, ako je nakon tog osposobljavanja uslijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom koju izdaje nadležno tijelo kod koje je registriran arhitekt koji želi imati koristi od odredaba ove Direktive.”

38.U glavi III. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje III.A

Automatsko priznavanje na temelju zajedničkih načela osposobljavanja

Članak 49.a

Zajednički okvir osposobljavanja

1. Za potrebe ovog članka ‚zajednički okvir osposobljavanja‘ znači zajednički skup minimalnog znanja, vještina i kompetencija potrebnih za obavljanje određene profesije. Zajednički okvir osposobljavanja ne zamjenjuje nacionalne programe osposobljavanja

osim ako država članica odluči drugačije prema nacionalnom pravu. Za potrebe pristupa profesiji i njezinog obavljanja u državama članicama koje reguliraju tu profesiju, država članica priznaje dokazima o stručnim kvalifikacijama stečenima na temelju takvog okvira jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje, pod uvjetom da takav okvir ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2.

2. Zajednički okvir osposobljavanja u skladu je sa sljedećim uvjetima:

- (a) zajednički okvir osposobljavanja omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;
- (b) profesija na koju se primjenjuje zajednički okvir osposobljavanja, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država članica;
- (c) zajednički skup znanja, vještina i kompetencija spaja znanja, vještine i kompetencije potrebne u sustavima obrazovanja i osposobljavanja primjenjivima u najmanje jednoj trećini država članica; nevažno je jesu li znanja, vještine ili kompetencije stečene

<p>kao dio općeg osposobljavanja na sveučilištu ili instituciji višeg obrazovanja ili kao dio strukovnog osposobljavanja;</p> <p>(d) zajednički okvir osposobljavanja temelji se na razinama EQF-a, kako je definiran u Prilogu II. Preporuci Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi europskog okvira kvalifikacija za cjeloživotno učenje (18);</p> <p>(e) dotična profesija nije niti obuhvaćena drugim zajedničkim okvirom osposobljavanja niti se automatski priznaje u okviru poglavlja III. glave III.;</p> <p>(f) zajednički okvir osposobljavanja pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;</p> <p>(g) zajednički okvir osposobljavanja omogućava državljanima bilo koje države članice da ispune uvjete za stjecanje stručnih kvalifikacija u tom okviru bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.</p> <p>3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili</p>			
---	--	--	--

nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi uspostavila zajednički okvir osposobljavanja za određenu profesiju na temelju uvjeta utvrđenih u stavku 2. ovog članka.

5. Država članica oslobođena je obveze uvođenja zajedničkog okvira osposobljavanja iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih unutar tog zajedničkog okvira osposobljavanja ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) na njezinom državnom području ne postoje institucije obrazovanja ili osposobljavanja koje nude takvo osposobljavanje za dotičnu profesiju;
- (b) uvođenje zajedničkog okvira osposobljavanja nepovoljno bi utjecalo na organizaciju sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja;
- (c) postoje znatne razlike između zajedničkog okvira osposobljavanja

i osposobljavanja koje se zahtijeva na njezinom državnom području, što uključuje ozbiljan rizik za javnu politiku, javnu sigurnost, javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga ili za zaštitu okoliša.

6. Države članice u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i ostale države članice o:

(a) nacionalnim kvalifikacijama, te prema potrebi nacionalnim profesionalnim nazivima, koji su u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja; ili

(b) svakom korištenju oslobođenja navedenom u stavku 5., zajedno s obrazloženjem o tome koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt za izradu popisa nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih

profesionalnih naziva koji imaju korist od automatskog priznavanja unutar zajedničkog okvira osposobljavanja donesenog u skladu sa stavkom 4.

7. Ovaj se članak također primjenjuje na specijalizacije profesije, pod uvjetom da se takve specijalizacije tiču profesionalnih djelatnosti pristup kojima je, kao i obavljanje istih, regulirano u državama članicama, ako profesija već podliježe automatskom priznavanju u okviru poglavlja III. glave III., ali ne i dotična specijalizacija.

Članak 49.b

Zajednički testovi osposobljenosti

1. Za potrebe ovog članka, „zajednički test osposobljenosti” znači standardizirana provjera osposobljenosti koja je dostupna u državama članicama sudionicama i rezervirana za nositelje određenih stručnih kvalifikacija. Uspješno polaganje takvog ispita u državi članici omogućava nositelju određenih stručnih kvalifikacija da obavljaju profesiju u svakoj dotičnoj državi članici domaćinu pod istim uvjetima kao nositelji stručnih kvalifikacija stečenih u toj državi članici.

2. Zajednički test osposobljenosti u skladu je sa sljedećim uvjetima:

- (a) zajednički test osposobljenosti omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;
- (b) profesija na koju se zajednički test osposobljenosti primjenjuje, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do dotične profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država članica;
- (c) zajednički test osposobljenosti pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;
- (d) zajednički test osposobljenosti omogućava državljanima bilo koje države članice da sudjeluju u takvom testiranju i praktičnoj organizaciji takvih testova u državama članicama bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.

3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke

testove osposobljenosti koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi odredila sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti i uvjeta potrebnih za sudjelovanje u testiranju i uspješno polaganje testa.

5. Država članica oslobođena je obveze organiziranja zajedničkog testa osposobljenosti iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog priznavanja kvalificiranih stručnjaka koji su položili zajednički test osposobljenosti ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

(a) dotična profesija nije regulirana na njezinom državnom području;

(b) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti neće dovoljno ublažiti ozbiljan rizik za javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga, koji su relevantni na njezinom državnom području;

(c) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti učinio bi pristup profesiji znatno manje privlačnim u usporedbi s nacionalnim zahtjevima.

6. Države članice u roku od šest

mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i druge države članice o:

- (a) kapacitetu dostupnom za organiziranje takvih testova; ili
- (b) svakom korištenju oslobođenja iz stavka 5, zajedno sa obrazloženjem koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt u kojem bi se navele države članice u kojima će se organizirati zajednički testovi osposobljenosti usvojeni u skladu sa stavkom 4., učestalosti testova tijekom kalendarske godine i druge mjere potrebne za organizaciju zajedničkih testova osposobljenosti u državama članicama.

39. U članku 50. umeću se sljedeći stavci:

„3.a U slučaju opravdanje sumnje država članica domaćin može zahtijevati od nadležnog tijela države članice potvrdu činjenice da

podnositelju zahtjeva nije prekinuto ili zabranjeno obavljanje profesije zbog teže povrede pravila struke ili osude za kazneno djelo povezano s obavljanjem njegovih profesionalnih djelatnosti.

3.b Razmjena informacija između nadležnih tijela različitih država članica u okviru ovog članka odvija se putem sustava IMI.”

40. U članku 52. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Država članica ne može rezervirati korištenje profesionalnog naziva za nositelje stručnih kvalifikacija ako nije o udruzi ili organizaciji obavijestila Komisiju i druge države članice u skladu s člankom 3. stavkom 2.”

41. Članak 53. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 53.

Znanje jezika

1. Stručnjaci kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su potrebni za obavljanje profesije u zemlji članici domaćinu.

2. Država članica osigurava da su sve kontrole koje provodi nadležno tijelo ili koje se provode pod njegovim nadzorom, za kontrolu usklađenosti s obvezom iz stavka 1., ograničene na znanje jednog službenog jezika države

članice domaćina ili jednog administrativnog jezika države članice domaćina, pod uvjetom da je on također službeni jezik Unije.

3. Kontrole koje se provode u skladu sa stavkom 2. mogu se nametnuti ako profesija koja će se obavljati utječe na sigurnost pacijenata. Kontrole se mogu nametnuti za druge profesije u slučajevima u kojima postoji ozbiljna i konkretna sumnja o dostatnosti stručnjakova znanja jezika u odnosu na profesionalne djelatnosti koje taj stručnjak namjerava obavljati.

Kontrole se mogu provoditi samo nakon izdavanja europske strukovne iskaznice u skladu s člankom 4.d ili nakon prepoznavanja stručnih kvalifikacija, ovisno o slučaju.

4. Sve kontrole znanja jezika razmjerne su djelatnosti koja će se obavljati. Dotični stručnjak ima pravo žalbe na takve kontrole prema nacionalnom pravu.”

42.U glavi IV. umeće se sljedeći članak:

„Članak 55.a

Priznavanje stručnog pripravničkog staža

1. Ako se za pristup reguliranoj

profesiji u matičnoj državi članici zahtijeva da je završen stručni pripravnički staž, nadležno tijelo matične države članice, prilikom razmatranja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije, priznaje stručni pripravnički staž obavljen u drugoj državi članici pod uvjetom da je pripravnički staž u skladu s objavljenim smjernicama iz stavka 2. te uzima u obzir stručni pripravnički staž obavljen u trećoj zemlji. Međutim, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu odrediti razumno ograničenje trajanja dijela stručnog pripravničkog staža koji se može obaviti u inozemstvu.

2. Priznavanje stručnog pripravničkog staža ne zamjenjuje postojeće zahtjeve da se položi ispit kako bi se ostvario pristup dotičnoj profesiji. Nadležno tijelo objavljuje smjernice za organizaciju i priznavanje stručnog pripravničkog staža obavljenog u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, posebno u vezi s ulogom nadzornika stručnog pripravničkog staža.”

43. Naslov glave V. zamjenjuje se sljedećim:

44. Članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak

zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive. Pri tome poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka predviđena u Direktivi 95/46/EZ i Direktivi 2002/58/EZ.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Za potrebe stavaka 1. i 2. nadležna tijela koriste sustav IMI.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti nadležnih tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sljedeće:

(a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;

(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim

<p>profesijama u državama članicama;</p> <p>(c) razmatrati prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja i zajedničke testove osposobljenosti;</p> <p>(d) razmjenjivati informacije i najbolje prakse u svrhu optimiziranja kontinuiranog profesionalnog razvoja u državama članicama;</p> <p>(e) razmjenjivati informacije i najbolje prakse o primjeni kompenzacijskih mjera iz članka 14.</p> <p>Za potrebe izvršavanja dužnosti iz točke (b) ovog stavka koordinatori mogu tražiti pomoć centara za pomoć iz članka 57.b.”</p> <p>45. Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 56.a</p> <p>Mehanizam upozoravanja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o stručnjaku kojemu su nacionalna nadležna tijela ili sudovi u cijelosti ili djelomično ograničili ili zabranili, čak i privremeno, obavljanje sljedećih profesionalnih djelatnosti na</p>			
---	--	--	--

državnom području te države članice:

- (a) doktor medicine i opće prakse koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1. i 5.1.4.;
- (b) doktor medicine specijalist koji posjeduje naziv iz Priloga V. točke 5.1.3.;
- (c) medicinska sestra za opću zdravstvenu njegu koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.2.2.;
- (d) doktor dentalne medicine koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.2.;
- (e) zubar specijalist koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.3.;
- (f) veterinar koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.4.2.;
- (g) primalja koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.5.2.;
- (h) farmaceut koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2.;
- (i) nositelji svjedodžbi iz Priloga VII. točke 2. kojima se potvrđuje da je nositelj završio osposobljavanje koje ispunjava odgovarajuće minimalne uvjete iz članaka 24., 25., 31., 34.,

<p>35., 38., 40. odnosno 44., ali koje je započelo prije referentnih datuma kvalifikacija navedenih u Prilogu V. točkama 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2.;</p> <p>(j) nositelji svjedodžbi o stečenim pravima iz članaka 23., 27., 29., 33., 33.a, 37., 43. i 43.a;</p> <p>(k) drugi stručnjaci koji obavljaju djelatnosti koje utječu na sigurnost pacijenta ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici;</p> <p>(l) stručnjaci koji obavljaju djelatnosti povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici.</p> <p>2. Nadležna tijela šalju informacije iz stavka 1. upozorenjem putem sustava IMI najkasnije tri dana nakon dana donošenja odluke o ograničenju ili potpunoj ili djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti dotičnog stručnjaka. Informacija je ograničena na sljedeće:</p> <p>(a) identitet stručnjaka;</p> <p>(b) dotičnu profesiju;</p> <p>(c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o</p>			
---	--	--	--

<p>ograničenju ili zabrani; (d) opseg ograničenja ili zabrane; i (e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.</p> <p>3. Nadležna tijela dotične države članice najkasnije tri dana nakon dana donošenja sudske odluke upozorenjem putem sustava IMI obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o identitetu stručnjaka koji je podnio zahtjev za priznavanje kvalifikacija na temelju ove Direktive i za kojeg su potom sudovi utvrdili da je koristio krivotvorene dokaze o stručnim kvalifikacijama u ovom kontekstu.</p> <p>4. Obrada osobnih podataka za potrebe razmjene informacija iz stavaka 1. i 3. izvršava se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ. Obrada osobnih podataka od strane Komisije izvršava se u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.</p> <p>5. Nadležna tijela država članica obavješćuju se bez odgode kada zabrana ili ograničenje iz stavka 1. istekne. U tu svrhu od nadležnog tijela države članice koje šalje informacije u skladu sa stavkom 1. također se zahtijeva da obavijesti o datumu isteka</p>			
---	--	--	--

i svakoj sljedećoj promjeni tog datuma.

6. Države članice osiguravaju da stručnjaci, u pogledu kojih se šalju upozorenja drugim državama članicama, budu pisanim putem obaviješteni o odlukama o upozorenju u isto vrijeme kad se o upozorenju odluči, da mogu u okviru nacionalnog prava podnijeti žalbu na odluku ili podnijeti zahtjev za ispravljanje takvih odluka i imaju pristup pravnim lijekovima u vezi sa bilo kakvom štetom koju su prouzročila lažna upozorenja poslana drugim državama članicama. U takvim se slučajevima navodi da odluka o upozorenju podliježe postupku koji je pokrenuo stručnjak.

7. Podaci o upozorenjima mogu se obrađivati u sustavu IMI sve dok su valjani. Upozorenja se brišu u roku od tri dana od dana donošenja odluke o poništenju ili od isteka zabrane ili ograničenja iz stavka 1.

8. Komisija donosi provedbene akte za primjenu mehanizma upozorenja. Ti provedbeni akti sadrže odredbe o tijelima koja imaju pravo slati i primiti upozorenja te o povlačenju i okončanju upozorenja te o mjerama za osiguravanje sigurnosti obrade. Ti se

<p>provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”</p> <p>46.Članak 57. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 57.</p> <p>Središnji internetski pristup informacijama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su sljedeće informacije dostupne na internetu putem jedinstvenih kontaktnih točaka iz članka 6. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (19) te da se redovito ažuriraju:</p> <p>(a) popis svih reguliranih profesija u državi članici uključujući i kontakt podatke nadležnih tijela za svaku reguliranu profesiju i centre za pomoć iz članka 57.b;</p> <p>(b) popis profesija za koje je dostupna europska strukovna iskaznica, funkcioniranje te iskaznice, uključujući sve povezane naknade koje stručnjaci trebaju platiti te nadležna tijela koja izdaju tu iskaznicu;</p> <p>(c) popis svih profesija za koje država članica primjenjuje članak 7. stavak 4. na temelju nacionalnih zakona i</p>			
---	--	--	--

<p>drugih propisa;</p> <p>(d) popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja te osposobljavanja s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii.;</p> <p>(e) zahtjeve i postupke iz članaka 7., 50., 51. i 53. za profesije regulirane u državi članici, uključujući sve povezane naknade koje plaćaju građani i dokumente koje građani podnose nadležnim tijelima;</p> <p>(f) pojedivosti o tome kako se u okviru nacionalnih zakona i drugih propisa može žaliti na odluke nadležnih tijela donesene na temelju ove Direktive.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. pružaju korisnicima na jasan i sveobuhvatan način, da su lako dostupne na daljinu i elektroničkim putem te da se redovito ažuriraju.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se na svaki zahtjev za informaciju upućen jedinstvenoj kontaktnoj točki odgovori što je prije moguće.</p> <p>4. Države članice i Komisija poduzimaju popratne mjere kako bi potaknule jedinstvene kontaktne točke da se informacije iz stavka 1. omoguće i na drugim službenim jezicima Unije.</p>			
---	--	--	--

To ne utječe na zakonodavstvo država članica o upotrebi jezika na njihovom državnom području.

5. Države članice surađuju međusobno i s Komisijom za potrebe provedbe stavaka 1., 2. i 4.

47. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 57.a

Postupci elektroničkim putem

1. Države članice osiguravaju da se svi zahtjevi, postupci i formalnosti vezani za pitanja obuhvaćena ovom Direktivom mogu jednostavno ispuniti, na daljinu i elektroničkim putem, pomoću odgovarajućih jedinstvenih kontaktnih točaka ili odgovarajućih nadležnih tijela. To ne sprečava nadležna tijela država članica da zatraže ovjerene preslike u kasnijoj fazi u slučaju opravdanih sumnji i kada je to strogo neophodno.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na izvršavanje razdoblja prilagodbe ili provjere osposobljenosti.

3. Ako je opravdano da država članica traži napredne elektroničke potpise, kako su definirani u članku 2. točki 2. Direktive 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca

1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (20), za ispunjavanje postupaka iz stavka 1. ovog članka, države članice prihvaćaju elektroničke potpise u skladu s Odlukom Komisije 2009/767/EZ od 16. listopada 2009. o utvrđivanju mjera za olakšavanje upotrebe postupaka elektroničkim putem pomoću jedinstvenih kontaktnih točaka u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (21) i omogućavaju tehnička sredstva za obradu dokumenata naprednim elektroničkim potpisom u formatima koji su definirani u Odluci Komisije 2011/130/EU od 25. veljače 2011. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za prekograničnu obradu dokumenata koje su elektronički potpisala nadležna tijela u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (22).

4. Svi se postupci provode u skladu s člankom 8. Direktive 2006/123/EZ u vezi s jedinstvenim kontaktnim točkama. Postupovna vremenska ograničenja određena u članku 7. stavku 4. i članku 51. ove Direktive započinju od trenutka kada građanin podnese zahtjev ili bilo koji dokument koji nedostaje jedinstvenoj kontaktnoj

točki ili izravno odgovarajućem nadležnom tijelu. Bilo koji zahtjev za ovjerene preslike iz stavka 1. ovog članka ne smatra se zahtjevom za dokumente koji nedostaju.

Članak 57.b

Centri za pomoć

1. Svaka država članica najkasnije do 18. siječnja 2016. određuje centar za pomoć u čijoj je nadležnosti pružanje pomoći građanima, kao i centrima za pomoć drugih država članica, u vezi s priznavanjem stručnih kvalifikacija predviđenih u ovoj Direktivi, uključujući i davanje informacija o nacionalnom zakonodavstvu kojim su uređene profesije i njihovo obavljanje, socijalnom zakonodavstvu i, po potrebi, etičkim pravilima.

2. Centri za pomoć u državama članicama domaćinima pomažu građanima u korištenju prava koja su im dodijeljena ovom Direktivom u suradnji, po potrebi, s centrom za pomoć u matičnoj državi članici i nadležnim tijelima i jedinstvenim kontaktnim točkama u državi članici domaćinu.

3. Od svakog nadležnog tijela u

matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu zahtijeva se da u potpunosti surađuje s centrom za pomoć u državi članici domaćinu i po potrebi u matičnoj državi članici te da pruža sve relevantne informacije o pojedinačnim slučajevima takvim centrima za pomoć na njihov zahtjev i pod uvjetom da se poštuju pravila o zaštiti podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ.

4. Na zahtjev Komisije centri za pomoć obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje razmatraju u roku od dva mjeseca od primanja takvog zahtjeva.

Članak 57.c

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5, članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35.

stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 17. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20, članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute

odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

48.Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”

49.Članak 59. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.

Transparentnost

1. Države članice dostavljaju Komisiji popis postojećih reguliranih profesija, posebno navodeći djelatnosti obuhvaćene svakom profesijom, te popis reguliranih obrazovanja i osposobljavanja, te osposobljavanja s posebnom strukturom, iz članka 11. točke (c) podtočke ii., na njihovu državnom području do 18. siječnja 2016. Moguće promjene na tim popisima također se dostavljaju Komisiji bez nepotrebnog odlaganja. Komisija uspostavlja i održava javno dostupnu bazu podataka reguliranih profesija, uključujući opći opis

djelatnosti obuhvaćenih svakom profesijom.

2. Do 18. siječnja 2016., države članice dostavljaju Komisiji popis profesija za koje je potrebna prethodna provjera kvalifikacija u skladu s člankom 7. stavkom 4. Države članice Komisiji daju posebno obrazloženje za unos svake pojedine profesije na taj popis.

3. Države članice provjeravaju jesu li zahtjevi na temelju njihovog pravnog sustava koji ograničavaju pristup profesiji ili obavljanje profesije nositeljima određene stručne kvalifikacije, uključujući korištenje profesionalnih naziva i profesionalne djelatnosti dopuštene u okviru takvog naziva, koji se u ovom članku nazivaju 'zahtjevima', u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) zahtjevi ne smiju biti ni neposredno niti posredno diskriminacijski na temelju nacionalnosti ili boravišta;
- (b) zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlozima općeg interesa;
- (c) zahtjevi moraju biti prikladni za osiguravanje postizanja zadanog cilja i ne smiju prelaziti ono što je potrebno za postizanje tog cilja.

4. Stavak 1. također se primjenjuje na profesije koje u državi članici reguliraju udruženja ili organizacije u smislu članka 3. stavka 2. te na sve zahtjeve za članstvo u tim udruženjima ili organizacijama.

5. Do 18. siječnja 2016., države članice Komisiji daju informacije o zahtjevima koje namjeravaju zadržati i razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3. Države članice, u roku od šest mjeseci nakon usvajanja mjere, osiguravaju informacije o zahtjevima koje su naknadno uvele te razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3.

6. Do 18. siječnja 2016., i potom svake dvije godine, države članice također podnose izvješće Komisiji o zahtjevima koji su povučeni ili ublaženi.

7. Komisija prosljeđuje izvješća iz stavka 6. drugim državama članicama koje podnose svoje primjedbe u roku od šest mjeseci. U tom razdoblju od šest mjeseci Komisija se savjetuje sa zainteresiranim stranama, uključujući dotičnim profesijama.

8. Komisija na temelju informacija koje je dobila od država članica

podnosi sažetak izvješća skupini koordinatora ustanovljenoj Odlukom Komisije 2007/172/EZ od 19. ožujka 2007. o osnivanju skupine koordinatora za priznavanje stručnih kvalifikacija (23), koja može podnijeti primjedbe.

9. U svjetlu primjedbi iz stavaka 7. i 8. Komisija do 18. siječnja 2017. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi svoje konačne zaključke kojima po potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative.

50. Članak 60. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Od 18. siječnja 2016. statistički sažetak donesenih odluka iz prvog podstavka sadržava detaljne informacije o broju i vrsti odluka koje su donesene u skladu s ovom Direktivom, uključujući vrste odluka o djelomičnom pristupu koje donose nadležna tijela u skladu s člankom 4.f te opis glavnih problema do kojih dolazi prilikom primjene ove Direktive”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija do 18. siječnja 2019. i potom svakih pet godina objavljuje

izvješće o provedbi ove Direktive.

U prvom takvom izvješću posebno se usredotočuje na nove elemente koji su uvedeni ovom Direktivom te posebno na sljedeće teme:

- (a) funkcioniranje europske strukovne iskaznice;
- (b) moderniziranje znanja, vještina i sposobnosti za profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III., uključujući popis sposobnosti iz članka 31. stavka 7.;
- (c) funkcioniranje zajedničkih okvira za osposobljavanje i zajedničkih testova osposobljenosti;
- (d) rezultate posebnih programa usavršavanja iz rumunjskih zakona i drugih propisa za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz članka 33.a, kao i za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti na razini nakon srednje škole, s ciljem ocjene potreba revizije trenutačnih odredbi o uređenju stečenih prava primjenjivom na rumunjski dokaz o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu.

<p>Države članice osiguravaju sve potrebne informacije za pripremu tog izvješća.”</p> <p>51.U članku 61. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Po potrebi Komisija donosi provedbeni akt kako bi dotičnoj državi članici dopustila odstupanje od relevantnih odredbi tijekom ograničenog razdoblja.”.</p> <p>52. Prilozi II. i III. brišu se.</p> <p>53.U Prilogu VII. točki 1. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(g)ako država članica to zahtijeva za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenih ili konačnih oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekažnjavanju.”</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012</p> <p>Točka 2. iz Priloga Uredbi (EU) br. 1024/2012 zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2.Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24): članci od 4.a do 4.e, članak 8., članak 21.a, članak 50., članak 56. i članak 56.a.</p>			

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 18. siječnja 2016..
2. Sve države članice koje 17. siječnja 2014. osiguravaju pristup osposobljavanju za primalje za smjer I. u skladu s člankom 40. stavkom 2. Direktive 2005/36/EZ po završetku najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja, donose zakone i druge propise potrebne za ispunjavanje uvjeta za pristup osposobljavanju za primalje u skladu s člankom 40. stavkom 2. točkom (a) te direktive do 18. siječnja 2020.
3. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mjera iz stavaka 1. i 2.
4. Kada države članice donose mjere iz stavaka 1. i 2., te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.
5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

<p>Članak 4.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
<p>Izjava Komisije</p> <p>Komisija će pri pripremi delegiranih akata iz članka 57.c stavka 2. osigurati istodoban, pravovremen i primjeren prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću te će dovoljno unaprijed provoditi odgovarajuća i transparentna</p>			

savjetovanja, posebno sa stručnjacima iz nadležnih vlasti i tijela, strukovnih udruženja i obrazovnih ustanova u svim državama članicama i po potrebi sa stručnjacima među socijalnim partnerima.			
---	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.

2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.

3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.

Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.

4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice

poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.

5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.

6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.

7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu

<p>s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a) negospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b) financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ;</p> <p>(c) elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ,</p>			

<p>2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p>			
---	--	--	--

<p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos s važećim pravom Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23);</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise</p>			

<p>međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2. „pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3. „primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku</p>			

<p>48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4. „država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5. „poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6. „sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p>			
---	--	--	--

<p>8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta</p>			
---	--	--	--

<p>komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje.</p>	<p>Članak 8. Nacrta prijedloga zakona</p> <p>(3) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka odvjetnik prilaže, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o pravu na obavljanje odvjetničkog poziva u svojoj matičnoj državi kao i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci članci 8. i 9.</p>

<p>Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.</p> <p>2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvaćaju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p>	<p>(4) Uvjet iz članka 48. točke 10. ovoga Zakona dokazuje se potvrdom izdanom sukladno propisima matične države odvjetnika.</p> <p>Članak 9. Nacrta prijedloga zakona</p> <p>(1) Odvjetnik iz države članice Europske unije upisuje se u Imenik stranih odvjetnika koji u Republici Hrvatskoj mogu obavljati odvjetnički poziv pod nazivom zanimanja iz svoje matične države ako priloži dokaz o upisu u odvjetničke udruge u matičnoj ili nekoj drugoj državi odnosno pri nadležnom tijelu matične države.</p> <p>(2) Zahtjevu za upis u Imenik iz stavka 1. ovoga članka prilaže se, u prijevodu na hrvatski jezik, dokaz o državljanstvu, dokaz o osiguranju od profesionalne odgovornosti te dokaz o članstvu u odvjetničkim udrugama u matičnoj ili nekoj drugoj državi.</p> <p>(3) Odvjetnik koji je upisan u Imenik stranih odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka oslobađa se u cijelosti ili djelomice osiguranja iz članka 44. ovoga Zakona ako je u</p>		
---	--	--	--

<p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (27).</p>	<p>matičnoj državi u cijelosti ili djelomično istovrijedno osiguran glede uvjeta i opsega pokrića osiguranja</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b) sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>			
--	--	--	--

Članak 7.

Pravo na informacije

1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:

- (a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;
- (b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti;
- (c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;
- (d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;
- (e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.

2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.

3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.

4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.

5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.

6. Obveza nadležnih tijela da pomažu

<p>pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država</p>			

<p>članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Ovlaštenja</p> <p>Članak 9.</p> <p>Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno</p>			

<p>zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p> <p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p> <p>(a) nediskriminirajući;</p> <p>(b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes;</p> <p>(c) proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa;</p> <p>(d) jasni i nedvoznačni;</p> <p>(e) objektivni;</p> <p>(f) prethodno objavljeni;</p> <p>(g) transparentni i dostupni.</p>			

3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.

4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.

5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.

6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.

<p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p>			

<p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b) promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p> <p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet</p>			

<p>automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvracanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni</p>			

troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju.

3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.

4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.

5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće:

- (a) rok naveden u stavku 3.;
- (b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;

<p>(c)ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja</p> <p>Članak 14.</p> <p>Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što</p>	<p>Članak 4. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 22. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnici, zajednički uredi i odvjetnička društva imaju urede, a mogu imati i pisarnice.</p> <p>(2) Sjedište odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio u izjavi kao sjedište ureda prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika.</p> <p>(3) Sjedište pisarnice odvjetničkog</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članci 14.-17.</p>

<p>posebno uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području;</p> <p>2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji;</p> <p>5. primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom</p>	<p>ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika odnosno namjere osnivanja pisarnice.“.</p> <p>Članak 5. Nacrta prijedloga zakona</p> <p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: „ureda“ dodaju se riječi: „odnosno pisarnice“.</p> <p>U stavku 2. riječ: „i“ zamjenjuje se riječju: „odnosno“.</p> <p>Članak 10. Nacrta prijedloga zakona</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. točke 7. ovog članka odvjetniku iz Republike Hrvatske s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije ne prestaje pravo na obavljanje odvjetništva u slučaju stupanja u radni odnos izvan odvjetničkog ureda ako je to prema propisima te države članice dozvoljeno.</p>		
--	--	--	--

<p>potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili</p>			
---	--	--	--

<p>organizacija;</p> <p>8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a)kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b)obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c)zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo</p>	<p>Članak 4. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu</p> <p>Članak 22. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odvjetnici, zajednički uredi i odvjetnička društva imaju urede, a mogu imati i pisarnice.</p> <p>(2) Sjedište odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio u izjavi kao sjedište ureda prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika.</p> <p>(3) Sjedište pisarnice odvjetničkog ureda je mjesto koje je odvjetnik naznačio prilikom podnošenja prijave Komori za upis u Imenik odvjetnika odnosno namjere osnivanja pisarnice.“.</p> <p>Članak 5. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci članak 14.-17.</p>

<p>poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti</p>	<p>odvjetništvu</p> <p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: „ureda“ dodaju se riječi: „odnosno pisarnice“.</p> <p>U stavku 2. riječ: „i“ zamjenjuje se riječju: „odnosno“.</p>		
---	--	--	--

<p>ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije</p>			
---	--	--	--

<p>spriječiti države članice da usvoje takve odredbe.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine.</p> <p>Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>SLOBODNO KRETANJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja</p> <p>Članak 16.</p> <p>Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci članci 14. -17.</p>

osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području.

Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:

- (a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;
- (b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;
- (c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.

2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva:

- (a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području;
- (b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući

<p>unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;</p> <p>(c) zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d) primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e) obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f) zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g) ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti,</p>			
---	--	--	--

<p>ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p> <p>4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. ne primjenjuje se na:</p> <p>1.usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a)u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg</p>			

<p>tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge <u>(28)</u>;</p> <p>(b) u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ <u>(29)</u> Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom;</p> <p>(c) u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina <u>(30)</u>;</p> <p>(d) usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3. pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka <u>(31)</u>;</p> <p>4. pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga <u>(32)</u>;</p> <p>5. aktivnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>6. pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na</p>			
--	--	--	--

<p>određenu struku;</p> <p>7.pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8.što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p> <p>9.što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10.u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34);</p> <p>11.autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti</p>			
---	--	--	--

<p>topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;</p> <p>12.akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p> <p>13.pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);</p> <p>14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak</p>			

<p>uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b) mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su proporcionalne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Prava primatelja usluga</p> <p>Članak 19.</p> <p>Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim</p>			

<p>nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>			

<p>Članak 21.</p> <p>Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a) informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b) opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c) kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga</p>			
---	--	--	--

tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.

Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.

3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.

4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>KVALITETA USLUGA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojednosti o</p>			

<p>relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p> <p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38);</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p>			
--	--	--	--

2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:

- (a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;
- (b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;
- (c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
- (d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:

- (a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;
- (b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
- (c) informacije o njihovim

multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;

(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;

(e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova.

4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.

5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji

<p>su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zaključno osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na</p>			

njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.

Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.

3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.

4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u

skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika.

5. Za potrebe ovog članka

- „izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,
- „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe,
- „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja,
- „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge.

<p>Članak 24.</p> <p>Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o reklamiranju, oglašavanju i web stranicama odvjetnika članak/članci članci 1.-17.
<p>Članak 25.</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvim zahtjevima mogu</p>			

<p>podlijezati sljedeći pružatelji usluga:</p> <p>(a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;</p> <p>(b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz</p>			
---	--	--	--

stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanima.			
<p>Članak 26.</p> <p>Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda:</p> <p>(a) certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b) sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga.</p>			

<p>3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.</p> <p>4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata.</p> <p>5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.</p>			
--	--	--	--

Članak 27.

Rješavanje sporova

1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.

Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.

2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.

3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva

izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40).

4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.

POGLAVLJE VI.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 28.

Međusobna pomoć – opće obveze

1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.

2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.

3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.

4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti

u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.

6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.

7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.

8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu

<p>međusobne pomoći.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana</p> <p>1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p> <p>2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za</p>			

<p>svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom</p>			

<p>području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i</p>			

istrage radi nadzora usluge.

2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavicima 3 i 4.

3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.

4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.

<p>Članak 32.</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevarnom stečaju, koje su u odnosu na</p>			

pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja.

Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.

2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.

Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.

3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne,

<p>moraju biti dostupne potrošačima.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>			

Članak 35.

Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja

1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.

2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.

U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.

3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu

<p>poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:</p> <p>(a)razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;</p> <p>(b)razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.</p> <p>4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u</p>			
---	--	--	--

<p>najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.</p>			
<p>PODLAVLJE VII.</p> <p>PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Pravila ponašanja na razini Zajednice</p>			

<p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>			

Članak 39.

Međusobno ocjenjivanje

1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:

- (a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;
- (b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;
- (c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.

2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama.

3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.

4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za

daljnje inicijative.

5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice.

Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.

Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.

<p>Članak 40.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg</p>			

tržišta usluga.			
<p>Članak 42.</p> <p>Izmjena Direktive 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13.Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>			

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 44.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.</p>			

<p>Članak 46.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
---	--	--	--